

EGYENRUHÁK

méret után, felszerelési
cikkek, kész férfi-
és fiúruhák

BARTALIS ISTVÁN

ruháüzletében

KOLOZSVÁR, Egyetem utca 1.
TELEFON: 28-47

Mi csendőrségi nyomtatványokat, könyv, papír, tültetőtöltet

SIMON ISTVÁN

CÉGREL VÁSÁROLUNK.

NAGYVÁRAD, Bómer-tér 3. Telefon: 26-43.

2 m. kir.
Csendőrség
szállítója.

EGYENRUHA

Polgári szabóság, felszerelési cikkek

Gergely Béla

NAGYVÁRAD, Mexey Mihály-utca 1.
A m. kir. csendőrség Bihari és Szatmár megyei osztályának szerződött szabója
Megújított, pontos kiszolgálás.

**EGYENRUHÁZAT
FELSZERELÉSI CIKKEK
URI SZABÓSÁG****ZALKA LAJOS**

SZÉKESFEHÉRVÁR, Nádor-u. 26.

A magy. kir. csendőrség szerződéses
szállítója. • A m. kir. csendőrség tag-
jainak kedvező fizetési feltételek.

PONTOS szolgáltatás
pontos ÓRÁTI Arany,
szűzül ékezetű MI

Optika, fotelekkek.

Gede Lajos

ÓRÁS ÉS ÉKSZE-ÉSZNÉL
VÁSÁROLUNK

Szőkesfehérvár
Zita királyné-út 2. sz.

A legjobb úri és

EGYENRUHÁK

szabója

Kriston János

egyenruházati cikkek kereskedése
Budapest, VIII.,
Baross-tér 1. I. R.
Telefon: 849-608

Egyenruházat HOKSÁRI

KELETI P.-U.-NÁL BAROSS-TÉR 4
NYUGATI P.-U.-NÁL TERÉZ-KÖRÚT 60

**Csendőrségi nyomtatványok és felszerelési
cikkek szállítója:**

VITÉZEK
Termelő-, Beszerző- és Értékesítő
SZÖVETKEZETE

papírosztálya

Budapest, XII., Bernáth Géza-utca 14. szám
(A csendőrlaktanya közelében.)

Bertalanné

Kedvozményes fizetésre

Jó Butortbutorszalonjából vásároljunk
bizalommal.

BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 52. I. S. Telefon: 228-181.
Vidékre Árajánlatot küldünk.

**VÁSÁROLJUNK
OSZTÁLYSORSJEGYET****TÖRÖK BANKHÁZNÁL**

BUDAPEST, IV., SZERVITA-TÉR 3. SZÁM.

Ferreláshoz,
melegítéshez,
főzéshez

szabadban, háztartásban célszerű, takarékos,
veszélytelen a
C E R O L U X
SZILÁRD ÉGŐTABLETTA
Denat. spirítusz helyett. Kapható drogériákban, fűszer- és
festékkülfizetőkben.

CIPŐ, CSIZMA és
mindennemű bőrkészít-
mény ápolására, lényesi-
tésére

készít **KNAUSZ FERENC**
vegyipari üzeme,
Budapest, III., Bécal-út 137.

Mi a magyar gyártmány

THEBRIS MASOLÓ IRONT
HASZNÁLJUK
GYÁRTJA
SCHULER JÓZSEF RT., BUDAPEST

A tudás abc-je a

Legujabb lexikon

Ára: kp. P 28.—, részletre P 34.— (havi 7.— P)

20.000 kérdésre ad választ. Mindenkinél szüksége van
reá. Megrendelhető: FARKAS könyvkiadó és könyvter-
jesztő vállalat, Budapest, VI., Desseffy-u. 40. Bármely
megjelent könyv nálunk megrendelhető. Postai szétküldés

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti:
BENEDEK MIHÁLY alezredes

Segédszerkesztő:
Dr. BANYAI LÁSZLÓ százados

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest,
II., Fő-utca 71. Telefon: 153-079

Előfizetési ára:
Egész évre 24 pengő, félévre 12 pengő.
Postatakarékpénztári csekk száma: 26.342.

Megjelenik:
minden hónap 1-én
és 15-én.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.*

Amen.

Főtiszt-helyettesek.

Régen történt nálunk ilyen horderejű személyi
intézkedés, amilyen a főtiszt-helyettesi állomány-
csoport rendszeresítése, ami éppen csendőrmapi aján-
dékba érkezett.

Tudjuk, hogy a magasabb vezetés a tisztikar
feladata. Azt is tudjuk, hogy amilyen a vezetés,
olyan a csapat, a testület, a szolgálat, az eredmény,
olyan minden. A vezetéshez teljes tudás kell és még
annál is több: intelligencia.

Ezt a két vezetési alapot a vezető másfél évtize-
des iskolázásból, a leckéken felül olvasott könyvek-
ből, tanulmányokból, előadásokból, a sajtóból, a csa-
ládi és szélesebb környezet ezernyi ráhatásából és
példájából, a művészetek, gazdasági viszonyok és a
közélet minden más megnyilvánulásának az ismeret-
éből, az így megtermékenyített gondolatok szüntel-
en egyéni elmélyedéséből és vívódásából szerzi
meg s aztán akár akarja, akár nem, az alapot a tel-
jes életen át szilárdítania; építenie kell, mert az
intelligenciával és tudással úgy van az ember, hogy
fogtam törököt, de nem ereszt.

A felnyitott szemét már csak a halál tudja le-
zární és a felébresztett gondolatok megszázzorozzák
önmagukat s elaltatásuk lehetetlen. Így születik meg
és csiszolódik szüntelenül a képesség emberek érté-
keléséhez, kis és nagy dolgok tartalmának, összefüg-
géseinek és hatásának a felismeréséhez és a felisme-
rések gyakorlati hasznosításához. Csak az tud al-
kotni és vezetni, aki ebből az olvasztókemencéből
épen kikerült, mert el is égnek benne sokan.

Csupán mindezek ismeretében lehet eléggé érté-
kelni azt az előlegezett bizalmat, hogy a csendőrtiszt-
helyettesi kar ennek a vezetési feladatnak a rész-
beni vállalására beérte és nem kételkedünk benne,
hogy meg is fog felelni ennek a bizalomnak. Hat
évtized vasszorgalmú nevelő munkája ezzel hozza
meg most egyik legszebb gyümölcsét. Nemcsak az
átlag-csendőr színvonala emelkedett külföldön is
múltányolt fokra, hanem kitermelődött a legénység-
ből az a pallérozottabb réteg, amelyik évtizedes isko-
lázás nélkül is alkalmas lesz arra, hogy a vezetés sze-
rényebb őrhelyeire odaállítható legyen.

Ugy üdvözöljük most ezeket a kiváló bajtárs-
kat, mint a magyar csendőrség legszebb termését.
A csendőr-nevelés egyik főcélja mindig az volt, hogy
a vezetők és vezetettek között tudásban és általános
emberi értékben minél kisebb legyen a különbség.
persze nem lefelé romolva, hanem felfelé emelkedve.
Ne sokalja hát senki a mi örökös iskoláinkat és
továbbképzésünket, mert ebből lettünk nagyok
leszünk még nagyobbak és ebből született meg az a
csendőr, aki most mint főtiszt-helyettes felvarrja a
többé már — nem legénységi rendfokozatot.

Természetes, hogy erre alkalmasak nem sokan
vannak. Ezek már a születéssel hoztak ajándékban
bizonyos érték-többletet s ezt az alapot egész eddigi
életükben szorgalommal, szemfülességgel, tanulé-
konysággal, a szabad idő könyvforgatásával, nevelő-
hatású társaságok keresésével hangyamódra építet-
ték. Így jutottak előre a középvezetésig s most a tisztikar
nemcsak bajtársi jószándékkal, de a maga munká-
jának az eredményét látva, büszkeséggel is siet
előjük, hogy az első zökkenőkön átsegítse és azután
is támogassa őket a csiszolódásban, hogy eljussanak
a még magasabb vezető rétegbe: a törzstisztikarba.

Nagy dolog ez. Nem kell a szomszédba mennünk
demokráciát tanulni, amiről annyit beszélnek. A
katonaelet — csendőrellet — mindig is demokratikus
volt, a szó leggyakorlatibb értelmében, mert min-
denkit a képességének megfelelő helyre állít, a
jogok és kötelességek határát senki büntetlenül át
nem lépheti.

Csúnya lenne azonban, ha ebből a pályázatból
most túlekedés meg irigykedés lenne. Mindenki
bírálja el önmagát becsületesen és örüljön, ha a
nála kiválóbb előre jut. Nem személyi juttatást kell
ebben látni, hanem minden csendőrember örömét és
büszkeségét: erősödünk, emelkedünk, még jobban
egybekovácsolódunk.

Mindenki nem lehet kiváló s a kiválóság sem
fenéig tejfel, sokszor beleöszül a fej, barázdákat
kap tőle az arc. Szolgáljon hát mindenki ott és úgy,
ahova és ahogyan az egyénisége, meg a sors odarendel-
te. Így kerek a világ és így egységes a csendőr-
ség, ami mindennél és mindenkinél fontosabb. Nem
részvénytársaság vagyunk, hanem katonák.

Az első csendőr főtiszt-helyettes érezze a baj-
társi szeretet jóízét is. Tekintsük sikerét eddigi kö-
zös munkánk eredményének és további jövőnk egyik
pillérének, bármi legyen neki a vezeték- és kereszt-
neve. Mert az nem fontos. Személyek nincsenek, csak
nemzet van és becsületes szolgálat van s ebben min-
denki a maga helyén a legértékesebb.

Gondolatok „A csendőrszellem ápolásáról” című cikkhez.

Írta: nemes fáji FAY GYULA alezredes.

Betelt 33 éve annak, hogy testületünk szerény munkásaként szolgálom Hazámat, ezért talán nem lesz hivalkodás, ha azt merem mondani: sokat láttam és hallottam már abban az időben is, amikor a csendőr járőrök a ma már mögöttük álló nagy időnek még csak az első felét járták. Láttam az akkori csendőrök munkáját és megismertem fel-fogásukat a kötelességérzetről. Láttam és megismertem ugyanazt a későbbi idők, majd a ma csendőreinél is és megállapíthattam azt a közös akaratot, amellyel az örök csendőr hivatását mindenkor ellátta s mellyel az öregebbje a fiatalabbak nevelésében résztvevett.

En mindig ebben a nevelőmunkában láttam és látom ma is a csendőrszellem ápolását és elmélyítését. S minthogy a legjobb nevelés a jó példa nyújtása és minden emberi gyengeségnek hozzáértő kezel való gyomlálgatása és kiirtása, mindenekelőtt az önmehtagadásig menő példaadást állítom oda a csendőrszellem éltetőjének! Ilyen példát kell nyújtania állandóan minden idősebb bajtársnak a fiatalabb részére, mert csak ilyen példaadó feljebbvalók adhatják tovább és mélyíthetik a testületi szellemet.

Ezért elsősorban hozzátok szólok, legutolsó 10—15 év csendőrei! Mert Ti érintkeztek legtöbbször a fiatalokkal, Ti jártok, vagy kezdtek járni az élen s rajtatok a fiatalok szemé!

És mégis meghallotta az Isten...

Írta: KECSKÉSI TIVADAR főhadnagy.

Ráhullt az est a rohamszakaszra.
Húsz magyar önként jelentkező.
Kúsztak, mint fojtott ősi akarat
S vércsikos lett tőlük a mező.

Pokoltűz lobban, száz gránát robban,
Ördög dobolja be a végtelent.
Lehull a csillag és remeg a hold is,
Mégsem hallja meg senki odafent.

És aznap éjjel valahol messze,
Valaki sírt a Kárpátok megett,
Húsz anya közül a legelhagyottabb
Hullat anyai csendes könnyeket.

S valahol ott a mérhetetlen égben,
Hol nincs Idő, Tér, csak Harmónia,
Meghallotta mégis az Isten,

— Másnap rádióon üzent a fia... —

Különös hangsúllyal hívom fel a figyelmeteket a Csendőrnapi Csendőrségi Lapok-ban Czeglédy Jenő ezredes úr „A csendőrszellem ápolásáról” című cikkének egyes — elsősorban talán éppen nektek szóló — megállapításaira. Súlyos és felelősségteljes kötelességek húzódnak meg a sorok között; ezeken gondolkodni, a munkára hívó szót megérteni, mindezek nyomán pedig a kérdést eredményesen megoldani a Ti feladatotok is!

Az alábbi néhány gondolattal kívánok nektek segítséget adni az eredményes munkához.

Az idézett cikk 4. pontja többek között a következőket mondja: „... A fiatal próbacsendőr lelke különösen fogékony minden szép és nemes iránt. A szellem fejlesztése érdekében ezt a kedvező lelkiállapotot mennél eredményesebben kell kihasználni.” Ezt az igazságot minden feljebbvalónak tudnia kell!

A 10—15 éve szolgáló csendőrök ma elsősorban azok, akik a fiatalabbakkal és a legfiatalabbakkal úgyszólván állandóan együtt vannak, az őrsparancsnok nem lehet mindig és mindenütt köztük. Ezek az idősebb bajtársak tehát azok, akik előtt a fiatalok lelke előbb-utóbb megnyilatkozik; ők láthatják meg legelőször, hol van abban hiba, de azt is, hogy miben nyilvánul meg a jó alap, amelyre tovább lehet és kell építeni.

Az idősebb csendőrök azok, akikről a fiatalabbak, elsősorban pedig a próbacsendőrök a példát venni akarják; hiszen velük mennek leggyakrabban szolgálatba és vannak együtt az otthonukban, az őrsön. Akiktől pedig példát venni akarnak, annak jó példát — és csakis jó példát — szabad adni, akkor is, ha ez nagy erőfeszítésbe kerül.

Erős erkölcsi alapot, szilárd férfi-jellemet követelő kötelesség a példaadás és egyben felelősség is azzal a bizalommal szemben, amely az idősebb csendőrt — már a járőrzetűt is — őrhelyére állította.

Az idősebb csendőr minden lépésére, szavára és cselekedetére éberrel figyel a fiatal bajtárs, akinek a lelke nemcsak a szép, a jó és a nemes iránt fogékony, hanem a könnyelműen kiejtett kishitű szó és hanyag, fegyelmeetlen magatartással szemben is. Sőt a veszély éppen abban van, hogy sok embert sokkal jobban megfogja a rossz példa, mint a jó! Olyan a fiatal bajtárs, mint a gyermek, akinek a lelke mindent, amit az idősebbtől, az apától lát, feltétlenül jónak és helyesnek fogad és éppen fogékonyasága miatt egész életében követendőnek is tart.

Hány apa viseli egész életén át a legsúlyosabb erkölcsi felelősséget, ha a rossz példán elindult gyermeke elbukik az életben.

Ugyanez a felelősség terheli az idősebb csendőr lelkét is, ha a fiatal bajtárs az ő rossz példája miatt bukdácsol későbbi éveiben. S ezek mindenképpen eszébe is jut, hogy melyik idősebb bajtársának köszönheti romlását; hogy melyiknél látta szolgálatban felhajtani az első pohár bort, hogy melyik szidta neki először az előljárót, melyik dobta sutba a Szutrendelkezéseit és ingatta meg benne a jóra igyekvést és a hitet!

Az első szolgálatok emlékét ki nem törli soha semmi az ember lelkéből s ezzel az emlékekkel együtt gyökeresedik meg a lélekben a látott példa. Az igazi csendőr, az erőlelkű férfi példája örök útravaló!

Csendőrnapi 1944-ben.

1944. február 14... Ugyanolyan bensőséges ünnepünk volt, mint a többi, az eddigiek. Az emlékezés, az önvizsgálat és erőgyűjtés állomása. S ha csupán a külsőségeket nézzük, nem is tudnánk új vonást felfedezni benne, de lélekben megnőtt, fejlődött, új élményekkel gazdagodott.

A csendőrnapi most sem lépett ki a komoly időkhöz szabott szerény keretekből, de annál gazdagabb és átfogóbb volt gondolatokban, tartalomban. 1944. február 14-én a nemzet szeretete és bizalma ragyogta be hivatásunk útjait. Lélekben az egész nemzet velünk érzett és ünnepelt. A sajtó és a rádió szétvitte, szertesugározta a magyar csendőr-szellemet és bemutatta annak hordozóját hősi munkájában. Közelebb került egymáshoz a közbiztonság védelmezője és a polgári társadalom. Láthatatlan összekötő szálak izmosodtak meg és újak szövődtek ezen a napon.

A közvélemény elismerését rávetítjük magunkról a népünkre, mert elsősorban neki szól a köszönet és dicséret, annak a fajtának, amely a kötelességteljesítés emberét, a névtelen csendőrt adja hazánk-nak.

Talán jobban örültünk ezekben a nehéz időkben a szeretet és bizalom őszinte felénk áradásának, mint eddig bármikor. Erőt, biztatást adott a további útra s igazolását annak, hogy eddig helyes irányban haladtunk.

Eszünkbe jut majd ez a nap akkor is, amikor a magyar becsület még fokozottabb helytállást, még nagyobb erő kifejtést követel tőlünk.

A Csendőrnapi megünneplése Budapesten.

Szürke téli fellegek portyáznak a város felett s alig hangzik el a rádió reggeli műsorában a csendőrnapi méltatása, kakastollasok tűnnek fel itt is, ott is az utcákon. Gyülekeznek a Böszörményi-úti laktanya udvarán, hogy vallásfelekezeteik szerint hálaadó istentiszteletre induljanak.

A laktanya ünnepi díszit ölt. A főkapun és az épületeken nemzeti színű lobogók, az udvar öreg gesztenyefáin pajzsokkal összetartott zászlócskák, a hősi szobor két oldalán, örökzöld növények között embermagas mécsstartókban kékes kegyeletláng lobog.

8 óra 20 perckor a Kapisztrán-templom előtt a róm. kat. tisztikar felsorakozva várja vitéz Faragho Gábor altábornagy, a m. kir. csendőrség felügyelője érkezését.

A hálaadó szentmisét vitéz Ókrös László táborigaznádok mondja papi segédlettel. Evangéliumkor tartott szentbeszédéből a következőket idézzük:

„Bizonyára mindnyájan ismeritek a legszebb csendőr-képet, amely egy csendőrzárőrt ábrázol a kereszt alatt.

A csendőr, aki folyton-folyvást megy, rója az utat, az útszéli kereszt előtt megáll, leszáll a lóról és keményen tisztelget a keresztben függő Krisztusnak, felküld hozzá egy csendes fohászt, hogy

„járva esőbe, hóba, fagyba, sárba —
bűnnel, bajjal, öröggel szembeállva —”

új erőt kapjon szent hivatása további teljesítéséhez, honfitársai életének és biztonságának őrzéséhez.

jelent a fiatalabbnak, aki nehéz, küzdelemteljes csendőrelételeben abból merít mindig erőt, azt látja maga előtt, amikor gyengeség fogja el s azt adja tovább, amikor már maga is beáll a nevelők sorába, ami aránylag igen hamar eljön. Mihelyt ugyanis csak egy fiatalabb csendőr is van nálánál az őrsön, annak már ő is nevelője, példaadója.

Nincs talán még egy olyan pálya, melyen olyan nehéz lenne az állandó, egyformán építő és felemelő példaadás, mint a csendőri. A csendőri hivatás természetéből nem ismerheti el az őt szolgáló — tehát a csendőr — jogait, csak a köztét. A csendőrnapi sóha sincs feltétlen pihenője, mint más foglalkozásbélié, mert ha 30 óras portyázásból bevonulva, bűncselekmény híre várja otthon, azonnal indulhat tovább, hacsak pihentebb bajtárs nincs otthon. A léleknek óriási ereje kell ahhoz, hogy zokszó nélkül, készségesen eleget tudjon tenni ilyen követelményeknek a test. S a csendőr eleget tesz ennek, így: készségesen, zokszó nélkül, emberfeletti nyujtva ezzel, mert csak ezt a példát látta mindig, ilyenek voltak járőrzetűi s ilyenek lesznek a fiatalabb bajtársak is, mert azok sem és senki emberfia nem láthat mást tőle, a csendőrtől, csak a hősi kötelességteljesítést. Ez az örök csendőrszellem!

Szolgálati utasításunk tilalmi mind arra való, hogy ezt a szellemet maradéktalanul szolgálhassa a csendőr s ezért ha csak egy is közülök megszeg a tilalmakból egyet is, a szellem ellen vét, mert rossz példát nyújt, amivel lazítja a gyengébb veretűek ellenálló képességét. Ilyen tilalmat szegő, rossz példát adó emberek semmiképpen sem valók csendőrnak, nem tekinthetjük őket bajtársnak, s eszerint kell velük elbánni és tőlük minél előbb megszabadulni. Inkább feleannyian legyünk, de azok mind igazi csendőrök legyenek, mert a testület erejét sohasem a mennyiség, hanem mindig a minőség adta. Mi nemcsak egymásnak, de a népnek is példaadói vagyunk, a nemzet ilyennek akar látni minket s ilyennek is fog látni mindig.

De ha a legnehezebb nálunk a szakadatlan jó-példaadás, nálunk kell a legnagyobb lelkiismeretlenség is ahhoz, hogy valaki rossz példát mutasson s ezzel fiatal életeteket tegyen tönkre és a testület tisztességét megkérdőjelezze. Természetes tehát, hogy a köz érdekében éppen nálunk a legszigorúbb a feyelem s a hibák megtorlása. Ez velejárója a kristálytisztaság jellemet és szilárdságot követelő leggyönyörűbb férfihivatásnak!

A régi világ háborúiban, mielőtt a katonai egészségügy kellően szervezve lett volna, az a sebesült, aki még a maga lábán tudott járni, a csapatnál maradt. A súlyos sebesülteket a harctér közelében a lakosság ápolására bízták. A kevés és járhatatlan orvos gyakran, a mai orvosi tudomány szempontjából egészen könnyű esetekben is, a sérült végtagok amputálásával iparkodott segíteni. Ez volt az oka, hogy a régi háborúk után aránylag igen sok sebesült féllábbal vagy félkarral jött vissza. A súlyos sebesültek jórésze pedig elvérzett, vagy ápolás hiánya folytán elpusztult a csatamezőn. Az első háborúban, melyben az egészségügy már eredményesen szervezve működött, az 1866. évi osztrák-porosz háború tekinthető.

1944. február 14.: Országváltás a királyi várban.

Ez a hivatás: Krisztus csendjének, Krisztus békéjének őrzése. Valóságos evangéliumi feladat, mert az Isten 10 parancsolatának a végrehajtása.

Mert amikor a csendőr csendbe fojtja az istenkáromlást, az Isten 2. parancsolatát védi!

És amikor a vasárnapi munkaszünetet ellenőrzi, az Isten 1. és 3. parancsolatának szerez érvényt!

És amikor a gyilkos kezét lefogja, hogy védje az ártatlan életet, az Isten 5. parancsolatának végrehajtója!

És amikor az éjszaka sötétségében őrködik és annyi tiszta magyar vért megfertőző könnyelműséget akadályoz meg, az Isten 6. parancsolatát védelmezi!

S mikor a magántulajdont és a becsületet védi, az Isten 7. és 8. parancsolatának szerez érvényt.

Mi tehát a csend, amelyet őriztek?

Krisztus békéje! A lelkek békéje! A biztonságos élet boldogságának a mosolygása.

Ezért ünnepelünk ma, mert ilyen szent a hivatástok! Azért adunk hálát, mert ezt a magas szent hivatást maradtalanul betöltő csendőreink vannak.

De nemcsak a kereszt alatt látjuk ma derék csendőreinket átvenni a hivatásukat, hanem látjuk őket a keresztben is. Sok-sok keresztünk van, amelyek alatt csendőrök pihennek, akiket Krisztus isteni példája hőssé magasztalt.

A harcterek hősi temetőiben nyugvó csendőr bajtársainknak, a vörös gazsággal és a megszálló ellenségekkel szembeszállt csendőrhősöknek se szeri, se száma! Az Úr Jézus Krisztus, a Hősök Hőse adja meg Nekik a vértanúk jutalmát: az örök élet boldogságát!

Mai ünnepünkön álljunk meg a kereszt előtt, hogy ott új lángra gyullasszuk hivatásunk iránt való hűs-

günk tűzét, hogy új erőt merítsünk Hőseink áldozatos példájából a legnagyobb áldozatra: életünk feláldozására szent hivatásunk áldozati oltárán, hogy édes Hazánk és magyar népünk elmondhassa rólunk a költővel:

„Minden magyar lásson ma Téged,
glóriásan, sugárzó fényben!
Isten szent csókja hulljon Reád
és szent keze vezessen tovább
egy új, boldog, magyar ezredévben!”

A budahegyvidéki reformátusok Böszörményi-úti imatermében a protestáns csendőröknek tartott istentiszteleten Borbás Antal táborigaznád főesperes mondott beszédet. Beszédéből a következőket idézzük:

„A keresztyén magyarság és annak egyik leghivatottabb képviselője, a magyar királyi csendőr, abban az elvi harcban és abban a hétköznapi küzdelemben, amelyet annyi külső és belső ellenséggel szemben meg kell vívnia a rendért, fegyelemért, az erkölcsi és vagyoni közbiztonságért, a létért és mindnyájunk becsületéért, Magyarország szebb és boldogabb jövődjéért: el nem bújhat. A mi életünk ugyanis oda fűződik egy zászlóhoz, a Krisztus zászlójához, melynek színe: hófehér, felirata: „Igazság!” A mi életünk emellett odakapcsolódik egy másik zászlóhoz, a nemzet zászlójához is, melynek színe: piros, fehér, zöld, a felirata pedig: „A haza minden előtt!” Ebből pedig az következik, hogy aki egyszer megkezdte itt az újjáépítést sokszor véres-verejtékes, nagy, nehéz munkáját, aki egyszer odaállt a becsület és igazság zászlaja alá, aki egyszer hűséget esküdt a

Királyok Királyának és a Legfelső Hadúrnak, annak vállalnia kell elhatározása és vállalkozása minden következményét is...

Olyan a magyar csendőr, mint a pusztai tanyák ablakából kicsillanó méces. Ahol megjelenik, azonnal feltűnik. Feltűnteti, kiemeli a férfias kiállása és helyzetállása, a kemény szigorúsággal párosult megértése és meleg szeretete, a bátorsága és áldozatos hűsége, egy szóval az a nagy ellentét, mely közte és az ő sokszor alattomos és sötét, és éppen ezért veszedelmes környezete között van. Vigyázatok, mert körülöttetek az emberek sokszor csak azért beszélnek, hogy szavaikkal a gondolataikat takargassák, a terveiket eltitkolják, közben pedig önzésüknek élnek és a zavarosban hulásznak. Ti azonban „vigyázatok és imádkozatok”, hogy tisztán ragyogó és világító fátyla lehessetek, mentesek és hozzáférhetetlenek lehessetek minden álnokságnak és tisztátalanságnak gonosz cselekedeteitől. Ne felejtsetek el, hogy a magyar csendőr hivatása, hogy a világ világossága legyen és ha sokszor háborúságot kell is szenvednie, krisztusi hittel és hűséggel vállalnia kell azt is, becsülettel a család, az egyház és a nemzet érdekében.”

Az istentisztelet befejezése után Czeglédy Jenő ezredes tiszti és legénységi küldöttség élén megkoszorúzza a Hadimúzeumban elhelyezett emléktáblát.

10 óra 45 perckor a csendőrlaktanya udvarán gyülekezik a Budapesten állomásozó tisztikar és legénység, hogy fogadáshoz felállva várja legmagasabb katonai előjárója érkezését. A megalakult

puskásszázad már „díszoszlopban” áll, arccal a bejárat felé. A századtól balra a dicséretben és penzjutalomban részesülők sorakoznak, mellettük a be nem osztott tisztek, a Ludovika Akadémia csendőrnövendékei, a tiszthelyettesek és legénység. Itt vannak szép számban a nyugállományú bajtársak és a hozzátartozók is. A várakozás ünnepi hangulatában megkapó képet nyújt a csendőr vértanúk jól ismeri, gyönyörű bronzszobra, amint a bejárat felé fordulva hirdeti azt a lelkeséget, mely minden csendőrlaktanyában uralkodik.

Pontosan 11 órakor kürtész harsan és vezényszavak pattognak. Megérkezett a m. kir. csendőrség felügyelője.

Az altábornagy úr fogadja a laktanyaügyelotes tiszt és kapuőrség jelentkezését, majd a díszszázadparancsnok jelentését és ellép az arcvonal előtt.

Megkezdődik az ünnepség.

Kun László százados méltatja a nap jelentőségét. Lendületes beszédben foglalja össze a csendőrség háborús időkhöz mért feladatait és hőseink példájára mutatva, jelöli meg azt az utat, amely egyre nehezebb, fáradságosabb ugyan, de amelyről letérni sohasem szabad és nem is tudunk.

A beszéd után a m. kir. csendőrség felügyelője vértanúink emlékművére helyezi a kegyelet koszorúját. Egyperces néma tisztelgés... Talán éppen ebben a percben emelkedik tisztelgésre a többi sokezer csendőrbajtárs karja is, szerte az országban, falvak-

1944. február 14.: Országváltás a királyi várban.

Őrségváltás a királyi várban. Az új őrség átveszi a zászlót.

ban, városokban, alföldön és hegyvidéken. Ebben a percben összedobban a nagy testület szíve, hatalmas erővel, együttakarással. Érti ezt minden csendőr, csillognak a szemek... megjelennek azok is, akik már nincsenek közöttünk. Az ő erejük is átömlik most az élőkbe.

Az emlékmű megkoszorúzása után a m. kir. csendőrség felügyelője kiosztja a dicsérfő okiratokat és pénzjutalmakat.

Ezután a díszmenet következik.

Döng a föld a lépések alatt s amikor elvonulnak, fülünkben dobol továbbra is az ütem.

Az ünnepség után *Biró Kálmán* ezredes vezetésével küldöttség koszorúzta meg a vértanuhalált halt *Fery Oszkár* altábornagy, *Borhy Sándor* és *Menkina János* alezredes *Fery Oszkár-utcai* emléktábláját.

A Budapesten állomásozó tisztikar és legénység délben egytálas bajtársi ebéden vett részt. A tisztí étkezdében megjelent *vitész Ókrös László* római katolikus és *Borbás Antal* protestáns tábort fősperes. A *Kormányzó Úr Ó Főméltóságát* a m. kir. csendőrség felügyelője éltette.

Miként minden évben, február 13-án 13 órától 15-én 13 óráig a királyi várban ezúttal is a csendőrség adta az udvarlakai őrséget. A zenés őrségváltást nagyszámú közönség nézte végig.

A magyar rádió 19 óra 15 perctől 20 óra 15 percig ünnepi műsort sugárzott a csendőrnapi alkalmából. A műsort február 14-i számunkban megörökítettük.

A csendőrnapi megünneplése a kerületek székhelyén és a többi vidéki csendőrállomáson általában a budapestihez hasonló keretek között folyt le. A csendőrzászlóalj az idén érte meg az első csendőrnapi napot. Erről közöljük *Lám Béla* főhadnagy leírását:

Kürtöző vág bele a galántai havas reggel csendjébe és hirdeti az ébredést. 1944 február 14. Magasba lendül a fegyverbelépett őrség előtt a nemzeti zászló. Lázasan izgalommal készül minden csendőr, hogy méltó keretek között üljön meg ezt az ünnepet, ami az övé, a magyar kakastollasoké. A nemrég alakult csendőrzászlóaljnak ez lesz az első csendőrnapija.

A nap az Isten nevében kezdődött. Hozzá fordul a csendőrzászlóalj parancsnoka, tisztje, legénysége. A római katolikusok a helybeli plébániatemplomban, míg a protestáns legénység tábort istentiszteleten vett részt. A misét a helybeli esperesplébános tartotta. A misén résztvettek az összes tiszt, *Láday István* ezredes zlj. pk. vezetése mellett. A misét a zászlóalj énekkara kísérte és így szívben és lélekben egybeforrva adózott a magyarok Istenének a magyar csendőr. A mise végével a zászlóalj a párnapos csendőrzenekar pattingó üteme mellett vonult be a laktanyába.

Féltizenegykor megélték a már lobogó díszben álló Hősök tere. A zlj. alakulatai vonultak ki menetöltözésben, hogy a nap ünnepi részén, az ünnepségen résztvegyenek. A zászlóalj három lépcsőben állott fel. Az elsőben a gyalog lövészsorozatok, árkászszakasz és távbeszélő szakasz, a másodikban a kerékpárossorozat, gépkocsiszakasz, az egészen újonnan alakult páncélos-sorozat, a kocsi géppuskás szakasz, nehézfegyver-sorozat, a harmadikban a vonat állott fel. Kakastollas sapkában, leeresztett állszíjjal gyönyörű képet mutatott a csendőrzászlóalj. Az első lépcső jobbszárnyán állott a most megalakult első csendőrzenekar.

11 órakor a zászlóaljparancsnokhelyettes vezényszava töri meg a várakozás csendjét. A szuronyos puska egyszerre mozognak. A nap fénye megvilágítja az ezer szuronyon, mikor a puska fogásokat végrehajtották. Egyszerre lendül minden arc az érkező zlj. pk. felé, akinek a zászlóaljparancsnokhelyettes szürke lován eléje vágta, ad be jelentést. Az ezredes úr ellövegol a zlj. arcvonala előtt, majd lováról leszállva, a vigyázba meredő csendőrei előtt lelkesítő beszédben többek között a következőket mondja:

— *Bajtársaink, a tábort csendőrök a partizánok elleni harcban bebizonyították nap-mint-nap katonaszellemüket, férfias bátorságukat. Mi, akiket sorsunk egyelőre ideköt, igérjük, hogy nem leszünk náluknál gyengébbek. A mi hivatásunk is magasztos, az állambiztonságának és rendjének erőskező, megalkuvást nem ismerő védői kell legyünk. Mert újból nem lesz itt forradalom, hazátlan bitangok nem fogják a hős honvédeink háta mögött az asszonyok, gyermekek és az otthonélő dolgozók kezéből a munkát és eszközeit semilyen csábító szavakkal kiútni. Erről kezeskedik az erős szellemű és keménykarú magyar csendőr!*

A beszédet a Hősök-emlékművének megkoszorúzása követi. 16 kürtös fújja a díszjelet, miközben az ezredes úr az emlékmű elé lép, ahol tisztelegve, pár percig né-

mán állva, leteszi a kegyelet koszorúját a Hősök emlékművére. Újabb tisztelgés után visszalép a zászlóalj elé.

A koszorúzás után a tisztí és tiszthelyettesi jutalmak, legfelsőbb elismerések kiosztása következik. Ezredes úr mindegyik kitüntetéssel kezét szorít és buzdító szavakkal adja át a munka elismerésének a jelvényeit.

Ezután díszmenet következik. Elvonul a zlj., hogy a díszmenet megalakuljon. Az ünnepségre polgári közönség nem volt meghíva, azonban a fellebörgözött laktanya és Hősök-tere, a zenével templomba vonuló zlj. a város nagy tömegét csalta az ünnepség helyére, ahol elragadtatással szemlélték a csendőrök ünnepét és abban a teljes szívükkel részt is vettek.

A díszmenet közben elhelyezkedtek a zlj. pk. mellett a be nem osztott tiszték és tiszthelyettesek, valamint a jutalomban és kitüntetésben részesültek. Közben a zenekar hangja mellett megindult a zlj. díszmenete. A zenekar az emelvényen szemben megállott és úgy kísérte végig zenével az elmenetelő alakulatokat. Elsőnek a lövészsorozatok következnek. Keményen menetelnek a serecsendőrök. Döng a föld a századok kemény lépése alatt. A századokat a távbeszélő, majd az árkászszakasz követi. Ezután a nehézfegyver század, majd a kocsi géppuskás szakasz és a zlj. vonat követi a gyalogsorozatok díszmenetét. Közben a zene gyorsabban indulóra vált át és egyszerre csak gyönyörűen kiigazodva, előtűnik a kerékpáros század, élén a gépkocsijában álló parancsnokkal. A kerékpárosokat a gk. szakasz követi, majd dübörgéssel előtűnik a szintén első alkalommal bemutatkozó páncélosok. Dübörög a föld a páncéltettek közeledtére. A díszmenet ezzel véget is ért.

Budapest: A m. kir. csendőrség felügyelője a csendőrlaktanyában tartott ünnepélyen.

Nemcsak a polgári közönségnek, hanem minden katonaszemnek igaz gyönyörűség volt ezt a nem mindennapi felvonulást végignézni.

Az ünnepség után egyszerű díszbéd volt a zlj. tisztí étkezdéjében. Ezredes úr üritette poharát a Legfelsőbb Hadúr egészségére, miközben minden csendőr gondolata elszállt Budavárba és lelkesült szívvel háromszoros „Eljen!”-nel adózott annak, aki ezt a szép napot, a csendőr megbecsüléseként nekünk adta és ünneppé tette.

A zlj. lélekben erősödve emlékezik az első csendőrnapijára.

A hitfelekezetek lelkeszei mindenütt lelkesítő, mélyenjáró beszédeket tartottak. Kiragadjuk ezekből a debreceni két lelkes beszédének egy-egy részét:

Albert József rk. lelkes beszédét ezekkel a szavakkal fejezte be:

Bajtársak, Csendőrök! Őrizzétek a csendet ebben a vétkes lármában, ebben a vásári zsvajban, mert kiáltó szélhámosok újra „hét-hét, minden darab hét”-ért árulnak multat, jövőt, Szent István koronáját, Szent Péter pástorbóját, fekete rögöt és fehér lelket egyenként! Csendőrök, vigyázzatok: Vörös pányvakkal szakítanak nap-nap után a keresztény magyarság viharláltán összebújt fehér gulyájából! Az orvadászok vállainál a fegyver, ismerik a Csodaszarvas csapásait az örök forrásokhoz! Csempészek csomagolják már vörös rongyba, meggyűrött kaftánokba a ködöt, halált és

Budapest: A m. kir. csendőrség felügyelője fogadja a díszmenetet.

holnaptalanságot, kocsmás duhajok helyett beálltak a kávéházi halkszavú ordítók! Orgazdánál az eldugott jövőndő! Új ruhában a régi ellenségek! Kakastollasok, részen legyetek!

Vitéz Horkay Béla ref. tábort fősperes így emlékezett meg a magyar csendőrrel:

A Csendőrnapi lényegileg a találkozások napja. E napon találkozik a ma csendőre a múlt idők csendőreivel, akiknek hűséges, önfeláldozó alakjai előtt kegyelettel áll meg. E napon találkozik a csendőr kortársai-val is, hogy egymást erősítsék és a bajtársi szálakat még szorosabbra fűzzék. De mindezen túl a csendőrnek e napon önmagával is találkoznia kell. Ez azt jelenti, hogy oda kell állania Isten elé és magát megvizsgálva, vallomást kell tennie, hogy élete, munkája, hűsége, becsülete, igazi csendőrmivoltja valóban olyan-e, mint amilyennek lennie kell ezekben a vérzivataros, vad időkben. A mai ünnepi megállást ne csak az ünneplésre fordítsa, hanem arra is, hogy híres tollaskalapjának viharhaját szorosabbra húzza és az eddig is mindig biztos és erős lelkét még jobban megerősítse a jövő harcaira. Tegye ezt azért, hogyha a mindenható és mindentudó Isten még az eddiginél is súlyosabb megpróbáltatásokat mér szent Hazánkra, akkor is készen álljon, hogy Leonidásként szíve utolsó dobbanáig védje az ősi határokat a pokol minden felszabadult ördöge ellen és biztosítsa az ország belső rendjét, a békés polgárok életét-vagyonát az esetleg feltörő szennyhullám elsöprő, pusztító áradatával szemben. A mai súlyos idők egész embert, egész csendőrt követel-

nek, a Csendőrnapi ilyen egész emberekre emlékezett és ez a parancsa: Járj Istennel, hogy ilyen lehess!

Nagyváradon a csendőralakulatok ünnepeit az ottani temetőben nyugvó hősök sírjainak megkoszorúzása vezette be, majd a tanzászlóalj zenével végigvonulva a városban, hálaadó istentiszteleteken vett részt.

A római katolikus istentiszteleten Török László tábort lelkész beszélt. Többek között ezeket mondta:

— A szolgálatban álló csendőr az örök vigyázás remetéje, a csend félelmetes őre, a tisztesség megtévesztője, a békesség és rend szomszédja, aki sohasem feledkezik meg arról, amit a csendőrtiszparancsolat első és második pontja mond: „Megemlékezzél arról, amivel Istenednek tartozol!” és ennek, mint valami visszhangként csendülő folytatásáról, amiért a csendőr mindent elti, mindent remél, mindent elvisel: „Én vagyok a Te hazád: Nagymagyarország!”

A protestánsok istentiszteletén Csernák Béla lelképásztor mondott nagyhatású beszédet, amelynek egyik részletét alább idézzük:

— A magyar csendőrnek nem szabad elfelejtenie soha, hogy ő a rend fenntartásában, az emberek javainak, életének oltalmazásában, a bűn ellen folytatott harcban Isten megbízottjaként jár el; eljárásáért nemcsak az emberek, de Isten előtt is felelős.

A magyar társadalom minden rétege szeretettel fordul a csendőr felé, mert tudja, tapasztalta, hogy a csendőr részrehajlatlan; nem tesz különbséget szegény és gazdag, szolga és úr, alacsonyrendű vagy előkelő ember között; megvesztegethetetlen; hűsége, becsülete, vitézsége nem eladó; cselekedeteiben egyedül a törvény irányítja.

A törvény fegyvert ad a csendőr kezébe, nem hatalmaskodásra, hanem a gonoszok elrettentésére, nem halálra, hanem az élet oltalmazására, nem ítéletre, hanem a jónak megvédésére.

A nagyváradi honvédelakulatok küldöttségei s a csendőr hozzátartozók is nagy számban vettek részt az istentiszteleteken, amelyeket erre az alkalomra írt egyházi ének, háromszólamú csendőr-karének és szóelő-ének tett ünnepélyesebbé.

A laktanya országzászlója előtt tartott ünnepségen ugyancsak megjelentek a honvédelakulatok küldöttségei, élükön a parancsnokokkal, a polgári hatóságok vezetői s az egyházak képviselői.

Az ünnepség a Himnusszal kezdődött, majd Varga Károly csendőr elszavalta Beöthy Kálmán ezredes „Február 14” című versét. A nap jelentőségét a tanzászlóalj egyik főhadnagya méltatta.

A tanzászlóalj parancsnoka felolvasta a csendőrség felügyelőjének a magyar csendőrhöz intézett üzenetét, majd a dicséretes és jutalmak kiosztása után a honvéd zenekar a „Hiszekegy”-et játszotta el. Az ünnepség díszmenettel zárult. A díszmenet alatt a Legfelsőbb Hadúrra mondott felköszöntő után Módos István csendőr a zászlóalj vonós-zenekara kíséretében hazafias dalokat és magyar nótákat énekelt.

Az ünnepségről valamennyi nagyváradi lap meleg hangú tudósításokban számolt be.

Tatabányán a Magyar Általános Köszönbánya Rt. Igazgatósága a folyó hónapban — a bányatelep legrégebbi utcájának Fery Oszkár-utca névre való változtatásakor — emléktáblát adományozott, melyen a névadó vértanu emlékét az alábbi szöveggel örökléte meg: „Fery Oszkár m. kir. altábornagy, a m. kir. csendőrség felügyelője hősi önfeláldozásának emlékét örzi ez az utca, ki a vörös forradalom alatt vértanu halált halt.” Az emléktáblát a csendőrnapi avatták fel ünnepség keretében, melyen a tatabányai csendőrtanzóad egy szakasza is megjelent. Az emléktáblát nemes Tánczos Ferenc százados szárnyparancsnok avatta fel beszéd kíséretében, kegyelettel áldozva a vértanu csendőrfelügyelő és a vörös forradalom többi csendőr vértanuja emlékének; majd Bély György vezetőjegyző vette át az emléktáblát a község nevében megőrzésre. Ezután a kerületi parancsnok képvisletében megjelent Pogány Ferenc ezredes kerületi parancsnok-helyettes megkoszorúta az emléktáblát. A kegyeletes ünnepséget a díszszakasz díszmenete zárta be. Az ünnepségen a bányászzenekar működött közre.

Ugyancsak a csendőrnapi nevezte el Zsámbék község előjárósága és képviselőtestülete a község egyik legforgalmasabb utcáját Fery Oszkár-utcának.

Igen sok levél érkezett a parancsnokságokra és hozzánk is a csendőrnapi alkalmából. Ezeket a magyar csendőr iránt érzett elismerés és hála iratta azokkal, akik ismerik testületünket. Néhány ilyen írást közlünk.

Felsőbényi Mihály fegyverneki hitelszövetkezeti igazgató írja az ottani őrsnek:

Mulasztást követnék el, ha ezen a napon nem gondolnék én is szeretettel azokra a kedves magyar csendőr arcokra, akikkel az életben találkoztam.

Több kitűnő volt katonabajtársam lett csendőr, így alkalmam volt meggyőződni Hazánk egyik legértékesebb Testülete tagjainak kiválóságáról.

Mély tiszteletet, őszinte nagyrabecsülést és baráti rokonszenvet érzek minden derék magyar csendőrrel szemben. Példás kötelességteljesítésükkel szerencsém volt nem egyszer megcsodálni.

Kísérje a Mindenható bőséges áldása drága magyar csendőreinket azon a felelősséggel terhelt nehéz, de nemzetmentő úton, amely sokszor kényes és komoly feladatok tökéletes megoldásához vezet.

A katonák legjobbjából kikérült csendőrök legyenek örökké példaképek a jövő nemzedék előtt is, majd teljes sikerre vezessen Hazánk békéjének, fejlődésének és naggyátételének érdekében végzett kitartó munkájuk.

Kérem közölni a tekintetes Őrs minden egyes derék tagjával őszinte szerencsekívánataimat, mely a Csendőrnapi alkalmával azoknak szól, akiknek a feb-

Budapest: A m. kir. csendőrség felügyelője kiosztja a dícsérő okiratokat.

Budapest: Fery Oszkár altábornagy, Borhy Sándor és Menkina János alezredes vértanúink emléktáblájának megkoszorúzása.

ruári szél cibálja kalapjuk mellett a kakastollat, mikor ázva-fázva — de azt nem mutatva — keftesben őrjáratra mennek...

Isten áldja és óvja munkájukat!

*

Ostoros község vezető főjegyzője, vitéz Mátray Dezső az alábbi levelet intézte az andornaktályai őrshöz:

Minden jó magyar embernek fel kell figyelnie és meg kell emlékeznie legalább ezen az egy napon a csendőrségről, — a magyar nemzet mindenkor néma hőseiről. Meg kell emlékeznie minden jó magyarnak arról a magyar csendőrrel, aki a legnagyobb önfegyelmel végzi fáradságos szolgálatát. Aki tud szenvedni, nélkülözni, küzdeni és ha kell, a közrend biztonságáért meg is halni. A magyar csendőr példaképpen áll az egész világ előtt és példája, valamint önfegyelme megtanít mindenkit arra, hogy miképpen kell zúgolódás nélkül, nehéz helyzetben, esőben, sárban, hidegben és rekkenő hőségben, sok gond és nélkülözés között a kötelességet teljesíteni.

A mai napon, amikor a csendőrség esendben, de annál bensőségesebb lélekkel ünnepel, — a magyar falu magyar jegyzője bajtársi szeretettel üdvözlő és szorítja meg a magyar csendőr kemény kezét. Mert így a csendőr, mint a falu jegyzője együtt menetel, egy közös célért dolgozik és őrökdi a közrend nyugalmának, a belső front megszüldítésének és ezeken keresztül szép magyar hazánk szűz jövőjének biztosítása érdekében.

*

Szövördy Lajos pénzügyőri fővigyázó Egerből a következő cikket küldte be lapunknak:

MI IS VELETEK ÜNNEPELTÜNK, KEDVES MAGYAR CSENDŐRALTISZT BAJTÁRSAK!

Testületetekben sokan vannak nálamnál idősebb korúak és hosszabb szolgálati idővel rendelkezők, mégis arra kérlek benneteket, hogy ezért a megszólí-

tásért ne nehezteljétek és engedjétek meg nekem, hogy csendőrnapiotok megünneplése alkalmából veletek érzéseimnek ebben a rövid írásomban kifejezést adjak.

1944. év február hó 14-én fél nyolc óra felé jár az óra mutatója, amikor lázas sietséggel igyekszem távozni lakásomból szolgálati helyemre s így csak foszlányokban hallhattam a rádió bemonó műsorismertetését: „19 óra 15 perctől a csendőrnapi alkalmával ünnepi műsort közvetítünk.” Feleségemnek csak ennyit mondtam: „Meghallgatjuk!”

Végre eljött az idő. Családommal körülülve a rádiót, együtt ünnepelve veletek, hallgatjuk az ünnepi műsort csöndben, némán, elgondolkozva. A csendet egyes számok elhangzása után két és fél éves kislányom szakítja meg, aki talán szintén együttlérez veletek, mert rosszkedv nélkül itt ül végig melletttem. — „Sép” — selypíti elragadtatással. — Szép kislányom — jelelem. — csak hallgasd tovább!

Gondolataim állandóan közöttetek jártak. Az önzetlenség, becsületérzés, bajtársiasság és önfeláldozás szavakban történt megvilágítása hallatára, sok-sok eset villant át agyamban. Igen, ez így van, — töprengtem — nem csokorba kötött szóvirág az elhangzottak. Minden csendőrt így kell megismerni, mert olyan is mindegyik, amilyennek most ismertetik. Ezt én is állíthatom, volt alkalmam meggyőződni róla. Sok esettel tudnám ezt alátámasztani, de annak leírásához több idő és papír kellene. Így csak egy-kettőt ragadok itt ki, amelyek még élénken emlékeztetnek mindenre.

Jó pár évvel ezelőtt pénzügyőri nyomozó beosztásom volt. Ebben az időben a csehszlovák határ közelebb volt hozzánk, mint ma. Különösen a vámárúk csempészetének leküzdése és engedély nélküli határátlépések megakadályozása tekintetében miniszteri rendeletek határozták meg a pénzügyőrségnek a közbiztonsági szervekkel való együttműködését. Szükséges volt tehát a saját és szomszédos megyékben az érintkezést a csendőrökkel is felvenni; a hírszerzésekre, adatszolgáltatásokra nézve nézetünket kicserélni, egyes-más szolgálati ügyeket megbeszélni, határszéli falvakban esetenként razziaszerű házkutatásokat tartani. Így volt alkalmam nagyon sok csendőrörsöt és — együttesen végzett szol-

gálat közben — sok csendőr bajtársamat közelebről megismerni.

Mindég és mindenhol bámultam fegyelmezettségüket, szolgálati készségüket és kitartásukat. A sok közül, különösen egy esetet soha nem tudok elfelejteni.

A volt csehszlovák határhoz közel fekvő egyik faluban végzett hírszerzésem és adatgyűjtésem során, tudomást szereztem arról, hogy egyik, — nyolc-tíz főből álló — csempészarukat szállító csoportnak Csehszlovákiából a községbe érkezése a késő esti órákban várható. A csoportnak együttes feltartóztatása, a községtől mintegy 5-6 km távolságra, a hegyekben volt remélhető. Ugyanis az említett hegytől a községet a csempészek már a szerte elágazó erdei ösvény-utakon szokták megközelíteni, illetőleg lakásukat, vagy a csempészarukat elrejtésére előre kiszemelt helyeket elérni. Miután a községhez közel pénzügyőri szerv nem volt, a késedelem pedig veszéllyel járhatott volna, a csendőrsre tértem be és a körülményeket az őrsparancsnok főtörzsőrmester úrral ismerttettem.

Röviden közölte velem az őrs létszám- és szolgálati viszonyait. Segítségemre a kivezényléshez 2 beosztottja jöhetett számításba, akik pár órával előbb tértek vissza az őrsre 36 órás szolgálatukból. — Ez mindegy — folytatta az őrsparancsnok — ha a köteleesség teljesítéséről van szó. Nyomban magához szólította az akkor még szerelvényeik karbantartásával foglalatokodó őrmestert és csendőrt. Fővigyázó úrral teljesítendő szolgálatba kell indulniok fél órával belül — hangzott a parancs. Ennek tudomásulvétele után az őrmester és csendőri szabályszerű hátraarcot végezve távoztak, hogy nyomban felszereljenek. A „szükségig” előírt „Szolgálati lap” is elkészült és jelentkezés után elindultunk az általam ismertetett helyre.

A leshelyen alig töltöttünk fél órát, sűrű cseppekben hullott a novemberi havaseső. Egy-egy főtörzshöz húzóva — ami azonban nagy védelmet nem nyújtott — álltunk és vártunk. Négy óra hosszat töltöttünk el így, amikor teljesen átázott ruhánkban, megdermedten indítványoztam a bevonulást, — magyarázva a csempészek elmaradásának valószínű okait. — Tartunk ki,

fővigyázó úr — bízottott a járőr mindkét tagja. — Nincs sok értelme, — mondtam — mert hiszen most már kevés remény van az eredményhez. Így húztuk az időt a sötét, zord éjszakában a lesálló helyen 6 óra hosszan át.

Zajt hallunk. Lehullott falevelek zörrenése üti meg a fülünket. — Jönnék! — sügja az őrmester. De ekkor már az emberalakok is kivehetőek voltak. Lélekzetet visszatartva, izgulva, mozdulatlanul vártuk a közeledőket. „Állj!” felszólításra 9 ember torpant meg előttünk hatalmas csomagokkal. Zseblámpánk segítségével nagyjából megtörtént az igazoltatás és a csempészett áruk számbavétele, majd a feltartóztatottakat a községhez hoz kísértük be. A csempészek kihallgatása a reggeli órákig tartott. Az éjszakát tehát mindhárom kötelességünknek szenteltük. A kincstár érdeke fontosabb volt, mint a pihenés. És valójában a kincstár érdekéről volt szó, mert hiszen az a rendelkezés, amely a csendőrség tagjait megillető tettenézési jutaléknak a csendőrségi alap javára történő befizetését szabályozza, már akkor is érvényben volt. De ilyen anyagiakról különben sem lehetett szó, mert hiszen a feladat a csempészek feltartóztatása volt, akik, mint köztudomású — tettenérésük esetén — nem pénzbüntetéssel, hanem fogsággal büntődnek.

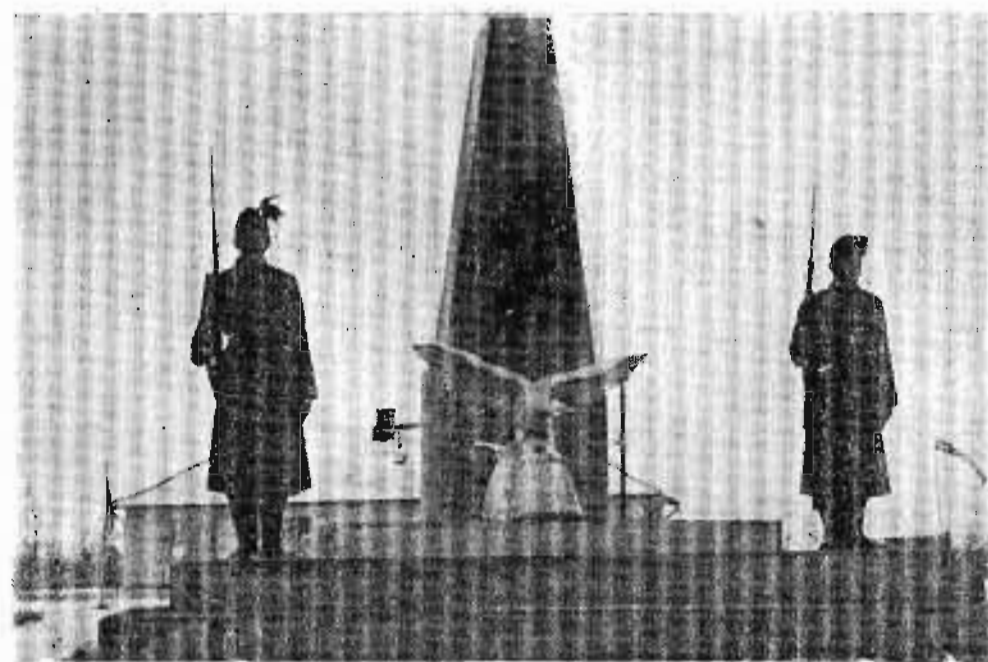
Több ilyen esetet tudnék felsorolni és rámutatni arra, hogy a m. kir. csendőrség tagjai készséggel, kitartással és fáradságot nem ismerve, a szorosan vett hivatalukon kívül ezen a téren is mily értékes és önzetlen szolgálatot végeznek az államkincstár érdekében.

Ezzel az egy esettel a csendőr szolgálat iránti buzgalomról, siker utáni vágyairól, vasakarataról és a bajtársiasságáról kívánok tanubizonyosságot tenni.

En mindég szívesen ténykedtem csendőrbajtársaimmal, de egyes esetek ismertetése után a többi pénzügyőri kartársaim is örömmel igyekeztek az együttműködés lehetőségét elérni.

Kedves csendőraltiszti Bajtársak!

Ezeket gondoltam át és ezeknek leírására határoztam el magam akkor, amikor a rádió mellett ülve, gondolatban veletek ünnepeltem és közöttetek voltam.

Galánta: Diszőrség a csendőrszlovák] által a község részére feállított hősi emlékműnél

Galánia: A csendőr zászlóalj parancsnoka ellép az arcvonal előtt.

Az ország sajtójának megemlékezése.

Meghatódva fogadjuk azt a nagy szeretetet, mely az ország sajtójából a csendőrnapi alkalmából felénk árad. A nép bizalmát és önzetlen munkánk elismerését látjuk benne, ami — nem tagadjuk — jól esik, mert a legtöbbet kapjuk ezzel, amit kötelességünk megalkuvás nélküli teljesítéséért kaphatunk.

Valamennyi lapból, sajnos, nem idézhetünk, de egy csokorra való közreadunk itt. Ügyszólván mindegy, hogy melyik újságból. Merítsen erőt belőle minden csendőri!

Függetlenség.

A magyar kötelességteljesítés eleven szobrát, a csendőrt ünnepelte február 14-én Magyarország, amely hatvanhárom évvel ezelőtt a csendőrségben a legsajátosabb magyar intézményt hívta életre. A csendőr azóta úgy él a köztudatban, mint a személyi és vagyonbiztonság szimbolikus alakja, a rendfenntartás hőse, aki azonban nem csupán félelmetes tekintélyével, tanultságával, ügyességével és kitartásával örködik mindnyájunk vagyona és nyugalma fölött, hanem úgy, mint a mindenütt jelenlévő államhatalom képviselője is, aki azonban egész egyéniségével összeforrott azzal a földdel és néppel, amelyből vétetett.

A magyar csendőrnek, szerintünk, az a legnagyobb érdeme, hogy elsősorban nem fegyverrel és nem szigorral tartja fenn az ország nyugalalmát, hanem azért, hogy tökéletesen együtt él egy-egy falu népével. Ismeri a megbízhatót, de szemé szüntelenül ott van a megbízhatatlanon. Tisztában van az embereivel, a környezetével és bizony nagyon sokszor nem az eréllyel, hanem a jó szóval és a szeretettel kormányozza egy-egy falu népét. Magyar testvérek tekint mindenkit, hiszen ő az, aki vérében-lelkében és intézményében a legtisztább és legértékesebb magyar.

Amit a kárpáti határtól a déli végekig és Zagonától Sopronig a magyar csendőrség végez, az a szüntelen helytállásnak, kötelességtevésnek szívet-lelket melegítő példája. Hóban és fagyban, fényes nappalon vagy sötét éjszakán járja községek határát a kakastollas járőr,

olykor erdőségekben, irdatlan sziklabércsek között hajszolja a menekülő rablót vagy az orvvadászt, de bármilyen szolgálatot végez is, soha nem ismer félelmet, vagy fáradtságot. Hőseinek száma, akik elesetek a bűnözők elleni harcokban, hatvanhárom év óta légiónyira nőtt. A magyar csendőr azonban minden veszély, minden kockázat és egyéni kényelmetlenség ellenére, mindenkor ugyanazzal a nyugalommal, elszántsággal indul a legveszedelmesebb feladatok megoldására is, mint vitéz elődei, akiknek hatalmas neve aranybetűkkel ragyog a csendőrség történelmének lapjain.

A magyar társadalom a csendőrnapi tisztelettel és meleg szeretettel emlékezik a magyar csendőrré, aki mindnyájunk számára a polgári és katonai erély együttes megtestesítője volt és marad minden időkben.

Uj Magyarság.

Ünnepelni nemigen van ideje a magyar csendőrnek. A szolgálat nem ismeri a szemlélődő pihenést, s aki csak egyszer is bepillantott egy kis falusi órs életébe, tudja: mit jelent három-négy embernek vigyázni nem csupán egy község lakóinak életére, vagyona, biztonságára, hanem néhányszáz ember határ tájára, nyári szállásaira, szakadatlanul örködni az országutak felett, szemmel tartani a gyanús csavargókat, kóbor cigányokat és áldozni tolvajokat, betörőket, rablókat, olykor gyilkosokat, akiket az egész ország hatóságai keresnek. A szolgálati börtáska, a villogó szuronyos puská és a kakastollas csákó jóformán le se kerül a csendőrről, aki vak nyári hőségekben, őszi sárban, esontigfagyjaló téiben egyforma hűséggel, a férfias kötelességteljesítés ugyanazon komolyságával végzi nehéz feladatát. Ahol megjelenik, néptelen erdőkben, elhagyott ösvényeken, kiégett pusztaságon, a rend, törvény ereje sugárzik róla, s a magányos vándor, ha lelkiismerete tiszta, megkönnyebbülten lélekezik fel. Talán az egész világnak nincs még egy olyan rendfenntartó intézménye, mint amilyen a magyar csendőrség. A szervezet tökéletessége, a testület érinthetetlen tekintélye, s a válogatott legénység, melynek legnagyobb része a falusi magyarság komoly, törvénytisztól, fegyelmezett és öntudatos fiából kerül ki, — ezek teszik olyan utólérhetetlenül megbízhatóvá. Alapításának évfordulóján az egész ország büszkén és elége-

detten tekint a magyar csendőrségre, amelyben soha senki nem csalódott, amely örökké hivatásának magaslatán állt, s minél nagyobb multra tekint vissza, minél idősebb hagyományai lesznek, annál jobban öregbedik tekintélye is.

Szegedi Uj Nemzedék.

A csendőrség a magyar állam belső rendjének, biztonságának leghivatottabb őre és régi adósságot rótt le a kormány, amikor néhány évvel ezelőtt intézményesítette a csendőrnapi, mindenkor a nemeses február 14-iki évfordulón. Országszerte ünneplik ma a derék kakastollasokat, akik a rendfenntartáson kívül most már második alkalommal bizonyítják be, hogy a határon kívül is vitézül megállják a helyüket. Már az első világháború idején is, mint tábori csendőrök számos hőstettel írták be nevüket a magyar vitézség aranykönyvébe, a most folyó háborúban pedig szintén a modern hadviseléssel kapcsolatos újszerű feladatok egész sorát kapta és teljesítette azzal a maradéktalan kötelességtudással, amellyel méltónak bizonyult elődeikhez. A magyar kötelességteljesítésnek, háttérnek megtestesítője a magyar csendőr, akinek erényei nemes és dicső hagyományokból fakadnak. Ezért ünnepe a csendőrnapi minden magyarnak és ezért fordul feljűk ezen a napon a hála és elismerés minden hazáját szerető igaz magyar szívéből.

Magyar Lapok, Nagyvárad.

Az örök halál, az értelmetlen, meddő halál borzongat ebben a mai itéletidőben és keressük a házat, ahova menekülhetünk, a férfit, az erőt, akiben bízhatunk, akibe belekapaszkodhatunk, aki vigaszt, hitet, reményt ad.

Felködlenek előttünk „észak rémes árnyai” s a nem is régmúlt vigyorgó vörös fantomjai...

Es akkor, ekkor megláttuk őket. Mennyi nyugalom, mennyi erő! Kinn a határokat, igen, megvédi a honvéd, de a mind bátrabban belülről rágeszáló patkányok véres győzelmi lakomáját egyszer már megértük, pedig kinn idegen földéken állt a magyar katona.

A magyar csendőrség az a ház, ahová menekülhetünk, amerre különösen most sok igaz magyar tekintete szinte ösztönösen fordul.

Itéletidőt élünk, de még sem lehet megegyszer 1918! 800 fiatal csendőrférfi acélszuronya volt e meggyőződés mögött a felkiáltójel, annak aki látta a mai komoly, egyszerű és mégis diadalmasan szép ünnepet a Kulikovszky-úti csendőrlaktanyában.

Kárpáti Híradó, Ungvár.

Hat évtized óta, amióta szolgálatba lépett a magyar csendőr, híven és igazul tölti be hivatását. Ez a hivatás sokoldalú, szolgálata kemény, állandó éberséggel kell állnia kijelölt helyén. Ahol az ő kakastollas leng és szuronya megcsillan, ott a nyugalom és biztonság érzése tölti el az embereket.

Megy másodmagával a sötét éjszakában, mindig és minden körülmények között bejárja kijelölt útját. Téli fagyban, őszi sárban, tűző nap hevében, lóháton vagy gyalog tölti be a hivatását. Feladata a hat évtized alatt egyre több lett. A közlekedés rendje, a bűnözők üldözése, a falu nyugalma, a pályaudvarok rendje, mind a csendőr feladata. Katona, tisztviselő, nyomozó, pártfogója a szegényeknek, útbaigazítója a tanácstalanoknak, elsősegélynyújtó, minden ő egy személyben. Sajátos magyar intézmény a csendőrség, melynek nincs párja a világon, talán egyetlen intézményünk sem vált be annyira, mint a csendőrség, oly tökéletesen alapozták meg annak idején. Mindig gondosan kiválogatták erre a szolgálatra a rátermetteket. Kiképzésük és fegyelmeltségük a lehető legtökéletesebb. Volt úgy, hogy a rendkívüli idők megbolygattak intézményeket, de a csendőrség szervezete ilyenkor is tökéletesen töltötte be hivatását.

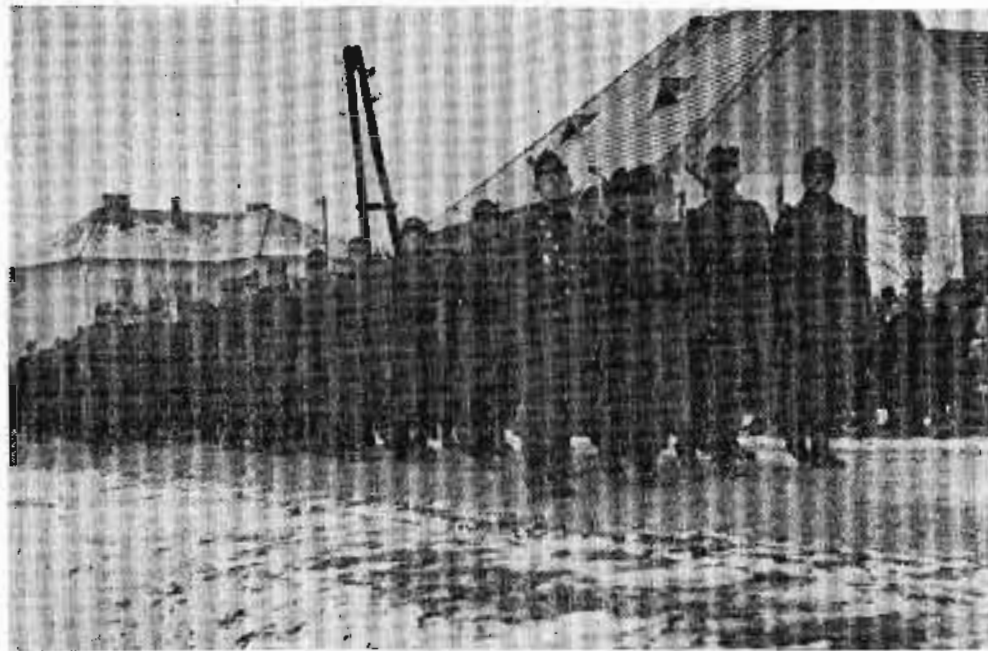
A csendőr kakastollas, szuronya a biztonság és nyugalom jelképe a magyar életben.

Dunántúl, Pécs.

Csendben, befelé ünnepeit a magyar közrend hűsége és kipróbált őrzője Pécsen a jubileumi hatvan esztendő határán. Szerke az országban osztatlan megbecsülés, tisztelet, szeretet sugárzik a nagyszerű kakastollasok felé, akik a munka országútján csak pillanatra állnak meg ünnepelni. Büszkéek vagyunk derék csendőreinkre és csendes ünnepeket azért hozzuk a nagy nyilvánosság elé, hogy az egész társadalom meghajtsa előttük a zászlót.

Galánia: A fogadáshoz felállott csendőr harcokcsi-század.

Galánta: A csendőr zászlóalj díszmenete.

Győri Nemzeti Hírlap, Győr.

A magyar csendőrség alapításának újabb, 63-ik évfordulóját ünnepli csendes emlékezéssel. A magyar közönség lélekben részt vesz ezen az ünnepen, mert a kakastollas magyar csendőrt régen megszerette és rá mindig tisztelettel néz. A csendőr a magyar fajta egyik büszke kiteljesedése, mert ha a feltétlen becsületesség, megbízhatóság, rendíthetetlen belső fegyelmesség és külső fegyelemnek szobrot kellene állítani, a magyar csendőrt kellene szoborba önteni.

A magyar csendőrt kiválóan képzett tisztikar neveli és tudását, mely olyan széleskörű és mély, mit csak a magyar fajta született intelligenciájával és szorgalmával lehet elsajátítani, mindenki bámulja, aki ismeri a magyar csendőrt. A magyar csendőr kemény keze rendet tart, igazságossága és szociális érzése nyugalmat és igazságot visz a magyar falvakba. A magyar csendőr nem egyszer adja életét a közbiztonságért és a csendőrség százai adták életüket a harctereken is a hazáért. Tisztelet, becsülés és szeretet övezi a magyar csendőrt, kit szeretettel köszöntünk az évfordulón a magyar közönség nevében.

Felsőmagyarországi Reggeli Hírlap, Miskolc.

Maga az intézmény ünneplé, de az ünnepen ott volt lélekben az egész magyar társadalom. Ünneplünk mindnyájan a csendőrt, a csendőri intézményben a helytállás, a kötelességtudás, a hűség katonáit, mindnyájunk közbiztonságának legmegbízhatóbb őreit. A csendőr ott áll kötelessége helyén, akár a tél zord hidege, akár a nyár tikkasztó forrósága teszi próbára. Hatvan éves múltja alatt a csendőrség mindnyájunk szívéhez nőtt intézmény, amely nemcsak megnyugvást szolgálja, de büszkeségünk is az egész világ előtt.

Uj Somogy, Kaposvár.

A somogyi falu népe, a város lakossága egyaránt meleg szívvvel szereti a csendőrt. Nemcsak életének és épségének védőjét, vagyonának őrzőjét látja benne, hanem igazi barátját, egy vérből való testvérét, mindig kész kisértőjét, okos tanácsadóját, aki megakadályozza a jogtalanságot és vigyáz a törvényes utak betartására. Ez a csendőr igazi hivatása. Működése arra irá-

nyul, hogy mentől harmónikusabb, nyugodtabb, munkásabb, erősebb, tisztább legyen a magyar élet. És a csendőr ezt a hivatást szent átérzéssel, a kötelességteljesítés eleven szobraként tölti be.

A magyar csendőr, a kötelességteljesítés megelevenedett szobra, megérdemli, hogy kalapot emeljünk előtte...

Reggeli Ujság, Ujvidék.

A csendőrség, mint láttuk, a magyar honvédség mellett mindenkor az a bizonyos alap, amelyre építeni lehet. Forrongások, tömegmozdulások, országvesztés közepette a magyar csendőr mindig megállta helyét és egyik tényezője lett mindenkor az új élet megindulásának.

Makói Ujság, Makó.

Aki látta az erdélyi bevonulást s látta, micsoda kitörő örömmel, szeretettel és tisztelettel fogadta a felszabadult lakosság a kakastollas magyar csendőröket, — még a nem magyar anyanyelvűek is — okvetlenül rá kellett jönnie, mit jelent a magyar csendőr egy megföldült, háborús világban, a korrupt elnyomás alól való felszabaduláskor.

Aki látta ezeket a csendőröket kezükben a szuronyos puskával a bácskai csetnik golyózáporban rendíthetetlen nyugalommal és kemény elszántsággal rendet csinálni, megtanulta, — ha addig nem tudta volna — hogy miért világhírű büszkeségünk, egyik legnagyobb értékű intézményünk a csendőrség.

Aki megfordult már idegen országban, hol csetnik, partizánok, banditák, erdei szegénylegények fosztogatják, sanyargatják a békés és nekik kiszolgáltatott lakosságot, az megtanulja értékelni azt a jog- és biztonság, az a törvényes rendet, igazságot és nyugalmat, amely a magyar csendőrség szuronyainak és kakastollának árnyékában uralkodik s amelyet a békés lakosság így élvez, oly természetesen vesz, mint a tiszta levegőt.

A magyar csendőrség nem idegen, importált virág, magyar talajból nőtt ki, magyar lelkeséggel és katonaszellemmel telt meg s a magyar őstalajból, a földműves népből kapta a megújítást, az utánpótlást. Ennek a népnek minden kiváló tulajdonságát egyesíti magában a magyar csendőr-ideál: higgadtságot, komolyságot, öntudatot, katonás szellemet, fegyelmet és önfeláldo-

kötelességtudást. A csendőr nemcsak őrizője a rendnek és a békés lakosságnak, nemcsak gyámolítója a gyenéknek és üldözője a törvénytelenül erőszakoskodóknak, hanem egyben nevelője is a népnek, mert nemcsak megtanulja, hogy rend és fegyelem nélkül nincs biztonság és nincs értelme a becsületes munkának, hanem ezeket az igazságokat meg is tanítja annak a népnek, mellyel érintkezik.

A csendőr kötelességteljesítését halálös elszántsággal és katonás keménységgel fogta fel. Rengeteg a szolgálat vértanúinak száma, de az élen menetelnek a csendőrvértanúk a forradalmi hősi helytállásban és a honvédelemben is. Az 1918-as partikányforradalom rengeteg csendőr vértanú halálát jelentette. Köztük volt országos parancsnokuk, Fery Oszkár altábornagy. Sokan haltak hősi halált az orosz s majd a román betörés alkalmával is a haza határainak védelmében.

A magyar nemzet e napon igaz megbecsüléssel, szeretetteljes büszkeséggel tekint fel csendőrfiaira, mert bennük látja a törvényt, a rend, az igazság és a magyar katonaszellem megtestesült képviselőit és védelmezőit.

Kőrösvidék, Békéscsaba.

A csendőr legyőz minden elébe tornyosuló akadályt, hogy örködjék a magyar vidék életének biztonságát fölött. Amerre megy, jár, daliás alakja, kakastolla, éber tekintete, erős keze, érző dobogó magyar szíve nyugalmat, biztonságot jelent. Útján mindig a magyar nép őszinte, nagy szeretete kíséri s kíséri különösen most, amikor a magyar csendőrség fennállásának évfordulójához érkezünk. Nem az ünnepek és nem az ünneplések idejét éljük s a magyar csendőr el is háritana magától minden ünnepeletést, de a rohanó történelmi események forgatagában is megállunk egy pillanatra, hogy tisztelegjünk a magyar csendőrnek, hogy kemény lézszorítással mondjunk köszönetet neki azért a hűséges, nagyszerű, az egész világ elismerését és csodálatát kivívó kötelességteljesítésért, melyet napról-napra, esőben, hóban, melegben, fagyban, éjjel-nappal végez érettségünk.

Nyírvidek Szabolcsi Hírlap, Nyíregyháza.

Egy egész nemzet tekint fel tisztelettel azokra a derék kakastollas legényekre, akik egy évben egyszer

pihenőt tartottak, hogy hűlát adjanak a Gondviselőnek az erdőért, amelyre nemcsak nekik, hanem ennek az egész nemzetnek is olyan nagy szüksége van. Bennük nemcsak azokat a derék, magyar embereket látjuk, akik annyi sok magyar indulatot szorítottak már a törvény korlátai közé és megfékeztek népünk egyik-másik virtuskodásra hajló szokását, hanem azokat a derék honvédeket is látjuk, akik a nemzet szolgálatában soha nem torpantak meg, akik vértanúkat is adtak a leg-sötétebb időben a nemzetnek és akik békében háborúban egyformán a legmegbízhatóbbak. A magyar csendőrségben egyesül a magyar fajta minden szép erénye. Hősiessége, bátorsága, elszántsága, józan ítélő képessége, de meleg szíve is. Ezért szeretjük a mi csendőreinket s ezért köszöntjük őket a mai csendőrnapi szívével melegeivel.

Szentesi Napló, Szentes.

Február 14-én volt az az évforduló, amelyet csendőrnapiak neveznek az illetékes körök. Ezen a napon volt 63 éve, hogy a magyar csendőrség felállításáról szóló törvényt szentesítette a király. Nevezetes nap a csendőrség történetében, de bátran mondhatjuk, hogy a magyar közigazgatás történetében is. A pandur-világ szűnt meg ezen a napon, amikor a félig civil, félig hivatalos pandurságot a teljesen katonai szervezetű csendőrség váltotta fel, hogy szigorú őrizője legyen a magyar közbiztonságnak. Azóta 63 év telt el, s a magyar csendőrség ez idő alatt szervezetében és tekintélyében úgy megizmosodott, hogy ma Magyarország egyik legmegbecsültebb és legtisztelteméltóbb szervezete. Tagadhatatlan, hogy a tiszteletet a működésével érdemelte ki, a megbecsülést pedig azzal a respekttel, amely kijár a kakastollasnak, ahol megjelenik. Mert mindenütt megjelenik, ahol baj van, a gyilkosságtól kezdve a szakadó, inogó gátakig. Ott vannak mindenütt és a közrendet biztosítják, érvényt szereznek a törvénynek. Úgy nézünk rájuk, mint az érkefaragott paragrafusra, akikkel nem lehet tréfálni, mert ők a szentesített törvény őrei. Komolyságukhoz illően komoly méltósággal ülték meg ezt a nevezetes ünnepnapot: istentisztelettel, a hősök emlékművének megkoszorúzásával és a kitüntetések átadásával. Mert ezekben bővelkednek: hősökben és kitüntetésekben — hiszen magyar csendőrök voltak, s azok most is. — magyar csendőrök.

Galánta: A csendőr zászlóalj zenekara.

Nagyvárad: A nagyvárad-i temetőben nyugvó 11 hősi halottunk sírjára a tanzászlóalj hallgatói készítettek ezeket a koszorúkat.

PORTYÁZÁS

Kedves ajándékot kaptunk csendőrnapi a román sajtótól. Ezeket írja róla az Uj Magyarország február 17-i száma:

„Szokott neveletlenségével támadja meg a magyar csendőrséget a bukaresti Universul, az európai hírű testület fennállásának hatvanharmadik évfordulója alkalmából. Azt mondja: — a kakastollasokra igazán büszkék lehetünk, mert hiszen a magyar állam egész létét, a kisebbségek felett való uralmát erre a testületre alapította, s aztán, hogy bebizonyítsa állítását, úgy tünteti fel a biztonság, a rend, a becsület, s a törvények épségén oly férfias odaadással működő csendőrségünket, mintha ez valami óriási terrorcsapat volna, s egyébbel se foglalkoznánk, mint a románok és egyéb kisebbségek sanyargatásával, kínzásával. Domnule Pacliesanu, a bukaresti lap cikkírója valószínűleg nagyon pontosan tudja: mennyire alaptalan és valótlan mindaz, amit állít, de hát az ilyesmi nem túlságosan szokta megzavarni a román lapok munkatársait, ha azzal a szándékkal ragadnak pennát, hogy olvasóközönségük előtt bennünket kedvezőtlen színben tüntessenek fel. Érdekes volna azonban tudni, hogy miközben papírra vetik szenvedélyes igazságtalanságtól lobogó mondataikat, vajjon fontos-e számukra egyáltalán: el is higgyék állításukat, vagy csak a l'art pour l'art rágalmasz, a gyalázkodás örömeért való hazugsághalmazás ösztönzi őket? Mert hiszen például az erdélyi románság nagyon jól tudja, hogy a tisztességes, becsületes, törvényeket megtartó, a magántulajdon szentségét respektáló embernek semmi félnivalója nincs a magyar „kakastollasoktól”, akik rendfenntartó feladatukat, az állam polgárainak személyi és vagyonbiztonságán való őrködésüket a legmélyebb emberi felelősséggel gyakorolják, soha mást, mint a törvényt nem szolgálják, s e nehéz munkájukat is mindig

íri mérséklettel végzik. Az ellen pedig talán még az Universulnak sincsen kifogása, hogy egy országban rend van, a tolvajok körmére vigyáznak, a betörőket üldözik, s a felforgató szándékot megfékezik? A rendre való ilyen szorgos vigyázás nemcsak a jogállami rangjára sokat adó Magyarországnak, de — még Romániának is alighanem érdeke . . .”

Köszönjük az Uj Magyarországnak azt, amit rólunk írt. Nem azt, hogy megvédett, mert hiszen az ilyen támadások füttyülnek minden évrre és bizonyításra s kizárólagos céljuk az ártó szándék bármilyen módon és eszközökkel. Az ilyesmit egyszerűen és nyersen vissza kell lökni oda, ahonnan elindult, de azért kivételesen lesz még néhány szavunk ehhez a förmedvényhez.

Inkább azt köszönjük az említett lapunknak, hogy olyan találóan és tömör teljességgel határozta meg a feladatainkat, hogy mi se tudnánk pontosabban. Egyszerű szavakkal olyan erős jellemzést kaptunk, amilyen erős maga a csendőrség. Nincs hozzátennivaló és nincs mit elvenni belőle. Belelát a legmélyére a dolgainknak és ez jólesik.

Nem hiúságból. Az ujság a közvélemény hangja. Békésebb időkben is fontos, hogy a közbiztonság szolgálói és a közvélemény között egybehangoltság legyen, manapság pedig talán döntő fontosságú dolog ez.

Rólunk sok ostoba és komisz dolgot híresztelnek nemcsak az ellenséges érzelmű külföldön, hanem itthon is. Igaz, nem sokat törődünk vele, de ha más oldalról csökkentik ezeknek a célzatos híreszteléseknek a káros hatását, ez nem csendőr-érdek, hanem közérdek. Mi nem tündökölni akarunk a magunk dicsfényében, hanem az ország tisztességes lakosságával egybeforrva küzdeni és dolgozni az ország egyensúlyáért.

Ami pedig az Universul förmedvényét illeti, inkább használ az nekünk, mint árt. Azt úgyis tudjuk, hogy a román közhangulat soha nem fog üdvözlő táviratot küldeni a magyar csendőrnapi és jó azt is tudni, hogy mi tombol mostanában odaát a lelkekben, vagy inkább az indulatokban.

Hát nem szép, ami tombol. Gyűlölet, a vaknál is vakabb. Annyira vak, hogy az Universul durva vádjait odaát bizonyára hiszik is és ez az, amivel számolni kell. A román tömegek hiszik, hogy mi vadállatok vagyunk és felfaljuk a véreiket, ha tehát alkalmat találnának a „bosszúra”, azt meggyőződésből tennék. Az ilyen népi indulatokat pedig nem szabad lebecsülni, hanem fel kell készülni rájuk.

Hogyan? Szilárdsággal. Vigyázzunk elsősorban is azokra, akik azt fuvalazzák a fülünkbe, hogy a keleti szomszédal békét teremteni csupán annyiból áll, mint valamilyen közös kupaktanácson három novellát innen is, onnan is felolvasni és felhörpinteni néhány kupica sligovicát. Ezek a békeapostolok egyszerűen ki akarják ütni kezünkből a puskát s ezzel céljaik vannak. Ne engedjük. Legyünk résen.

Az itthoni románokat pedig ezután sem fogjuk bántani, mert törvénytisztelők és azonfelül — emberek vagyunk. Meg nem is tehetnek róla, amit odaát firkálnak. Maradjanak meg ők is a törvények vonalán s akkor élhetnek kedvükre.

Csúnya, nagy indulatok veszik körül ezt az országot. Rágalmat és indulatot hoz a szél mindenfelől. Ne áltassuk magunkat, ne álmodjunk, ne posványosodjunk bele a látszólagos nyugalomba, ne pizmogjunk napi semmiségeken, hanem feszült lélekkel figyeljük az események menetét és legyünk készen arra, hogy bármelyik pillanatban talpon kell lenni.

Az ilyen durva hangok jól jönnek néha, hogy ezt azok is lássák, akik különben nem tudnak, vagy nem akarnak látni.

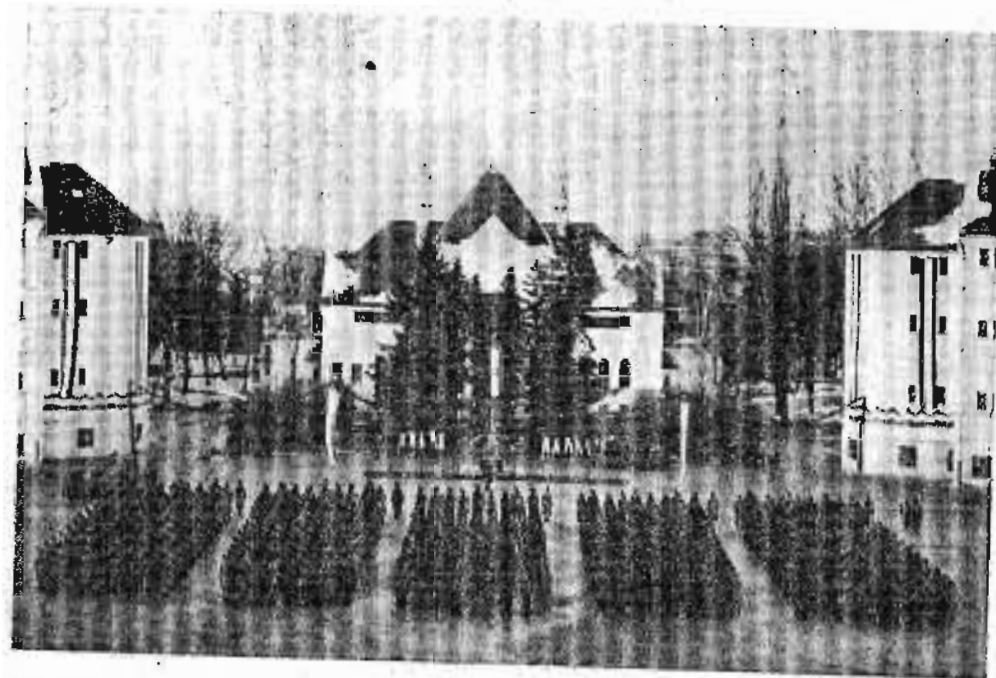
Csupán egy gomb: mi az? Semmiség. Olyan semmi, hogy észre sem venni. Nem esik le tőle a ruha, mert maradt még rajta vagy huszonöt másik gomb, fog az jól. Meg aztán alig is látszik a hiány, csak a háklis szem veszi észre. Eh, majd felvarrjuk máskor, most gyertünk a moziba.

Naponta sok gomb szakad le és nem varrják fel. Majd holnap, s ezt már ismerjük. Közben leszakad a másik gomb is, mint körte, ha megérett. S akinek a kettő nem hiányzik, elbírja a harmadik leszakadását is, még abba sem sápad bele, ha a leves rálöttyen a zubbonyára. Kicsi gomb, kicsi pecsét, kicsi szakadás, kicsi gyűrődés: külön-külön semmiség, de együttesen rendellenesség és piszkosság.

Aki az első leszakadt gombot menten, de menten fel nem varrja, az így sodródik bele a rendetlen, zilált öltözködésbe. Minduntalan görbén néz rá a parancsnoka, folytonosan figyelmezteti és az ilyen ágrólszakadt öltözött ember megfigyelheti, hogy a tisztviselők boltjában összevihnak a kiszolgáló lányok a pult mögött.

S ha a ruha rendetlen, olyan a szerelvény is. Olyan az időbeosztás. Az ilyen ember soha nem tudja megmarkolni önmagát és bármit tesznek a tenyerébe, hogy fogja meg jól: szétugrik, mint a bolhacsapat. A gombbal együtt másnapra hagyogatja a feladatait is, minduntalan adósságban van szolgálati- és magándolgainak a karbantartásával. Csak egy pici gombocskányit, de lekésik mindenről, s aztán egyszer a töméntelen hanyagságfióka összefog és kamas pillanatban nekiugranak ezek a manók, ledöntik a porba.

Közmondás, hogy aki a fillért nem becsüli, a pengőt nem érdemli — nem is lesz neki soha. Néhány közmondás olyan igaz és erős, mint a szentírás, ez is olyan és ez áll nemcsak a fillérre, hanem a gombra is. Aki az első leszakadt gombot másnap akarja felvarrni, nem ér-

Nagyvárad: A tanzászlóalj a csendőrségnek a nagyvárad-i központjának épülete előtt.

demli meg a szép egyenruhát és nem is lesz neki ilyen soha. Odajut, ahogy irtuk.

De amíg odajut! Minduntalan intik, figyelmeztetik, fenyegetik. Nem jön ki a kalamitásból. Még akkor is belekopik ebbe, ha egyébként lennének értékei. A maga hibáit nem fogta meg az elején, aztán beléjük kuszálódik. Még ha jóindulatú ember, akkor is feltámad benne a sok szutyongatásra a védekezés ösztöne s mert borzas szénáját rendbefejezés mind kevesebb reményekkel bírja, megszorult helyzetéből tilos úton: a fegyelméltenségek láncolatán át akar kikerülni. Mulasztásait takargatja, hazudik, másruken dolgokat és ezen az úton nincs megállás. Ha felvarrta volna az első gombot, lehetett volna belőle derék, jó sorsú csendőr, így meg elkallódik, mint füst a nádtetőn.

Becsüljük meg holtig azt a szigorú előljárót, aki az első leszakadt és nyomban fel nem varrott gomb miatt megpirongatott bennünket. Nagyrészt neki köszönhetjük az élet tiszta és szilárd haladását. Ennyit erről egyéni szempontból.

Testületi és szolgálati szempontból pedig? Ha sok lenne a gombtalan, zilált csendőr, akkor egy év-tized alatt kilopnák szemünket a tollas kalap alól a tolvajok, a laktanyák küszöbét benőné a gyom és becsukhatnánk a boltot, mehetnének útkaparónak, csak hogy ott meg leütnének bennünket az elszaporodott kapcabetyárok.

Tatabánya: Fery Oszkár altábornagyról utcát neveztek el. A felavatott emléktábla.

A helyszín mindig mond valamit.

Írta: SZABÓ JÁNOS II. főtörzsőrmester (Ungvár).

Mint az orosz őrs parancsnoka, 1937 január 2-án 16 órakor az őrskörlethez tartozó Nyírpazony község előljáróságától távbeszélőn értesítést kaptam, hogy aznap a délelőtti órákban a községhez tartozó „Lókert-dűlő”-ben Sinkovics István lakásába betörték és sok ingóságot elloptak. Az eset nyomozására azonnal két járőrt vezényeltem. Az egyiknek magam voltam a járőrvezetője. Mivel a helyszínre a sötétség beállta után érkezünk meg, egyelőre csak a sértettet kérdeztem ki és a közel házak lakóinál érdeklődtünk, nem láttak-e idegeneket a környéken. Feltételezhető volt ugyanis, hogy ezen a szórványosan beépített területen minden idegen felkelti a lakók érdeklődését.

Sértett előadta, hogy aznap 8 órakor feleségével együtt Nyíregyházára ment. Elindulásukkor a lakást retesszel és lakattal zárta be. 12 órakor visszaérkezve, meglepődve látták, hogy a lakás ajtaja nyitva van. Megállapították, hogy valaki a retesszárt az ajtófélből kifésztette, bement a lakásba és onnan 1 dunyhát, 1 párnát, 1 rend új férfiruhát, kevés kenyeret és szalonnát, összesen 75 pengő kárértékben elloptak.

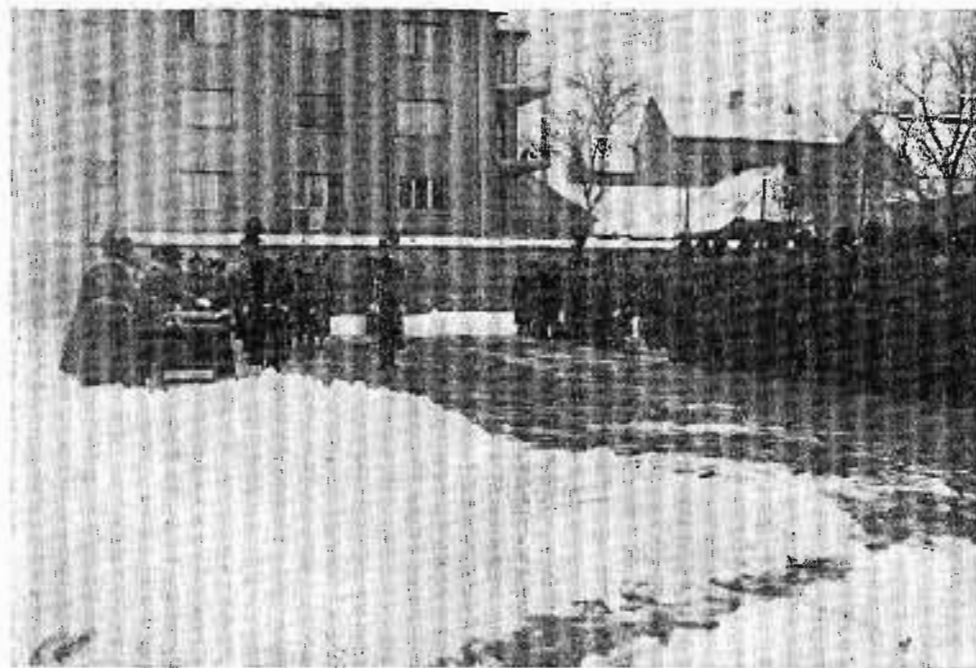
A legközelebbi (50—100 m) magányos házak lakóitól megtudtam, hogy előző napokon egy üstfoltózással és tepsikészítéssel foglalkozó cigány házaspár járt érrefelé, de közelebbit nem tudott náluk senki. A lopás elkövetésének napján pedig a közelben nem láttak idegent.

A betörés bosszantott, mert hasonló eset az őrskörletben már évek óta nem fordult elő, a sértett pedig meglehetősen szegény sorsban élő ember volt, kit az anyagi kár nagyon érzékenyen érintett. Eppen ezért másnap, a kora reggeli órákban ismét megjelentem a sértett lakásán, abban a reményben, hogy az alapos helyszíni szemle majd nyújt némi támpontot a nyomozás továbbfolytatásához.

A helyszín meglehetősen egyszerű volt. A községtől 3 km távolságra egy egyedülálló ház s tőle 50, 100, sőt 200 m-re szétszórta egy-egy szomszéd ház. A sértett udvarát még kerítés sem határolta. Az udvaron egy csomó tengeriszár, szalma és egy trágyadomb volt. A lakás környékén — a föld fagyos volta miatt — semmi nyom nem volt látható. Az ajtófélből kihúzott retesszefej a bezárt lakattal együtt lógott az ajtón. A közelben a földön egy boronafoghoz hasonló vasdarabot találtam. Nem volt nehéz megállapítani, hogy a tettes azzal feszítette ki a retesszefejét az ajtófélből. A lakás belseje a szármalmas szegénységnek egyebet nem árult el. Az egyetlen ágyból hiányzott az egyetlen dunyha és párna s az ágy szalmájáról a lepedő. A szegény és becsületes házaspár sirva panaszkodta, hogy az éjt-szakát dideregve virrasztották át, ágynemű nélkül. A tettes a férfiruhát az egyik gendáról akasztotta le, az ölelmiszereket pedig az asztalról emelte el.

Szomorúságomra a helyszín egyebet nem árult el, nekiláttam hát a környező, távolabb fekvő tanyák és egyes házak felkereséséhez, én és járőrtársam az egyik, a másik járőr az ellenkező irányban. Mivel az elloptak holmik alapján gyanúm házaló cigányokra irányult, elsősorban ilyenek után

* A neveket megváltoztattuk. (Szerk.)

Székesfehérvár: A csendőrkerület parancsnoka kiosztja a dícsérő okiratokat és jutalmakat.

érdeklődtünk. A határban, az egyik mezeti út mentén fát szedegető két férfit találtam. Tőlük kaptam az első használható adatot. Ugyanis a két ember előző napon is ugyanott böngészett az út mentén, mikor egy nő haladt el mellettük a szétszórta épült házak irányában. Pár óra múlva ugyanez a nő a hátán fehér lepedőbe kötött nagy batyuval, ismét mellettük ment el Sóstóhegy felé. Az ismeretlen nő 32—35 év körülinek látszott, szegényes öltözetet és szürke tavaszi kabátot viselt, de nem volt cigány.

A sóstóhegyi szőlőben akadt egy nő, aki látta a batyus asszonyt, de az oly messze volt tőle, hogy szóval nem érte el. Emlékezete szerint a Nyíregyháza—kemecei műútra tért le, ahonnan Nyíregyháza, Kótaj és Nyírszöllős irányába mehetett. Nem volt mit tenni, mint az összes figyelembe jöhető útirányokat bejárni. Nyírszöllős és Kótaj községben minden nehézség nélkül megállapítottuk, hogy ott batyus asszonyt nem látott senki, de annál nehezebb volt a dolgunk Nyíregyházán, ahová naponta százával járnak be a vidéki fehérbatyus asszonyok.

Három napig tartó eredménytelen nyomozás után ismét felkerestem a helyszínt. Mikor a sértettel a lakása előtt beszélgettem, arra lettem figyelmes, hogy sértett kutyája a trágyadombon valami ruhadarabot játszik. Kérésre elvette a kutyától a játékszert. Ez egy piroseskos kötött ruhadarab volt, valamikor nyaksál, vagy érmelegítő lehetett. Megkérdeztem a sértettet, hogy övéké volt-e a ruhadarab, mire azt felelte, hogy nem, a kutya hozhatta valahonnan. A rongyot járőrtársammal eltéttem, arra gondolva, hogy még hasznát vehetjük.

Amint látni fogjuk, később így is történt.

1937 március 6-án Kovács József orosz (Világostanyai) lakos az őrsön jelentette, hogy a lakásukban levő ruhaszekrényből egy télikabátja ismeretlen körülmények között eltűnt. Előadta, hogy március 5-én 13—16 óra közötti időben sem ő, sem felesége nem volt odahaza. Eltávozásukkor a lakás ajtaját

mindig kulcsra zárják, s — emlékezete szerint — akkor is becsukták. Hazamenetelük alkalmával is zárva találták. A lakásban semmi rendellenességet nem vettek észre és a kabát eltűnését is csak akkor fedezte fel, mikor azt fel akarta öltetni és nem találta meg a szekrényben. Mikor a ruhaszekrény tartalmát alaposan átnézték, megállapították, hogy onnan más tárgyak is hiányoznak. Nevezetesen: 1 női nyakbavaló kendő, 1 házivászon lepedő, 5 házivászon szakajtó kendő, 1 rózsásmintás leánykaruha, az előszobában elhelyezett házi kenyerekből pedig 1 drb. 5 kg-os kenyér. Az összes kárérték: 35 pengő.

Az eset nyomozására — Török csendőrrel — ismét magamat vezényeltem ki. A helyszín itt egyáltalán nem árult el semmit, mert sem az ajtón, sem annak zárján, sem az ablakon semmi elváltozás nem volt. A kérdéses ruhaszekrényen még kevésbé, mert sértett bemondása szerint — az soha nem volt becsukva. Tekintettel azonban arra, hogy sértett lakása az Oros—Nyíregyháza között elhúzódo igen forgalmas műút mentén van, nem kételkedtem benne, hogy valami átutazó oszavargó a lakásba bemenhetett és a hiányzó tárgyakat ellopta. Egyedül sértettnek az az állítása volt kétes, hogy az aítót csukva hagyták és úgy is találták. De ennek ellenkezőjét bizonyítani nem tudtam. Arra is kellett gondolnom, hogy a közelben lakó tanyaiak valamelyike meglátta a sértettnek és feleségének hazulról való eltávozását és a tettes a saját lakása kulcsával hajtottá végre a cselekményt. Ez a lehetőség fennállhatott, mert a falusi lakások egyszerű zárjainál gyakori eset, hogy a lakás elvesztett kulcsát a szomszéd, vagy rokon kulcsával pótolják. A Világostanyán lakók anyagi helyzetét mérlegelve pedig bármelyikről feltételezhető volt, hogy egy-két ruhadarab vagy egy pár kiló kenyér jót tesz nekik. Ezeket a szempontokat figyelembe véve kezdtem meg a nyomozást a szétszórta tanyai házaknál. Már a nyomozás kezdetén akadt tanú, aki állította, hogy lakásában az eset napján egy üstfoltózó cigány járt

a feleségével. Munkát kerestek, de elsősorban a könyöradomány érdekelte őket. Egy asszony szintén látta a cigánypárt, batyuval a hátukon. Megfordult a cigány házaspár mások lakásában is. Az egyik asszony 9 éves fiától hallotta, hogy a sértett udvarában cigányasszony járt. A kislítú a sértett lakása közelében, a műúton játszadozott, amikor a cigányasszony bement a sértett udvarába, majd kevés idő múlva nagy batyuval jött ki. A batyuból egy kabátprém látszott ki. Végül egy napszámos látta az említett cigányokat, amint batyuval hátukon mentek a Világos-tanyától Nyiregyháza felé. A cigányt névről is ismeri. Kalmár József a neve és Nyiregyházán, a Friedmann-telepen lakik.

Ennyi személyi adat mellett már magam elé képzeltem Kalmárt és feleségét a bűnjelekkel együtt. Sajnos, csalódtam. Kalmár és felesége beismerték, hogy a kérdéses napon jártak a Világos-tanyán, de a lopás elkövetését tagadták. A helyszínre kísérésük alkalmával azt állították, hogy a sértett lakásának közelében sem voltak. A gyanúsítottakat, a 9 éves fiútól a legöregebbig valamennyi tanúval szembesítettem. Mindegyik tanú felismerte bennük azokat, akikre tanuskodtak, de a cigányok tagadtak. Bűnjel az alapos kutatás dacára sem volt. A helyzet bosszantott. A cigányok viselkedéséből arra következtettem, hogy semmi közük a lopáshoz, de a sok személyi bizonyítéknak engedve, s a cigányok kiszámíthatatlan furfangjával számolva, elfogadtam a tanúk állítását. Bevallom, nem tudtam lekiismeretemet megnyugtani, de a feljelentést a cigányok ellen március hó 11-én megszerkesztettem.

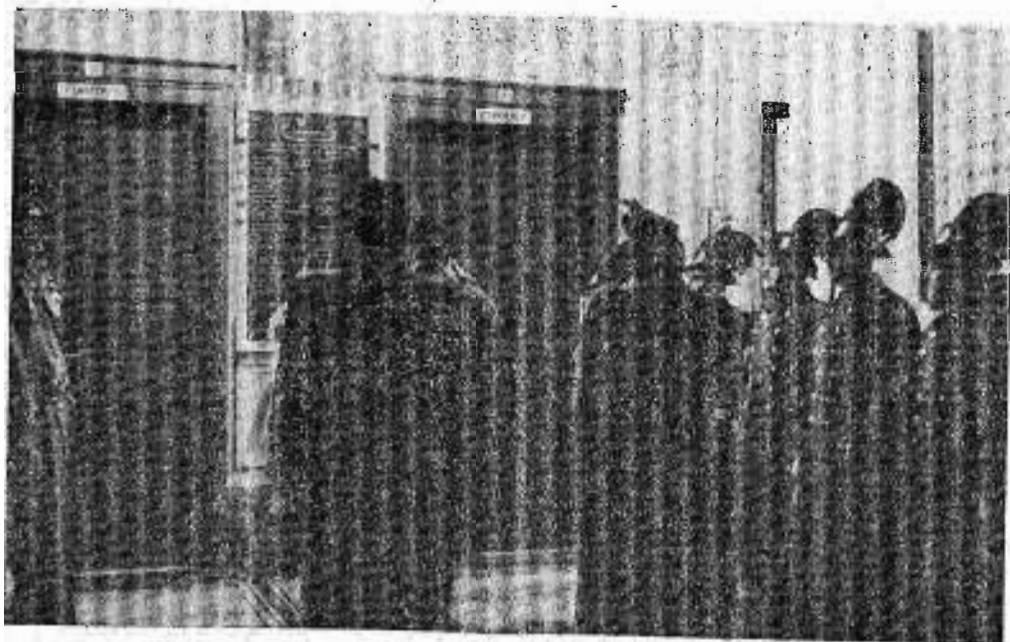
Pár nap múlva az esettel kapcsolatosan nagy meglepetés ért. Egy nyiregyházi bérkocsis állított be hozzám az őrsirodába és a következőket mondta el:

Bérkocsijával Nyiregyházáról Orosra fuvarozott. Útközben Kovács Józsefet, — ki gyalog ment Nyiregyházáról Oros felé, — felvette kocsijára. Mikor Kovács hogyléte felől érdeklődött, az elpana-

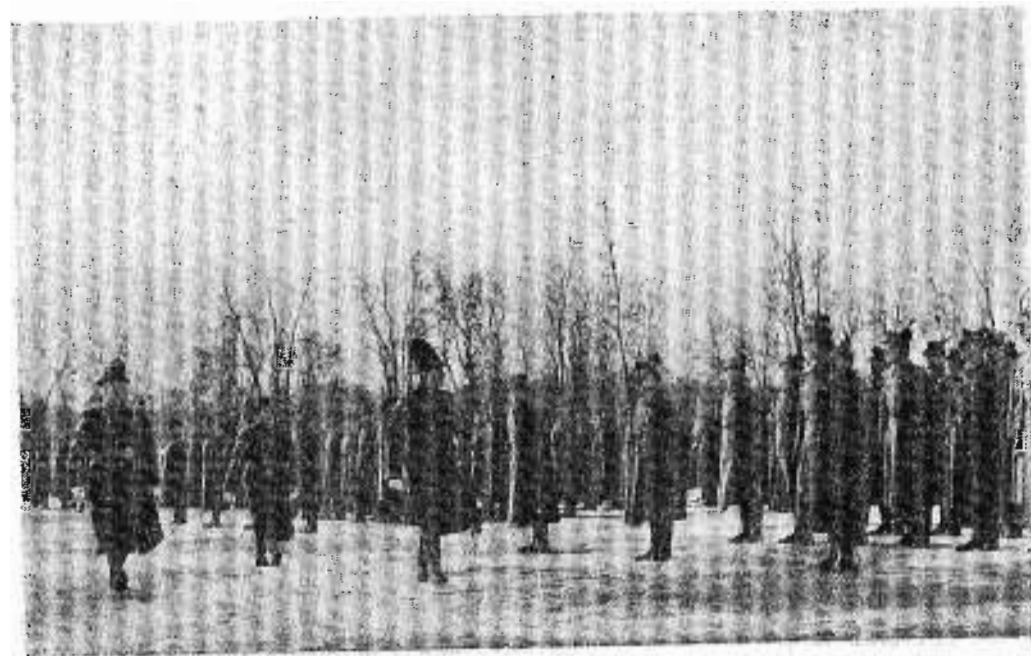
szolta neki, hogy a közelmúlt napokban meglopták és elmondta azt is, hogy milyen tárgyakat vittek el tőle. Közben Kovács lakása elé értek s az a kocsirol leszállt. Ő a hallottak után azon gondolkodott, hogy a Kovács említette napon hol volt és mivel foglalkozott. Az eseményeket átgondolva, eszébe jutott, hogy Nyiregyházának az Oros felőli szélén, — ahol ő lakik — a lopás napján látott egy asszonyt, nagy fehér batyuval, melyből jókora házikenyér és rózsásmintás ruhanemű látszott ki. Meg is kérdezte a nőt, hogy honnan jön és hová megy. Az azt felelte, hogy Apagy községben lakó szüleitől jön Nyiregyházára, 32—35 év körüli, szegényes öltözetű nő volt, de nem cigány. Az asszonyról egyebet nem tud, de a szomszédságában lakó Fuszek Pálné a nőt valószínűleg közelebről is ismeri, mert látta, amint hosszasan elbeszélgetett vele.

Nagyot dobbant a szívem. Azonnal eszembe jutott az a 32—35 évesnek látszó nő, akit a januári eset tanuja említett. Nyomban felszereltem Török csendőrrel és emberünk bérkocsiján egyenesen Fuszeknéhez mentünk. Ez az asszony a kocsi eladását megerősítette azzal, hogy a nőt nyiregyházának ismeri, azonban nem tudja sem nevét, sem pontos lakcímét, csak azt, hogy a város szélén, a Szegfű utcában lakik. Ez az utca Nyiregyházának az orosi és nyirpazonyi oldalán van, tele kétésmultú nőkkel és munkától irtózó férfiakkal.

Magamhoz vettem a városszéli tanyabírókat és az egyik esküdtet, mint bizalmi egyént és a Szegfű utca minden gyanúsnak látszó házába bementünk valami ürüggyel. Az egyik lakásban nagyhangú és jobb külsejű 32 év körüli nő fogadott, aki Simár Károlynénak mondta magát. Megtudtuk, hogy férje is, gyereke is távol vannak a városban lakó ismerősüknél. A lakásban beszéd közben alaposan szénéztem. Az egyik ágy alatt szakajtókósrában sok apróságot, s köztük egy piroscsikos kötött ruhadarabot pillantottam meg. Önkéntlenül kaptam ki a kosárból. Legnagyobb meglepetésemre ugyanolyan színű és mintájú érmelegítő volt, mint amitvent január-

Szombathely: A csendőrkerület parancsnoka megkoszorúzza a csendőrvetanus emléktábláját.

Szombathely: A csendőrkerület parancsnoka ellép a tábort csendőrtanfolyam alakulatai előtt.

ban Sinkovics kutyájától elvettem és gondosan megőriztem.

Az érmelegítőt Simárné elé tartva azt kérdeztem, hogy hol van a párja? Az ijedtségtől halál-sápadtan hebegte, hogy elveszítette. Arra a kérdésemre, hogy hol vesztette el, minden gondolkodás nélkül azt felelte, hogy „a nyirpazonyi határban”.

A következő szavam az volt: — Most már tudja, mi járásban vagyunk?

„Tudom, — mondta elcsukló hangon — itt vagyok, vigyenek az urak.” Megtörve ismerté be a január 2-án Sinkovicséknál és március 5-én Kovácséknál elkövetett lopást. Közben férje is hazaérkezett a kisleánnyal. A férfin a Sinkovicséktól szerzett öltöny, a kislányon pedig a Kovácséktól ellopott rózsásmintás ruha volt.

Megkerültek a lepedők és a szakajtók is, de a dunyhát, párnát, kendőt és Kovács télikabátját időközben az ócskapiacra ismeretlen egyénnek eladták. Simárné a Kovácséknál elkövetett lopással kapcsolatosan mindvégig kitartott amellett, hogy ott nyitott ajtót talált. Elfogásával Nyiregyháza és környéke hosszú időre megszabadult egy merész lakásfosztogatótól.

A leírt két eset nem tartozik a nagy és bonyolultnak mondható bűncselekmények közé, de néhány tanulság mégis levonható belőlük.

Ha elkerülte volna figyelmemet Sinkovics kutyájának játékszere: a piroscsikos kötött ruhadarab, — ami egészen lényegtelennek látszott, — talán fel sem tűnt volna a gyanúsítottnál megpillantott hasonló színű érmelegítő, mint az egyik bűncselekmény tárgyi bizonyítéka. S ha a Kovács kárára történt lopást — lekiismeretemen nem hallgatva — pusztán a személyi bizonyítékok alapján lezártnak tekintettem volna, — mellőzve a Szut. 409. pont 2. bekezdésének 4. mondatát, — a gyanúsított cigányokat ártatlanul állítottam volna az ügyész elé.

Végül azt is láthatjuk ezekből az esetekből, hogy a tárgyi bizonyíték minden tanuvallomásnál igazab-

EMÉKEZZÜNK!

Vénig Sándor szajoli őrsbeli tiszthelyettes 1926 február 28-án éjjel garázdálkodó csoporttal szemben szolgáltilag feltépett. A csoport egyik tagja leszúrta. Sérülésébe 1926 március 2-án, Szolnokon belehalt.

Balogh József kismarjai őrsbeli csendőrt egy ellen-szegülő a karabélyról lerántott szuronyal 1924 március 3-án agyonszúrta.

Mihálcuk Miklós szarvasházai őrsbeli csendőrszerb komitácik orvítamadása folytán 1918 március 4-én Kolareban elesett.

Balogh György bátori őrsbeli csendőrt 1915 március 5-én egy katonaszökevény Bátor határában megölte.

Sasvári Kálmán kosárfai őrsbeli csendőrt és járőrtársát, Sándorcsik András népfelkelőt 1915 március 5-én egy vonat halálra gázolta.

Szekely Lajos felsőmoécsi őrsbeli népfelkelőt a román határszél portyázása közben 1916 március 6-án egy lavina elsodorta.

Varga István kiskundorozsmai őrsbeli csendőrt, 1943 március 6-án az orosz harctéren hősi halált halt.

Geiger József 2. oszt. őrmester, ruszskabányai őrsparancsnokot és Antal Tivadar ruszskabányai alőrmestert 1919 március 8-án román katonák Vámos-márgán elfogták és agyonverték.

Mátyus János káránsebesi szárnybeli csendőrt 1915 március 9-én az oroszokkal harcolva, Beniova mellett elesett, miután aznap már kétszer megsebesült. Hősi halála után az arany vitézségi éremmel tüntették ki.

Dancs Lajos szabadszállási őrsbeli csendőrt, címz. őrmester, 1916 március 10-én az oroszokkal Zadorow mellett vívott harcban elesett.

Szilágyi János lakompaki őrsbeli csendőrt, címz. őrmester, az oroszokkal Chocimárv mellett vívott ütközetben, 1915 március 14-én elesett.

Simon Imre bagyoszlói őrsbeli esendőr, címz. őrmester, nyomozó szolgálat közben, 1916 március 14-én a gógai révnél a Sióba fulladt.

Sebrek János felsőszőlőki őrsbeli alőrmeister az oroszokkal Goresti mellett, vívott harcban, 1917 március 14-én elesett.

ÓVAKODJUNK A KÉMEKTŐL

Hírszerzés és kémelhárítás.

Írta: FERENCZY ÖDÖN alezredes.

(4. közlemény.)

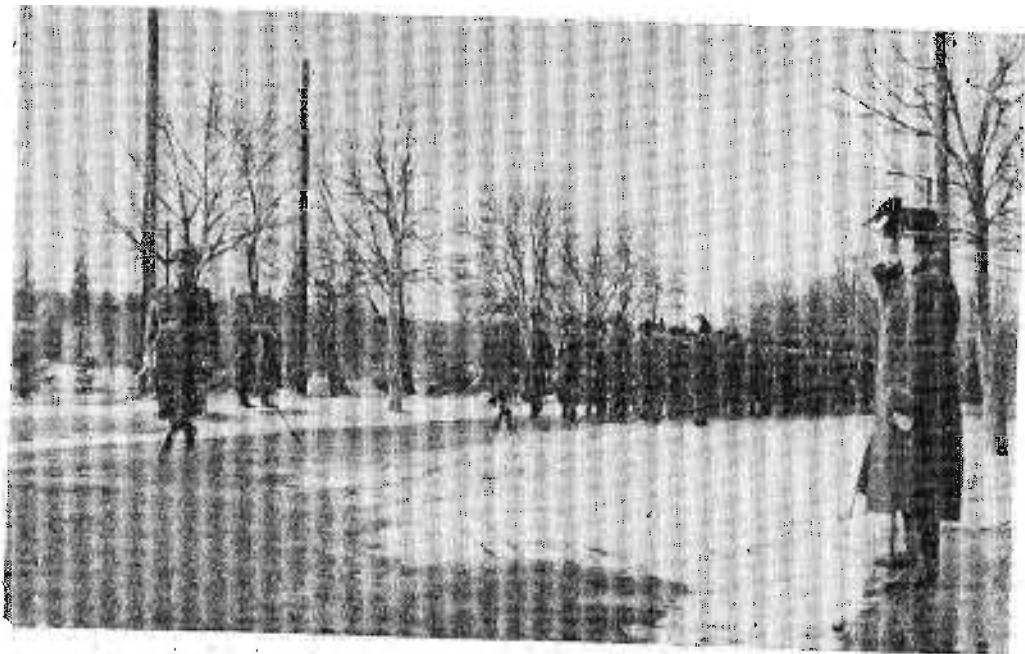
V.

Az eddigi fejezetekben kellően megvilágítottam a kémek munkáját és jelentőségét. Hogy sikeresen vehessük fel velük a harcot, még kell ismerkednünk a kémek különféle fajtáival és törekvéseivel is.

A kémeket két nagy csoportra oszthatjuk:

Külföldi és saját állampolgárookra.

A külföldről küldött kémek a legtöbbször nem tudják maguk megoldani feladataikat, ezért segítő társakat keresnek céljuk eléréséhez. Ezek a segítő társak rendszerint a saját állampolgárokból kerülnek ki, akik lehetnek kémek vagy egyszerű besúgók. Akárhányszor nem is tudatosan, hanem jóhiszeműen válnak az idegen kém segítő társává. Van azonban, aki tudatában van bűnös cselekedetének, aki arra az aljasságra vetemedik, hogy hazája titkait adja el az idegennek és hazafiúi becsületét csengő aranyra váltsa bé. Ennek nem ógati a markát a Judáspénz, ez odadobja a fajtáját, szüleit, családját, testvéreit és gyermekeit az ellenség lába elé. Ezek hazaárulást követnek el s megérdemlik, hogy kötél legyen a büntetésük s nevüket ország-világ előtt pellengérré állítsák. Ezek részére nincs kegyelem, mert ezek az ország, a nemzet élete ellen törnek.

Szombatnely: A csendőr tanzászlóalj díszmenete.

Kikerülhetnek azonban a segítő társak a fecsegő, hiszékeny, közlékeny, jóhiszemű, elfogult, tudatlan vagy együgyű emberekből is, akik nem gondolják meg, hogy mit beszélnek s nem egyszer akaratlanul is elősegítik a kémek munkáját.

Büntársai a kémeknek mindazok, akik a tudomásukra jutott kémkedésről, vagy az erre való előkészületekről az illetékes hatóságnak azonnal nem tesznek jelentést. Ez az elhallgatás is elősegíti a kémek munkáját s ezért a bejelentés elmulasztása kimeríti az állam elleni hűtlenség büntetettét.

A kémeket fajtájuk, mozgásuk, elhelyezkedésük szerint is osztályozzuk. Eszerint vannak:

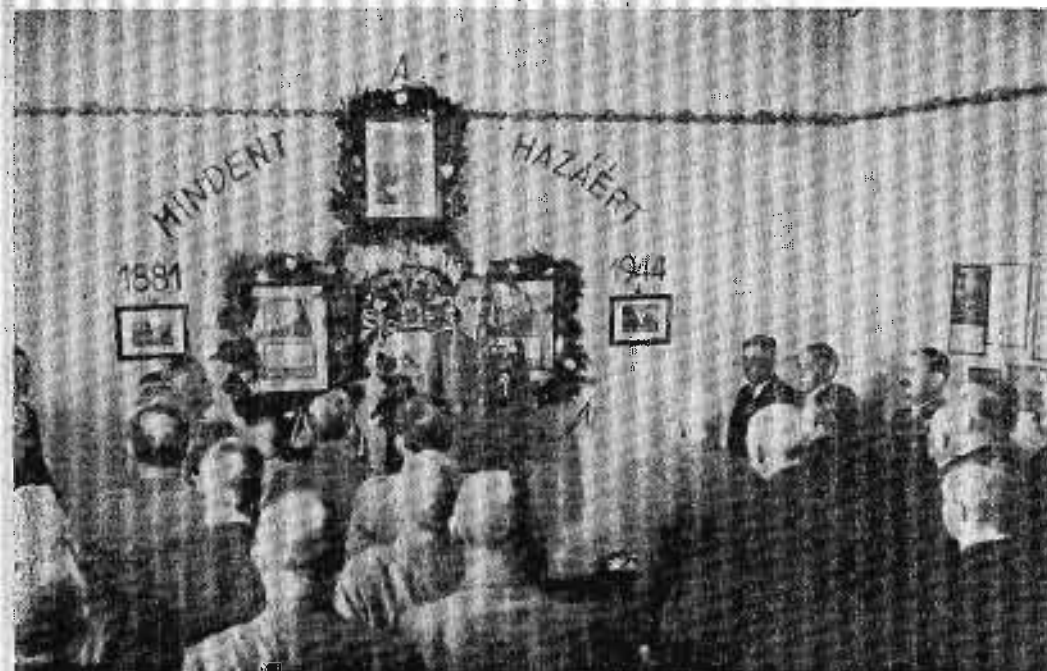
1. *Hírforrásként működő kémek*, akik hivatali állásuknál, alkalmazásuknál fogva a kezükön átmenő hivatalos és titkos ügdarabokat, utasításokat, adatokat szolgáltatják ki az ellenséges hírszerzésnek.

Ezeknek a leleplezése a legnehezebb, mert társaik rendszerint nincsenek. A gyanút leggyakrabban a véletlen kelti fel. Ha a kezdet sikerül, ezek mindig merészebbek és merészebbek lesznek. Kevésbé elővigyázatosak s rendszerint ez szokta vesztüket okozni.

2. *Utazó kémek*, akik rendszerint hivatásszerűleg foglalkoznak kémkedéssel. Feladatuk elvégzésére az ország területére jönnek és bizonyos idő elteltével visszatérnek országukba.

Rendszerint olyanok vállalkoznak erre a feladatra, akik foglalkozásuknál fogva (kereskedők, ügynökök, színészek, énekesek, bűvészek, műtornászok stb.) is sokat utaznak s így utazgatásaik nem feltűnőek. Ha pedig nem ilyen foglalkozást űznek, akkor rendszerint hamis igazolványokkal látják el őket, melyben foglalkozás gyanánt a fentiek valamelyike van feltüntetve. Mint ilyenek főleg a határmenti helyőrségeket szokták felkeresni, de elvetődnek az ország belsejébe is.

Az utazó kémek sok esetben felkeresik a nálunk élő barátaikat, ismerőseiket, rokonait, üzletfeleiket, ezektől sok mindent megtudnak, mert ezek az itt élő jóhiszemű rokonok stb. sokszor nem is sejtik, hogy kémekkel van dolguk.

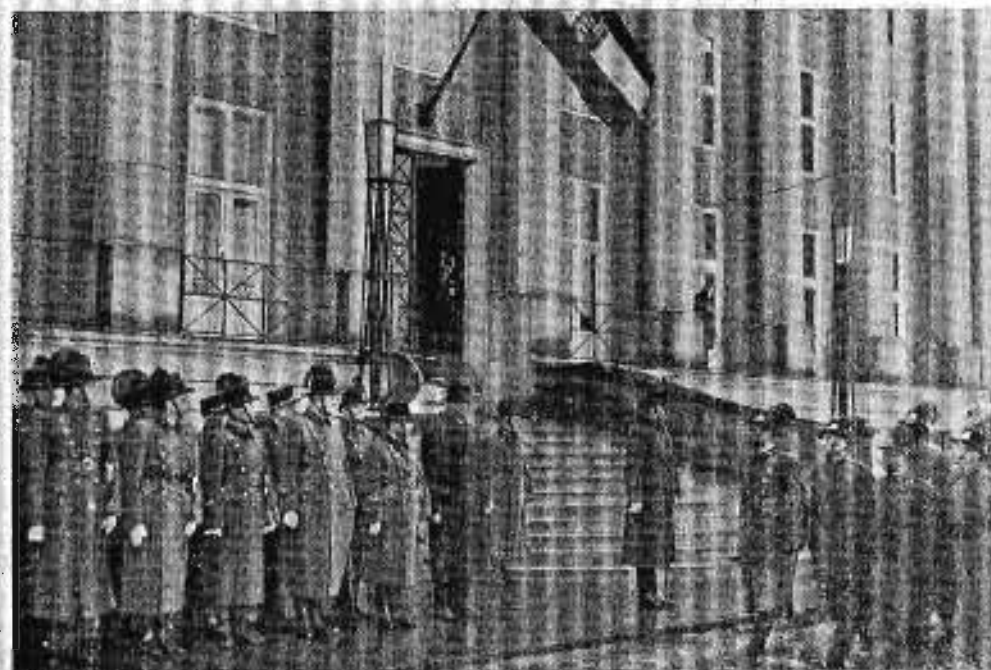
Szeged: Egyperces néma tisztelgés a hősi halottak emlékének.

De felkeresik az utazó kémek az ország belsejében működő kémtársakat is s megbízásokat adnak nekik, vagy a beszerzett hírszerzést átveszik tőlük és rendeltetési helyükre szállítják.

3. *Letelepedett kémek*, akik itt élnek közöttünk. Ezek lehetnek azok a hivatásos kémek, akik különböző ürügek alatt (munkavállalás, fakitermelés, kereskedelem, stb.) az ország valamelyik részében hosszabb időre letelepednek. De vannak ezek között saját állampolgáraink is, akik állandóan közöttünk élnek és a szomszéd államokkal rokonszenveznek.

Ezek a letelepedett kémek látszólag békés polgári foglalkozást űznek s éppen ezért nehéz őket leleplezni.

A letelepedett kémeknek alkalmuk van mindent megfigyelni, ami körülöttük történik. Igyekeznek ismeretségeik és összeköttetések révén a legtöbbször dolgokat is megtudni, mindenüvé befurakodni. Feltaláljuk őket a katonaságnál (csapatoknál, irodákban), állami hivatalokban, intézményekben. Nem ritkán mint munkások, vagy tisztviselők híd-, vagy vasútépítkezéshez, hadiüzemekbe, gyárakba vétetik fel magukat. Repülőterek, laktanyák, hadiüzemek közelében s más nekik alkalmas helyeken üzleteket nyitnak, ahol megfigyelés, vagy más úton szerzett tapasztalataikat feljegyzik, adataikat összegyűjtik, hogy alkalomadtán megbízóikhoz eljuttassák. Az ilyen üzletek gyakran hírközpontok, kémek ré-

Debrecen: Díszmenet.

Kolozsvár: Csendőrnapi díszbéd.

szére találkahelyül, hírközvetítő állomásul szolgál.

A letelepedett kémek között igen gyakori az idegen katonaszökevény, menekült, aki visszaélve a

Marosvásárhely: Díszmenet.

magyar állam menedékjogának élvezetével, végz-veszedelmes munkáját.

A letelepedett kém rendszerint segítőtársakkal, besúgókkal dolgozik, akik utasítás szerint járnak el. Ezek a besúgók, — sajnos — sok esetben elvetemedt, léha, munkakerülő honfitársainkból kerülnek ki, akik a könnyen szerzett pénzből jól akarnak élni. Bár nehéz őket leleplezni, mégis vannak sebezhető oldalai.

Titkos utakon járnak, olyan dolgok után érdeklődnek, melyek foglalkozásuktól távol állanak. Keresik az olyan emberek társaságát, barátságát, akik katonai dolgokról jól vannak tájékozva, avagy egyenesen katonai titok birtokában vannak, vagy ilyeneket meg tudnak szerezni.

Az első világháború kitörését megelőző években egy magyarországi határmenti városban vándorcirkusz ütött tanyát. A cirkusz igazgatója több hétig tartó birkózó versenyt hirdetett. A versenyre a világ minden tájáról jöttek birkózók, hogy a közönséget estéről-estére szórakoztassák.

A háború elején ezt a várost az oroszok elfoglalták. Nagy volt a csodálkozás és elképedés, mikor a megszálló csapat elővédjénél az egyik birkózó, mint vezérkari tiszt lovagolt be a városba. Nevetve üdvözölte régi ismerőseit, elmondván, hogy őt annak idején Oroszország küldte ki kémkedni s ez teljes mértékben sikerült is.

4. *Alkalmi kémek.* A legtöbbször foglalkozásuknál fogva gyakrabban utazó emberek (kereskedő, ügynök, színész, stb.), akik utazásaik alkalmával vállalnak egy-egy feladatot, amelyet többnyire ismerettségük révén, megfigyelés útján igyekeznek végrehajtani.

Ide soroljuk azokat is, akik látogatás, üdülés, betegség, stb. címén jönnek az ország területére s bár látszólag nem kémkednek, mégis, mint néma kémek, sok mindent megfigyelnek s odahaza az illetékes hírszerző szerveknek tapasztalataikat elmondják.

NYELVMŰVELÉS

9.

Hibásan használt igék.

Nélkülöz.

Szavunk a múlt század első negyedéből való. A nyelvújítók egyike, a Kazinczy környezetéhez tartozó Szemere Fál alkotta. Szerencsés ötlet hozta létre. Hamarosan azonban erőszak áldozatává vált: természetével ellentétes jelentésátömléstést hajtottak rajta végre, német tartalommal telítették ezt a derék magyar szót. Ilyen mondatokban használják. *Nem nélkülözünk. Mindent nélkülöz. A könyvet nem nélkülözheti.* Mindezt azért, mert a német így él a *nélkülöz* egyértékűségével. Jó magyarsággal ezt mondjuk: „*Nincs semmiben foglalkozásunk. Nem volt semmije. Bőviben van mindennek. A könyvre szükség van. Lám, mennyi tősgyökeres fordulatot szorít ki az idegenszerű szóhasználat! Ie-mondunk a magunk gazdagságáról, megszokjuk a nyelvi szegénység egytál ételét csak azért, mert az idegen nyelv, árnyalatok híján egyszerűen kényszerült kifejezni azt, amire nekünk négy kifejezésünk van.*”

De más kárral is jár az idegenség utánzata. Nemcsak rossz jelentéssel használják szavunkat, hanem hovatovább csak vele. Ennek meg az a következménye, hogy elvesz eredeti jelentése. Mert szavunk igazi jelentése „*valaminek hiányát súlyosan érezni*”, pl. *a betegség az özvegy minden pénzét fölemesztette, s mivel nyugdíja csekély, nélkülöz.* Lássuk mármint egyazon alapfogalomnak különböző árnyalatait: *Ma nem reggeliztem. Tegnap nem volt elég élelmem. A háromnapos természetjáráson híján voltam az élelmemnek. Nem volt jóvedelmem, egész esztendőm át nagyon gyengén táplálkoztam, magyarul: nélkülöztem.*

Azt hinnők, ezzel betelt a mértéke annak, amennyit az idegen hatás tarhébből egy szó elbír. De tévedünk. A németben lábrakapott az a nyakatekert divat, hogy némesak helytelen jelentéssel, hanem akkor is használják a szót, amikor a *nélkülözésnek* az ellenkezőjét akarják kifejezni! Persze mi menten átvettük ezt az izléstelenséget is, mert a gatlás nélkül idegenimádat nem is cselekedhetett másképp. Ujságokból valók az alábbi példák: *Nélkülözi a jóhiszeműséget. A referens nélkülözi a megértést és jóindulatot. Az ellenséges propaganda híre minden alapot nélkülöz.* Aki *nélkülözi* a saját maga jóhiszeműségét, segíthet a bajon, ha akar. De mivel nem akar, nem is *nélkülözi*, hanem *híján van a jóhiszeműségnek.* A jóindulatot sem az előadó *nélkülözi*, hanem a felek. Az előadó működésében *nincs megértés és jóindulat.* Az ellenséges propaganda (ötletes szöcsínalók; talpraesett magyaritást kérünk!) híre meg dehogy is *nélkülözi* az alapot, hiszen éppen azért terjeszti az ellenség, mert nincs alapja. A helyes kifejezés: *Az ellenséges propaganda híre kitalált (valótlan, hazug).*

Ungvár: A csendőri tanzászlóalj templomba vonul.

Remelkezik.

Ennek a szónak a jelentése, valamely személy vagy tárgy állapotában végrehajtandó változtatásra utasítást adni. Széchenyi István használta először mai jelentésével. Helyes tehát: A parancsnok rendelkezett a portyázás végrehajtásáról. A miniszter rendelkezik az ösztöndíjakkal. Az elárvult gyermek nagykorúsítása után tekintélyes vagyonnal rendelkezik (ma még nem rendelkezik). Nem mondhatjuk azonban: A csendőrség kiváló szellemmel rendelkezik. Jó szolgálati beosztással rendelkezik. Sok tehetséggel rendelkezik. Jó egészséggel rendelkezik. Ezekben a mondatokban ugyanis nem az állapotban végrehajtandó változásról van szó. Helyes: A csendőrség szelleme kiváló (de: a kiváló szellemű csendőrséggel a felsőbbség rendelkezik). Jó szolgálati beosztása van. Sok a tehetsége. Jó egészsége van.

Rendelkezni csak személy tud. Tárgyak nem rendelkezhetnek semmivel. Hibásak ezért az alábbi szerkezetek: Az új villamos kocsik párnázott ülésekkel rendelkeznek. A vízvezetékben a hajó 300 milliméteres páncéllal rendelkezik. Minden erdő saját vízszolgáltatással rendelkezik. Helyes: Az új villamos kocsiknak párnázott az ülésük. A vízvezetékben 300 milliméteres páncélja volt a hajónak. Minden erdőnek megvan a maga külön vízszolgáltatása.

Amiképpen vannak ál-nélkülözök, azonképpen akadnak ál-rendelkezők is. Rendelkezhünk tehát ál-nélkülözökkel, de nem nélkülözük az ál-rendelkezőket! Sokszor olyan személyvel vagy tárggyal való összefüggésben használják a rendelkezik igét, amelyekkel nem tud vagy nem akar rendelkezni az ál-rendelkező. Ujságokból vettem az alábbi példákat: A zsidó feleségekkel rendelkezők. Meg kell állapodni a különböző mennyiségű zsidó vérral rendelkező elnevezésben is. Két zsidó nagyszülővel rendelkező. Mindmegannyi ál-rendelkező. A zsidó-feleségekkel rendelkezők dolgába a csendőrség is beleszól, mert hiszen Magyarországon törvény tiltja a többnejűséget. S akkor is, ha egy felesége van valakinek, kérdés, rendelkezik-e vele. Vérral rendelkező az átömlesztés céljaira a maga vérevel. Még nehezebb a két zsidó nagyszülővel rendelkező helyzete, kiváltképpen akkor, ha a rendelkezés idejében nem élnek a nagyszülők.

A rendelkezik kifogásolt használatát a német is hibának tartja, s keményen gyomlálja. Vagyis nemcsak német szokat, jelentéshasználatot és szerkezeteket veszünk át, hanem átveszünk német hibákat is!

Loványi Gyula.

A Csendőrségi Lapok szerkesztőségében a következő csendőrségi könyvek kaphatók:

E-tábori rendszet. Ára a postaköltséggel együtt 2 P 90 f.

Csendőrség-lexikon. Ára a postaköltséggel együtt 9 P.

Csak a Csendőrségi Lapok 25.342. számú postaközpontjára történő befizetéssel rendelhető meg.

Más könyv a szerkesztőségénél ezidőszent nem kapható. Ha lesz, közöljük.

HALOTTAINK

Bálint Márton kassai VIII. kerületbeli alhadnagy, 1944. január 28-án Nyiregyházán meghalt. Ugyanott temették el. 1913. szeptember 15. óta szolgált a testületben. A Haborús Emlékéremmel, az I. oszt. Legénységi Szolgálati Jellel, az 1912/1913. évi Emlékkeresztel és az Erdélyi Emlékéremmel volt ellátva.

Haraszti Dániel kassai IX. kerületbeli csendőr, 1944. február 8-án Szatmárnémetiben meghalt. Ugyanott temették el. 1941. május 15. óta szolgált a testületben. A Felvidéki-, Erdélyi- és Délvidéki Emlékéremmel volt ellátva.

Kovács Lajos I. debreceni VI. kerületbeli csendőr, 1944. január 21-én Biharkezesen meghalt. Ugyanott temették el. 1940. december 1. óta szolgált a testületben. Az Erdélyi Emlékéremmel volt ellátva.

Lovász Pál kassai VIII. kerületbeli csendőr, 1944. január 19-én Hovesvezekényben meghalt. Ugyanott temették el. 1940. december 15. óta szolgált a testületben. Az Erdélyi és a Délvidéki Emlékéremmel volt ellátva.

Mészáros János VII. kassai VIII. kerületbeli őrmester, 1940. január 27-én Kassán meghalt. Ugyanott temették el. 1937. április 1. óta szolgált a testületben. A III. oszt. Legénységi Szolgálati Jellel és az Erdélyi Emlékéremmel volt ellátva.

Nyugállományú bajtársaink közül meghalt:
 Bánki János főtörzsrőrmester (III. ker.), 1908—1927-ig szolgált,
 Deák András alhadnagy (I. ker.), 1918—1940-ig szolgált,
 Farkas György őrmester (X. ker.), 1896—1902-ig szolgált,
 Horváth Károly II. főtörzsrőrmester (V. ker.), 1927—1943-ig szolgált,
 Kaposvári Béla alhadnagy (VI. ker.), 1899—1929-ig szolgált,
 Kamara Péter szv. főtörzsrőrmester (III. ker.), 1901—1926-ig szolgált,
 Kocsis János őrmester (VI. ker.), 1932—1943-ig szolgált,
 Pintér János I. főtörzsrőrmester (VI. ker.), 1906—1926-ig szolgált,
 Recsenyédi Mihály őrmester (X. ker.),
 Töke Sándor főtörzsrőrmester (I. ker.), 1898—1928-ig szolgált a testületben.

Kegyelettel őrizzük emléküket!

HIREK

Kitüntetés adományozása. A Kormányzó Úr Ö Főméltósága legfelsőbb elhatározásával elrendelni méltóztatott, hogy Dicsőre Elismerése tudtal adassék: nemes al-torjai Apoc József alezredesnek — a tényleges szolgálatból való kiválasztása alkalmából —, hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt különböző beosztásokban, különösen pedig 1942. évben a Szovjet elleni hadműveletek alkalmával hadtápl zászlóalj parancsnoki minőségben teljesített kiváló és eredményes teljesítményeiért, — dr. Bóda József századosnak a gödöllői csendőr örkülönítményen parancsnoki minőségben teljesített kiváló és eredményes szolgálatiért; adományozni méltóztatott a Magyar Ezüst Érdeméremet hadiszalagon a hősi halált halt: Kulijai József, Ágó János és Pataki József szegedi V. kerületbeli csendőröknek, továbbá: Kertész Vilmos főtörzsrőrmesternek, Farkas István III. őrmesternek és Korsós Gábor prb. csendőr tizedesnek a szegedi V. kerületben; a Magyar Bronz Érdeméremet hadiszalagon: Darida István, Kádár József és Dávid István szegedi V. kerületbeli csendőröknek, partizánokkal vívott harc során tanúsított önfeláldozó és bátor magatartásukért. A m. kir. 2. honvéd hadsereg parancsnoka a Kormányzó Úr Ö Főméltósága által reá átruházott hatáskörben, a Szovjet elleni hadműveletek alkalmából a Legfelsőbb Hadúr nevében adományozta a Magyar Bronz Vitézségi Érmét: Szabó István szombathelyi III. kerületbeli őrmesternek, a Magyar Bronz Vitézségi Érmét: Horváth László II. és Molnár Sándor II. szombathelyi III. kerületbeli csendőröknek. A m. kir. VII. honvéd hadtest pa-

rancsnoka a Kormányzó Úr Ö Főméltósága által reá átruházott hatáskörben, a Szovjet elleni hadműveletek alkalmából, a Legfelsőbb Hadúr nevében adományozta a Magyar Bronz Vitézségi Érmét: Fehér Károly tart. őrmesternek és Bögge János miskolci VII. kerületbeli csendőrnek.

Áthelyezés, tartós vezénylés. A m. kir. honvédelmi miniszter úr — a m. kir. belügyminiszter úrral egyetértésben — áthelyezte: dr. vitéz Möriz Lajos tart. főhadnagyot Szombathelyről Kaposvárra, dr. vitéz Szadály Lajos tart. főhadnagyot Szombathelyről Galántára, dr. Tóth István tart. hadnagyot Dombóvárról Pécsre; tartósan vezényelte a m. kir. honvédség nem tényleges állományából: dr. Baranyi Lajos tart. hadnagyot, beosztott tiszti minőségben a kiskunhalasi szárnyhoz, dr. vitéz Bálint Zoltán tart. hadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a kassai osztályhoz, Beszedes Lajos tart. zászlóst, beosztott tiszti minőségben a komáromi szárnyhoz, Csegedi Géza tart. főhadnagyot, előadó-tiszti minőségben a honvédelmi minisztérium 20. osztályába, dr. Csmeze József tart. főhadnagyot, beosztott tiszti minőségben a pécsi nyomozó-aleosztályhoz, dr. Ersek Lajos tart. hadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a marosvásárhelyi osztályhoz, dr. Farkas József tart. hadnagyot, beosztott tiszti minőségben a szolnoki szárnyhoz, dr. Feig Gyula tart. főhadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a győri osztályhoz, Hajek Adolf tart. főhadnagyot, beosztott tiszti minőségben a központi nyomozóparancsnokság hírközpontjához, dr. Horváth László tart. főhadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a székesfehérvári osztályhoz, Lautner Zoltán tart. hadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a besztercei osztályhoz, dr. Medvegy György tart. hadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a marcali szárnyhoz, Németh József tart. hadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a soproni szárnyhoz, dr. P. Papp Ignác tart. hadnagyot, beosztott tiszti minőségben a debreceni szárnyhoz, vitéz Peredy Nándor tart. főhadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a keszthelyi szárnyhoz, Pittner Tivadar tart. hadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben az ungvári osztályhoz, dr. Radványi Sándor tart. főhadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a makói szárnyhoz, Sávolyi József tart. hadnagyot, beosztott tiszti minőségben a budapesti 2. szárnyhoz, dr. Szeles János tart. főhadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a szentesi szárnyhoz, dr. Szendy Tibor tart. hadnagyot, osztálysegéd-tiszti minőségben a eszkeredai osztályhoz, Tornay Ferenc tart. hadnagyot, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben a zalaegezségi szárnyhoz, dr. Vásárhelyi Gyula tart. főhadnagyot, a budapesti I. kerület létszámfeletti állományába és beosztotta a tábori rendszet főnöke mellé beosztott tiszti minőségben, dr. Vladár Károly tart. hadnagyot, beosztott tiszti minőségben a kecskeméti szárnyhoz.

Nyugállományba helyezés. A Kormányzó Úr Ö Főméltósága legfelsőbb elhatározásával vitéz nemes seebergi Sasváry József ezredes nyugállományba helyezését 1944 február 1-ével a saját kérelmére elrendelt felülvizsgálat eredménye alapján elrendelni méltóztatott. A m. kir. honvédelmi miniszter úr időleges nyugállományba helyezte: nemes tiszti Telegdi Dénes hadnagyot az elrendelt felülvizsgálat eredménye és az 1921.XXXII. t.-c. 4. §-a alapján, 1944. évi március hó 1-től számítandó 2 év tartamára.

Nemesség elismerése. A m. kir. belügyminiszter úr Zajzon Jenő százados régi magyar nemességét és a „sepsiszent-görgyi” előnév használatához való jogát igazolta.

Dicsőre. A m. kir. honvédelmi miniszter úr okirati dicsőre elismerésben részesítette: vitéz Pásztóhy Ernő és vitéz Porpáczy Jenő alezredes osztályparancsnoki-, Kőkéndy Oszkár alezredes szárnyparancsnoki és kerületi segéd-tiszti-, Hanthay Károly és Hartay Rezső alezredes szárny- és osztályparancsnoki-, nemes medzihradnei Medzihradzsky Aladár g. alezredes a H. M. 20. osztályában előadó-tiszti-, Körömczy Nándor g. századosot zászlóalj g. főnöki-, dr. vitéz balászázi Balászházy János orvos-őrnagyot kerületi vezető orvosi minőségben kifejtett értékes és hasznos teljesítményeikért, Hatházy Dénes (I. ker.), Béndek Mihály (II. ker.), Péter Jenő (IV. ker.), Erdei László (V. ker.), Busai Sándor (VI. ker.), Deák Antal, nemes gyergyóalfalvi Györfly Sándor, Erős József, Bálint Márton (VIII. ker.), Sebestyén István (IX. ker.) alhadnagyokat szakasparancsnoki-, Rákos János (cső. zlj.) főtörzsrőrmestert szakasparancsnok-helyettesi-, Vidá Márton (VII. ker.) alhadnagyot, Pongrácz János (II. ker.),

Szabó Jenő, Horváth Gyula II. (IV. ker.), Hegymegi Balázs (VI. ker.), Danyi Sándor, Csontos Imre (VII. ker.), Baráth István II., Tólkés Miklós, Bérczes László (VIII. ker.) főtörzsmestereket őrsparancsnoki-, Mártha Gábor, Lantos János (közp. nyom. pság.) főtörzsmestereket vasúti őrsparancsnoki-, Barócsik József, Dabóczy László (V. ker.), Gónczy Antal (VIII. ker.), Fekete József (X. ker.) főtörzsmestereket alcsoportvezetői-, Barabás Zsigmond (közp. nyom. pság.) főtörzsmestert nyilvántartói-, Gábor Lajos (III. ker.), Kassai Antal (VII. ker.), Fésűs János (IX. ker.) alhadnagyokat Irodai segédmunkási-, Kecskeméti Mihály (VIII. ker.) főtörzsmestert belső-csoportvezetői-, Farkas István (II. ker.), Szatmári Dániel (VI. ker.) sv. alhadnagyokat, Nagy János II. (II. ker.), Harmat István (VIII. ker.) sv. főtörzsmestereket sv. segédmunkási-, Horváth János II., Gyirkis István (ar.) anyagszaki főtörzsmestereket anyagszaki segédmunkási minőségben teljesített kiváló szolgálataikért.

Sportjelvények adományozása. A m. kir. honvédelmi miniszter úr a sport terén elért kiváló eredményeik alapján adományozta a Nagy honvéd sportügyességi jelvényt: nemes gyöngyöshalászi Takács Attila századosnak, Murányi László g. századosnak, Kovács Károly, Benke László, Csengeri János, Fűri Géza, Novák Vendel, Gombos Kálmán, László Kálmán, Tulok Dezső, Csókás János, Horváth Bálint, Kovács Géza, Baracska István csendőröknek; a Kis honvéd sportügyességi jelvényt: Nagy Gyula és Horváth József V. csendőröknek.

A m. kir. csendőrség felügyelője, igen eredményes és hasznos szolgálat teljesítésükért csendőr felügyelői okirati dícsérelésben részesítette: Nemesmonostory Jenő ezredes, Karácsony József alezredes, Csaba Zoltán g. őrnagyot, Pinta Imre I., Horváth Árpád, Lengyel László, Simon Jenő, Zajzon, Jenő, Záhonyi Arzén századosokat, Madarász Ernő g. főhadnagyot, továbbá a szolgálati idejük alatt felmutatott igen eredményes és hasznos szolgálati buzgóságukért csendőr felügyelői okirati dícsérelésben részesítette a budapesti I. kerületben: Józsa László, Nemes György sv. alhadnagyokat, Endre László, Révész Dénes, Geresdi István, Süveg József, Szilágyi Sándor, Zólyom János főtörzsmestereket, Fehér József I., Császár Antal, Danyi József, Antal Agoston sv. főtörzsmestereket, Bánát István fvsz. főtörzsmestert; a székesfehérvári II. kerületben: Gáldonyi Béla, Jakab Imre alhadnagyokat, Halász Bernát, Kenessey Ferenc, Salamon János, Szóke Sándor, Halmos József I., Ország József, Tóth József I., Laki Ferenc, Borbély János főtörzsmestereket, Bándi Péter, Csaba János sv. főtörzsmestereket, Kovács Jenő v. törzsmestert, Timár János sv. törzsmestert; a szombathelyi III. kerületben: Nagy Gyula I., László István alhadnagyokat, Székely József, Fekete István, Kardos József, Mikos Imre, Tóth Lajos III., Gulyás Sándor, Takács János IV., Csöndör József, Sebesi János, Pap István I., Kovács Kálmán I., Soós Gyula főtörzsmestereket, Tóth Géza I. sv. főtörzsmestert, Imre László v. törzsmestert; a pécsi IV. kerületben: Szerényi Béla, Nagy József III., Fehér Károly, Kerekes Antal, Molnár József II., Szegő Ferenc, Bura József, Palotás János főtörzsmestereket, Nyers László sv. főtörzsmestert, Harmatos Lajos törzsmestert; a szegedi V. kerületben: Kiss Kálmán I., Nagy János II., Korom István alhadnagyokat, Szijjártó János, Adam István, Makkos József, Polgár József, Kovács István V., Udvari Gábor, Kádár László, Kemény László, Laskai Mihály, Szakács József, Dancs Sándor, Deák Mihály, Gulyás Sándor, Kézér Kálmán főtörzsmestereket, Király István, Szilágyi István I., Borbély József sv. főtörzsmestereket; a debreceni VI. kerületben: Szöllösi Mihály, Zubor János alhadnagyokat, Péntes József, Kiss P. Viktor, Tószegi Kovács István, Csalányi Károly, Gurmai Péter főtörzsmestereket, Kálmánchelyi András, Szombathy Lajos, törzsmestereket; a miskolci VII. kerületben: Bérczes András, Járomi Lajos, Forgács Miklós alhadnagyokat, Horváth Ferenc V., Bíró Lajos, Zsolnai Imre, Kiss Pál, Kovács István I., Békefi József főtörzsmestereket, Szentmiklósi Imre sv. alhadnagyot; a kassai VIII. kerületben: Pintér Sándor I., Bankó Mátyás alhadnagyokat, Pintér István I., Vincze János I., Ignécz Károly, Kiss Ferenc, Szabó Gyula II., Várhegyi József, Edvi Lajos, Stalai József III., Géczy Márton, Lantos József, Korom Lajos, Bori István, Rátkai István, Urfi Pál, Sáfár Pál, Gaál Lajos főtörzsmestereket,

Makó István sv. főtörzsmestert, Nagy Kálmán v. törzsmestert; a kolozsvári IX. kerületben: Bényei Vendel alhadnagyot, Mészáros László, Gyöngyösi József, Tóth Ferenc, Pandur János, Oláh József, Telep Ferenc, Hegyi Sándor főtörzsmestereket, Egri Sándor II. sv. főtörzsmestert, Patkó István őrmestert; a marosvásárhelyi X. kerületben: Gyárfás József, Körösi József alhadnagyokat, Sári Gusztáv, Tóth Antal I., Benke János, Kovács Sándor I., Horváth Gyula, Czibere Miklós főtörzsmestereket, Homoki Mihály sv. főtörzsmestert, Horváth István v. törzsmestert; a galántai csendőr zászlóaljnál: Kovács István alhadnagyot, Selmezi József, Varga János, Lakix Dezső, Szalkai Ferenc főtörzsmestereket, Balázs Sándor őrmestert; a nagyváradai csendőr tanzászlóaljnál: Várbiro János alhadnagyot, Török Lajos II., Kövágó Imre, Bakos Mihály, Boros János, Füzös István főtörzsmestereket, Zsedelli István sv. főtörzsmestert, Osztopányi János, Horváth László, Boros Lajos törzsmestereket, Solymos János, Kemecsei Miklós, vitéz Kocsis László őrmestereket; a központi nyomozó parancsnokságnál: Szücs József, Venyike Sándor, Hegedüs Imre főtörzsmestereket; a központi közlekedési osztálynál: Vizi József, Herczeg Ferenc I., Bodolai Kálmán, Horváth Gyula, Róza József főtörzsmestereket, Menyhárt Ferenc sv. főtörzsmestert; a felszerelési anyagraktárnál: Szabolcs Ferenc főtörzsmester, Buzási Lajos törzsmestert; a belügyminisztérium XX. osztályánál: Benedek István, nemes Pelczér Sándor főtörzsmestereket; az államvédelmi központnál: Jurányi Antal főtörzsmestert; a csendőrség felügyelőjénél: Kenéz Sándor főtörzsmestert.

Kerületi parancsnoki okirati dícsérelésben részesültek a székesfehérvári II. kerületben: dr. Szemkeő György pót. tart. karp. orvos őrmester, Halmos József, Mohácsi Lajos, Tóth Ferenc, Vasi Ferenc, Peresztegi Antal, Harmat György, Hunfalusi József, Czili György, Fehér István, Szabó Kálmán I., Németh Miklós, Balogh Ferenc főtörzsmestereket, Szemenkei Vilmos, Dénes Ottó sv. főtörzsmestereket, Kiss György I. v. törzsmester, Halmos Ferenc, Bokor Béla, Fejes Antal, Cziráki Károly, Gerencsér Sándor, Lőrincz Sándor, Lakatos Péter, Nemes Miklós, Kárpát János, Buján Kálmán V., Simon Imre törzsmesterek, Sövári Mihály, Berki Gyula, Szántó Lajos, Chapó István, Molnár József, Nyerges József, Balázs Ferenc, Horváth István I. őrmesterek; a szegedi V. kerületben: Józsa István, Farkas Mihály alhadnagyok, Molnár György, Tornya Alajos, Farkas József, Kuruczlaki József, Havasi János, Tari Kálmán, Békési Pál, R. Kiss Gábor, Szász István, Kadarkaut Mihály, Szabados Sándor, Bán Gyula, Kovács István I., Vitéz József, Bus Mihály, Hajnal Mihály, Harmath István főtörzsmesterek, Nemes Mihály, Nagy Ernő sv. főtörzsmesterek, Csontos Lajos v. törzsmester, Papp Imre I., Kunhalmi Gergely, Rózsahegy Sándor, Süvény Sándor, Péter István, Sebestyén Sándor, Tölgyes István, Horpácsi Imre, Kökényesi Ernő, Vágó Gáspár, Szabó József IX., Barta András, Varga András, Déli Nagy László, Molnár Lajos II., Harkai Dezső, Németh Ferenc, Kerepesi Antal, Horváth Géza, Dobó István, Honvágyó Pál, Gács Imre, Fehér Emil törzsmesterek, Fehérvári József, Kondorosi Károly, Lakatos Ferenc, Fehérvári József II., Rózsahegy Ferenc, Rákos József, Sári Mihály, Szabó István VIII. őrmesterek, Oltványi József csendőr; a debreceni VI. kerületben: Sánta Péter alhadnagy, Karácsony András, Szamos János, Nagy Károly II., Virág István II., Posta János, Tamási József, Juhász Péter főtörzsmesterek, Gyórfi Sándor, Borszéki Antal, Mészáros (Miatecsek) József, vitéz Sajti Lajos törzsmesterek, Aszalós Bálint őrmester; a miskolci VII. kerületben: Marsai István alhadnagy, Sütő István, Gyimes Márton, Pászti István, Szalóki Lajos, Halona Ferenc, Veres Zsigmond, Varga Márton I. főtörzsmesterek, Szóke János, Gerendás János, Hangodi Lajos sv. főtörzsmesterek, Vida József v. törzsmester, Zsirus Bálint, Boros István, Makrai István, Székely Ferenc, Korsós Ambrus, Bártfai András, Solyom József, Sélley László főtörzsmesterek, Hegedüs János sv. törzsmester Fodor János őrmester; a kolozsvári IX. kerületben: Balogh Géza, Ludván István, Nemes József, Fonyó István, Kiss Gábor, Bíró János I., Lajtos Péter, Lakat Vendel, Szoboszlai István főtörzsmesterek, Juhász József, Kiss Sándor II., vitéz Balázs Gusztáv, Péter Balázs sv. főtörzsmesterek, Szabó Péter, Havas János, Moyses Lajos, Keresztes János, Varga Pál törzsmesterek, Lovas Pál I. őrmester.

Kozma Lajos II. csendőr, a szekszárdi gy. tanzászlóalján elsőnek végezte a járőrtársi tanfolyamot.

Kerületi parancsnoki nyilvános dícsérelésben részesültek a székesfehérvári II. kerületben: Bódis János sv. főtörzsmester, Pásztor László, Horváth György I., Kovács József III., Takács Endre, Bakacs István, Zsupán Miklós főtörzsmesterek, Tömördi József, Jánosfalvi József, Rózsavölgyi János, Bertalan József, Király László, Fülöp László, Lukács Imre, Szalai József, Végh Lajos, Papp János II., Somosi Gyula, Varga Lőrinc, Molnár István, Csákvári László, Szili Dénes, Domonkos József, Mátyás Ferenc, Szekeres József, Németh Imre II., Kiss Antal, Sasfalvi József, Erdélyi Ferenc, Bodó Béla, Kartali Ferenc, Bakó Elek, Karsai József, Illés Mihály, Kozma Bognár György, Csapó Árpád, Harsányi Pál, Kilián László, Fenyvesi Lajos, Solyosi Mihály, Rédei József, Berényi István őrmesterek, Keresztur Antal, Kulcsár Gyula, Pázmány Károly, Tóth István II., Kovács László I., Horváth Károly, Kontra Jenő, Torma Vilmos, Németh Sándor II. csendőrök; a szegedi V. kerületben: Cs. Kovács János alhadnagy, Rács Balázs v. törzsmester, Varga István II., Nyiró János, Bánszegi István, Benyus Rezső, Gajdácsi Ferenc, Pálfalvi Ferenc, Turi István, Vörös Ernő, Dezsényi Ferenc, Csikós János, Orbán József, Dezső Béla, Kovács Imre II., Csordás János, Budai József, Hetesy László, Balaton László, Regényi János, Szabó Béla, Köhegyi Károly, Gulyás Mihály, Borbély Pál, Acs-Sánta Imre, Gubcsi Boldizsár, Milkus István, Szabados István, Koncz Béla, Horváth Béla, Tóth János, Bilinyi Lajos, Székely Lajos, Négyesi Pál, V. Szabó Lajos, Benkő József, Rabi Mihály, Bognár Antal, Dienes Lajos, Lengyel József, Szabolcsi István, Vass Dániel, Szeghalmi Sándor, Tamási István, Zalavári János, Balla Gyula, Tamás Mihály, Huszár György, Csikai Mihály, Borszéki Péter, Székely János I., Ambrus Sándor, Lányfalusi Ferenc, Gyuris Antal, Kiss Kálmán II., Tóth János VI., Horváth Lajos, Végvári Antal, Takács János IV., Csucs György, Vitéz Pál, Balogh György, Bánfalvi László, Bernáth Mihály, Ravasz Lajos, Monostori Lajos, Varga Ferenc, Bérces János, Szabadi István, Tóth György, Koszó Mátyás, Fodor Gyula, Varró Ferenc őrmesterek, Visnyei Antal, Molnár István III., Tarcal Ferenc, Pásztor István, Kiss Ferenc IV., Kocsis Lajos, Szakács József III., Kelemen Károly, Varró János, Juhász István IV., Básti Alajos, Ipolyi Ferenc, Takács János III., Akócsi István, Császár Kálmán, Kovács Ferenc II., Sere István, Szabó Ferenc II. csendőrök, Szalai István prbcso. tizedes, Dinka István prbcso. őrzvezető, Dienes Imre prbcso. csendőr; a debreceni VI. kerületben: Arany Imre, Peták Ferenc főtörzsmesterek, Rétháti István törzsmester, Utasi Béla, Gulyás Márton, Csányi László, Döbrel József, Asztalos Pál, Lakatos István II., Papp György II. őrmesterek, Szücs István, Fekete Rudolf, Verdes Mihály, Körösi János, Molnár Gábor, Poós István, Bánkuti György, Vásárhelyi Sándor, Zolnai Imre, Egri István, Nagy János I. csendőrök; a miskolci VII. kerületben: Ágoston József, Hajdu Péter, Tergenyi Győző főtörzsmesterek, Farkas István I., Palkó Sándor v. törzsmesterek, Csábi Sándor, Palotás Pál törzsmesterek, Hudák József, Kovács Bertalan, Csiki András, Kovács József II., Zsólya János, Eke Ernő, Révész Imre, Perge László, Bőröczki Géza, Glasza Béla, Balázs Ferenc, Bozóki Pál, Szekeres Sándor, Bögre János, Arki László, Simon István, Kiss János I., Nyitrai Sándor, Nagy Sándor I., Dományházi János, Lázár Gáspár, Szabó János, Szántó József, Lajos Imre, Nagy János I., Tókes Gyula, Szikla Sándor, Vednai Bertalan, vitéz Hegedüs József, Polomkai Béla, Szentlélek Ferenc, Balsai István, Fodor István, Juhász József III., Juhász Benjámin, Németh Károly, Gál János

I., Sallai József, Besenyői Lajos, Tóth József II., Udvardi András, Kozma József, Kuncsár Mihály, Nagy István VI., Szelei Sándor, Törökéri Adám, Debreczeni Gábor, Jámor Péter, Dobos Bojáza, Bárdos Kálmán, Bata József, Bóta Sándor, Tarnai Béla őrmesterek, Tátrai József, Tomori Gyula csendőrök; a kolozsvári IX. kerületben: Ludányi Endre, Jánosi János főtörzsmesterek, Gáspár Vendel, Nagy János IV., Szabó Sándor II., Vass József törzsmesterek, Tamás József fegyverszaki törzsmester, Vessző Imre, Debreczeni József, Horváth Sándor, Süveg István, Tóth László, Nemesvári Pál, Kőpataki Bálint, Sarkadi Tihamér, Koltai Imre, Simon János II., Kómár József, Sziklai István, Szücs Vince, Vörös Gusztáv, Kelemen János, Zsemlye József, Latura János, Fekete Károly, Szemenyel Károly, Takács András, Tóth Károly, Juhász István I., Lengyel Jenő, Szabó Lajos IV., Császár József, Gimesi György, Kaszás József, Mucsányi János, Déval István, Szébényi Gábor, Kereszturi András, Hadvári József, Sütő Zsigmond, Raj Ferenc, Sági Sándor, Sasi Jenő, Búdi János, Deák Lajos, Torma Géza, Szabó Ferenc, Iványi Sándor, Remetei József, Rácz István, Pálszabó Mátyás, Németh János I., Huszár László, Jójárt János, Ambrus Lajos őrmesterek, Máthé Jenő, Szabó Géza, Bencsik Balázs, Horváth Ferenc I. csendőrök.

Híradó-osztályparancsnoki nyilvános dícsérelésben részesültek: Nyilasi Béla, Csathó József, Keszthelyi Pál, vitéz Laczikó István, Kalotai Ferenc, Poczkodi Sándor, Tóke István törzsmesterek, Kovács István III., Andróczy Ferenc, Molnár János I., Batka János őrmesterek. (Következő számunkban folytatjuk.)

Fegyverhasználat. A királyhalmeci őrs állományába tartozó Benei József törzsmester és Csepregi Sándor őrmesterből állott járőr február 15-én, Királyhalmec község egyik korcsmájában idegen cigányokat akart igazoltatni. A cigányok a járőrt késsel meglámádták, mire Csepregi őrmester Juhász Gyula és Juhász Kálmán cigányok ellen szuronyfegyvert használt. Előbbi életveszélyesen, utóbbi könnyebben megsérült. Csepregi őrmester 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett.

Fegyveres csavargók garázdálkodása. Február 8-án Csurog községben egyik községi rendőr két ismeretlen férfit igazoltatott, akik igazoltatás közben a községi rendőrt agyonlőtték. A tettesek elmenekültek.

Megszökött a fogoly. A villányi csendőr nyomozócsoport egyik járőrének őrizetéből Nyári József sorozatosan elkövetett lopásokkal gyanúsított kóbor cigány február 8-án megszökött.

Csendőrségi Közlöny. 3. szám. Az 1944. évi mezőgazdasági munka végzésének biztosítása. Hadköteles korban levő magyar állampolgárok külföldre utazásának korlátozása. Sertéspesztis elleni kötelező védőoltásnak egyes törvényhatóságokban való elrendelése. Múltányosságból engedélyezhető elhatárolás iránti kérelmek szigorúbb elbírálása. Utasítás a fegyverek kezelésére télen. Szolgálati könyvek kiadása. — 4. szám. Vasúti szállítmányok zavartalan kézbesítésének előmozdítása. Közlekedési, híradó-, repülőtéri, vízi és vasúti szolgálatba törekvők nyilvántartása. Nyut helyesbítése. Köpenyhajtókán rendszeresített gomb viselésének kiterjesztése a tisztviselőjelöltek részére. Mintalapok beszerzési árának felemelése. Világítási átalánypótlék megállapítása a lakatnyak után. Tisztogatási átalánypótlék megállapítása. Gazdasági fokozati illetménypótlék megállapítása. Tömegilletmények újabb megállapítása. Kimutatások összeállítása. — 5. szám. Bátorsági Érem, valamint a Magyar Vitézségi Érem után érempótlék megállapítása. Előélet vizsgálata csendőreljentezőknek. Pályázati felhívás a csendőrség tisztviseltesinek a főtisztviseltesek állomány-csoportjába való felvételre. Kivizsgálások, puhatólások stb. szabályozása Budapesten. — 6. szám. Egy postautalvánnyal feladható összeg és az utánvétel határának felemelése. Irodai, frószter- és irodavilágítási átalányok újabb szabályozása. Szolgálatiútról igénybevett hivatásos állományból származó nyugállományú tisztviseltesek illetményei. Csendőrségi gépjárművek használata. Gyógy- és élelmezési költések újabb megállapítása a honvéd egészségügyi intézetekben.

A miskolci gy. tanszázadnál a járőrtársi iskolát az A. osztályból Papp Sándor csendőr (balról), — a B. osztályban Vajda Ferenc II. csendőr végezte elsőnek.

Budapesten tiszték részére vacsora. Az Országos Tisztai Tudományos és Kaszinó Egyesület (O. T. K.) Budapest, IV. ker. Váci-utca 38. szám alatti székházában levő vendéglő — különösen a nőtlen tiszték nehéz vacsora-ellátási helyzetére való tekintettel — f. évi március hó 1-től, az O. T. K. összes rendes tagjainak (kizárólag saját személyükre) a hét minden napján egytálételes „tisztai vacsorát” szolgáltat 2.50 P árban és 12% kiszolgálási díj ellenében. Ezt a tisztai vacsorát a vendéglő csakis az O. T. K. tagsági igazolvány vagy vasúti arcképes igazolvány felmutatása ellenében szolgálja fel.

A Kihágások Kézikönyve. Tuznádi Éltés Gyula dr. miniszteri tanácsos Kihágások Kézikönyvének II. kiadásából kapható még néhány példány. A mű az összes rendészeti, gazdasági, kereskedelmi, ipari, közoktatásügyi, honvédelmi és pénzügyi kihágásokat közli. Ára teljes vászonkötésben csendőrök részére kedvezményesen 12 P. Ezenkívül van még a szerzőnél néhány példány A Kihágások és Felsőbírósi Határozatok c. mű II. kötetéből is, amely a gazdasági, kereskedelmi, ipari, pénzügyi, közoktatásügyi, honvédelmi kihágásokat tárgyalja. Ára teljes vászonkötésben kedvezményesen a csendőrök részére 10 P. Postaköltséget is a rendelő fizeti. Mindkét könyvnek igen jó hasznát veheti a csendőr. Megrendelhetők a szerzőnél, Budapest, XI., Fadrusz-u. 4., IV. em. 2.

A Csendőr-lexikon szétküldését befejeztük mindazok részére, akik azt idejében megrendelték. Több helyről visszajött a küldemény azzal a megjegyzéssel, hogy a címzett ismeretlen vagy elköltözött, amivel sok felesleges munkát és kiadást okoztak nekünk a bajtársak s ezért ezt az eljárást a jövőben mellőzni kérjük. Akit közben áthelyeztek stb., annak a postai küldeményeit utána kell küldetni. Ez elemi bajtársi kötelesség!

Akik a Csendőr-lexikont ezután akariák megrendelni, azok a rendeléssel egyidejűleg fizessék be a blankó csekklapon a lexikon árát, 9 pengőt, a Csendőrségi Lapok 25.342. számú postatakarékpénztári

cskek számlájára. Másként küldött megrendelést nem vehetünk figyelembe.

Akik a lexikont megkapták, de az árát még nem fizették volna be, a küldött csekklapon kérjük, sürgősen befizetni.

A Magyar Szárnyak legújabb száma közli a Magyar Aero Szövetség jelentkezői felhívását a haderőnkivüli képzésre. Bisits Tibor repülőalezredes a légiháború eseményeit foglalja egybe. Repülünk egy nagyszerű földi fegyvertényről, a tavalyi donmenti téli harcok egyik hősi lezetéről számol be Dósa József százados llovaskoje védelméről írott cikke. Két érdekes levelet közöl a lap egyik eredményes vadászpilótáról, a tizenhét légi győzelmes Molnár László hadnagy tollából. Fejes István, a világháború óta egyik legjobb repülő pályafutásáról számol be. Honvéd légiőrökről sok szép képet kapunk, a haditűz-sítók felvételeinek legjavát. Érdekes motoros csupaszámogépről nyilatkoznak a tervező német Horten-tesztvérek. Rapülő típusismeretről ír Sebesti László. A világ repülőhíreit Udvarny Jenő repülőalezredes foglalja egybe. Ezenkívül beszámol a lap a magyar sportrepülés legújabb eseményeiről, repülő időjelzésről, regényt közöl, műszaki újdonságokat ismertet. A Magyar Szárnyak legújabb számának ára 1 P. Mutatványszámot a kiadóhivataltól (Király-u. 93.) kérjük.

Ki tud róla? Liska Sándor '3. oszt. thits. 1922-ben az alsóhadasi őrsön szolgált. Aki özvegye címét ismeri, közölje a szerkesztőséggel.

Kosztia László őrm. 1930-ban Berettyóújfaluban teljesített szolgálatot. Aki jelenlegi címét ismeri, közölje Balogh József Berettyószentmártoni (222. házszám) lakossal vagy értesítése végett a berettyóújfalui őrsrel.

Alkalmazás. Zamárdi előjárósága a községben felállításra kerülő községi rendőrség vezetésével egy a mostani háborúban rokkantává vált 30-45 év körüli nyugállományú csendőrt kíván megbízni. A pályázók érdeklődjenek személyesen vagy írásban Zamárdi község előjáróságánál, ahol a fizetési feltételekről részletes tájékoztatást kaphatnak.

A dobozi szándékos emberölés c. cikkünket anyagtorlódás miatt a következő számunkban folytatjuk.

Csendőrségi tollforgót költ, javít, árusít Várfai Mihály ny. szakalistsz. Budapest, XIV., Ujvidék-köz 5. sz. 1. és Dél József ny. főtörzsőrmester. Rákosszentmihály, József-utca 74.

SZEMÉLYI HÍREK.

Előléptek törzsőrmesterré: a debreceni VI. kerületben: Ignáth Márton őrmester; őrmesterré: a budapesti I. kerületben: Lengyel János II.; a szombathelyi III. kerületben: Balázs Péter; a pécsi IV. kerületben: Parti József; a debreceni VI. kerületben: Kokas József csendőr; próbacsendőr őrzetetővé: a budapesti I. kerületben: Andócs János, Vashagó Vendel, Kasza Lajos, Hajas Lajos, Birkás Balázs; a székesfehérvári II. kerületben: Botka Vilmos, Kollár Béla, Dobai András, Szabó Gábor, Horváth István III., Tóth József IV., Stoller Lajos; a pécsi IV. kerületben: Molnár János II., Gergely Ágoston, Csirke József, Mátyás Dávid; a szegedi V. kerületben: Szabados Imre; a miskolci VII. kerületben: Török József; a kassai VIII. kerületben: Begyes Lajos, Meleg László, Németh András III.; a kolozsvári IX. kerületben: Lakatos Zsigmond, Molnár József II., Tóth Sándor Gyula I.; a marosvásárhelyi X. kerületben: Bereczki Sándor, Máthé Domokos, Janka Kálmán próbacsendőr; próbacsendőr szakaszvezetővé: a budapesti I. kerületben: Cseh László, Ruzsics József, Kövesi József, Horváth Gyula III., Nagy Lajos I., Lakatos András, Pethő János, Berki István, Marton Ferenc, Wirt István, Halász Áron; a székesfehérvári II. kerületben: Belovics István, Angyal Ferenc, Boros István, Viola Ferenc, Harangzó Sándor; a szombathelyi III. kerületben: Fekete János II., Vajdas Ignác, Borbély Lajos, Lukács Ferenc, Mezői Antal, Horváth Gábor III., Horváth Lajos II., Molnár Bálint; a szegedi V. kerületben: Rác János, Gyurász János, Szanka

udvari és kamarai FÉNYKÉPÉSZ

BUDAPEST, VIII., BAROSS-UTCA 61. TELEFON: 134-178.

Művész kivitelű fényképek, tablóképek, aquarell, olajfestmények, levelezőlapok, igazolványképek, külső felvétel stb.

Brunnhuber

József; a debreceni VI. kerületben: Balogh Pál, Kollár Mihály, Mogyorós Sándor, Gyebnár Pál, Mezői Ferenc, Török Gábor, Bácsi János, Németh Imre, Völlár György, Dörnyei Lajos, vitéz Kiss Gábor; a miskolci VII. kerületben: Tajti József, Vicsotka Gusztáv, Páror István, Nyisztor Ferenc, Varga Márton, P. Hegedűs Zsigmond, Vigh József, Debreceni István, Kormos János, Tóth József, Nagy János József V., Pálfi Ignác, Tóth Vilmos; a kassai VIII. kerületben: Orgován Sándor, Herczeg József, Polonkai István, Kanyó József; a kolozsvári IX. kerületben: Rozsnyai Géza, Békési Béla, Forrai István, Szász Endre Sándor, Kókai Béla, Molnár Dénes, Csikós Ferenc; a marosvásárhelyi X. kerületben: Imre József próbacsendőr tizedes.

Kinevezés. A budapesti I. kerületben: Pongó Sándor főtörzsőrmester szolgálatvezetővé, Dénes Pál főtörzsőrmester őrsparancsnokká; a székesfehérvári II. kerületben: Baján Kálmán, Dorogi Mihály v. törzsőrmester ideiglenes alcsoportvezetővé; a pécsi IV. kerületben: Csaba Károly v. törzsőrmester ideiglenes őrsparancsnokká, Patonai István, Tóth István IV., Fehér Sándor I., Szabados Imre főtörzsőrmester alcsoportvezetővé; a szegedi V. kerületben: Dóczy Gyula főtörzsőrmester őrsparancsnokká, Timár István főtörzsőrmester különítményparancsnokká; a miskolci VII. kerületben: Tergényi Győző, Balogh József főtörzsőrmester alcsoportvezetővé; a kolozsvári IX. kerületben: Juhász Albert főtörzsőrmester őrsparancsnokká; a marosvásárhelyi X. kerületben: Somogyi Gyula, Moór Ferenc, Lendvai Konrád főtörzsőrmester őrsparancsnokká, Biró Balázs, Baros János, Pintér Sándor, Kecskés Károly főtörzsőrmester alcsoportvezetővé kinevezetett.

Véglegesítették az alábbi csendőröket az előirt próbaszolgálati idő letelte után: a budapesti I. kerületben: Mag György, Cseh László, Homoki (Hajdrik) Kálmán, Acs Károly, Leó Sándor; a székesfehérvári II. kerületben: Kelemen Béla, Kovács László II., Malics István, Serfőző Gyula; a szombathelyi III. kerületben: Markocsán Tibor, Császár József; a pécsi IV. kerületben: Horváth János VII., a miskolci VII. kerületben: Nagy János II., Marek József, Gerart Ferenc, Nagy Miklós; a kassai VIII. kerületben: Németh József IV., Porubán Károly, Csizmár István csendőröket.

Házasságot kötöttek: Dr. Zsembéry Tibor százados Horváth Magdolna Éva úrhölgygel Jászfényszarun, Dr. Hídvégi Flórián százados Faragó Klára Gizella úrhölgygel Egerben; a budapesti I. kerületben: Meggyes István törzsőrmester Dénes Máriaival Hosszúperesztegen, Karácsony Béla őrmester Izsó Róza Saroltával Gyulavárin, Kámi Géza őrmester Torma Krisztinával Nemesabonyban, Bolvári Antal őrmester Koczán Juliannával Kecskeméten, Demeter Elek őrmester Nagy Erzsébettel Bélyen, Kulcsár István főtörzsőrmester Nagy Eszterrel Ráckeven, Andó Balázs őrmester Brezovszki Judittal Medgyesegyházán, Bedők Dénes őrmester Havranek Valériával Nagytarcsán, Czunyi János őrmester Nagy Irénnel Pestszentlőrincen, Abonyi Sándor őrmester Hegyi Ilonával

Isaszegen, Sánta Kálmán őrmester Török Irmával Földesen, Szép István őrmester Pirisa Erzsébettel Bátán; a székesfehérvári II. kerületben: Sáfár János őrmester Sasdombi Terézrel Neszmélyen, Berényi István őrmester Harta Erzsébet Mária Teréziával Martonvásáron, Bebesi László őrmester Gunda Ilonával Malason, Varga József IV. csendőr Görcs Viktóriával Szencen, Géczi József csendőr Horváth Krisztinával Nemesócsán; a szombathelyi III. kerületben: Kapuy Károly törzsőrmester Sáros Máriaival Oszkón, Horváth Pál I. törzsőrmester Bognár Ilonával Ólbón, Horváth Gyula VII. csendőr Tarrósi Máriaival Nagyalásonban; a pécsi IV. kerületben: Fülöp György őrmester Baumgartner Máriaival Pécsen, Kovács József III. őrmester Szente Irénnel Teklafalun, Simon János I. törzsőrmester Locsnádi Gizellával Budapesten; a szegedi V. kerületben: Tamási István őrmester Szalóci Rebekával Abonyban, Kiss József II. őrmester Tárnok Vilnával Geszten, Karcu József őrmester Balogh Teréziával Kiskunmajsán, Pusztai István őrmester Bacsó Irénnel Szankon, Borsos Lajos törzsőrmester Fehér Juliannával Tápíószelén; a debreceni VI. kerületben: Kondor József főtörzsőrmester Molnár Juliannával Nádudvaron, Szabó Balázs őrmester Dénes Irénnel Orosházán, Buda János őrmester Jaczkó Margittal Nyirbélteken, Hőgye Sándor csendőr Szilágyi Eszterrel Köröstarcsán; a miskolci VII. kerületben: Kiss János III. őrmester Simon Ilonával Pelsőcön, Kiss István V. őrmester Molnár Margittal Zaránkon; a kassai VIII. kerületben: Seres János őrmester Sviatko Erzsébettel Ujpesten, Somogyi György őrmester Bognár Margittal Gődöllön, Békési Ferenc őrmester Horváth Annával Fancsikán, Tóth Miklós főtörzsőrmester Pózer Annával Rakamazon, Thányi László őrmester Varvarinec Juliannával Ilosván, Burunkai Mihály őrmester Szabó Juliannával Nagymajláthon, Kiss János II. őrmester Kovács Ilonával Nagykátán, Takács József II. őrmester Salamon Ilonával Áttalan, Németh István I. őrmester Mosolygó Ilonával Nyirmeggyesen, Baranyi Pál őrmester Meleg Piroskával Tokajban, Horpai László őrmester Bereczki Juliannával Békésen, Ecsédi János Bodó Rozáliával Viskén; a kolozsvári IX. kerületben: Máthé Jenő csendőr Juhász Margittal Alsólugoson, Bagó József őrmester Kanál Évával Bánffygyúdon, Mohos Ferenc őrmester Kiss Juliannával Püspökladányban, Vajda Lajos csendőr Szilágyi Irmával Szilágygyálfaluban, Varga Ferenc II. őrmester Körösi Fehér Máriaival Jakabszálláson, Végvári András Németh Margittal Mezőberényben; a marosvásárhelyi X. kerületben: Berces Lajos őrmester Kiss Annával Bölcskén, Balaton Imre őrmester Patkó Terézrel Simontornyan, Gál János II. őrmester Gál Ilonával Sajóközán, Vajda József I. őrmester Mácsik Lidáliával Bagotán, Németh Dezső II. őrmester Balaskó Jolánnal Nagymeggyeren, Bolvári András őrmester Leopold Regnával Salamáson, Hargitai István törzsőrmester Halász Rózával Naszódon, Sarus János őrmester Blónesi Máriaival Szarhegyen.

Ne írjunk elismerő és köszönő levelet árak jóindulataért, okos árért stb., mert egyes cégek az ilyen leveleket gyűjteményes nyomtatványba foglalva, üzleti reklámnak használják fel, már pedig a m. kir. csendőrség tagjai nem tehetnek hírverési szemfényjelzést!

Használjunk csendőrségi levelezőlapokat, mert művészi értékek, olcsók és jövődelmüket az emlékbizottság a háboruban és békében hősi halált halt csendőrök emlékének megőrzésére fordítja.

Csak kifogástalan árút

szállító cégek hirdethetnek lapunkban. Ehhez az is szükséges, hogyha olvasóinknak a vásárlások során bármelyik cég ellen kifogása merül fel, ez a mi tudomásunkra jusson. Kérjük tehát olvasóinkat, közlőjük velünk kifogásaikat, hogy egyes panasz esetében időrlhessük hirdetőink sorából az illető céget.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Közleményt nemcsak a csendőrség tagjaitól fogadunk el, hanem másoktól is, tizenöt hasábnál hosszabbat azonban csak előzetes megállapodással. — A közlemények fogalmazási átésziszolásának és — ha szükséges — tartalmi módosításának, valamint a törlésnek és a kiegészítésnek jogát fenntartjuk magunknak.

A kéziratot a papírlapnak csak egyik oldalára, félhasábosan és lehetőleg írógéppel kell írni. Olvashatatlan vagy névtelen kéziratot nem fogadjuk. A kéziratok sorszáma ebben a rovatban küldött üzenet. Vissza csak akkor küldjük a kéziratot, ha a szerző megcímzett és bélyeggel ellátott borítékot mellékel hozzá. A megjelent közleményeket újszteleidejükben részessítjük.

A megjelent közleményekre, fényképekre, rajzokra fenntartjuk tulajdonjogunkat, beleegyezésünk nélkül tehát sem másutt közölni, sem utánnymatni nem szabad őket.

Közlemények különnyomatát a nyomda a szerződésben megállapított árszabás szerint készíti el.

Minden hozzánt intézett levélre a szerkesztői üzenetekben válaszolunk, jelige alatt. Jelige alatt legcélszerűbb kisebb helység nevét, vagy útjegy számát választani. Aki jeligét nem jelöl meg, annak neve kezdőbetűt és állomáshelye megjelölése alatt válaszolunk.

Levélben akkor sem válaszolunk, ha a beküldött bélyegget mellékel.

Kérdésekre nem szerkesztői üzenetben, hanem a „Csendőr Lexikon” rovatban felelünk.

Minden levelet teljes névvel és rendfokozattal alá kell írni és az állomáshelyet is fel kell tüntetni. Hozzánt intézett leveleket nem terelünk szolgálati útra, frójukról és tartalmukról senkinek sem adunk fölvilágosítást.

Előfizetést csak a csendőrség nyugállományú tagjaitól, továbbá a honvédség és a m. kir. rendőrség, a bíróságok, az igazságügyi és a közigazgatási hatóságok tényleges és nyugállományú tagjaitól fogadjunk el, mástól nem. Előfizetési díj a nyugállományú csendőrtisztek, valamint a honvédség, a rendőrség, a bíróságok, az igazságügyi és a közigazgatási hatóságok tényleges és nyugállományú tagjai részére évi 18 pengő, nyugállományú csendőrtisztek részére pedig évi 12 pengő. A legkisebb előfizetési idő: félév.

Az előfizetést díjat a „Csendőrségi Lapok” 25.342. számú postaküldeménytári csekkszámjára kell befizetni.

Cimváltozást mindenki maga köteles velünk közölni. Cimváltozás bejelentésekor a nevet, rendfokozatot, a régi és az új címet pontosan és jól olvashatóan kell megírni.

Bajtárs. A kéredezett címe: csendőrör, Barátos (Marostorda vm.).

Sz. I. cső, Szilágycseh. A könyvekből csak teljes sorozataink vannak, ezeket nem csonkíthatjuk meg egy-egy kötet kiemelésével.

Sz. I., Bánffygunyad. A kéredezett címe: csendőrör, Hagymádfalva.

Leendő anya. Orvosi beutalás esetén igénybevehet honvéd-kórházi ápolást. Ebben az esetben napi 5 pengőt kell fizetnie, melyből 2 pengőt a kincstár megtéríti. Önt tehát az összegből 3 pengő terheli. (L. a honvéd egészségügyi intézetekben a gyógy- és ételmezési költségek újabb megállapításáról szóló 498.939/XK.—1944. sz. B. M. rendeletet. Megjelent a f. évi 6. sz. Csendőrségi Közönyben. Megtekintheti az ottani csendőrörön). Polgári (állami vagy magán-) kórház igénybevételenél is csak napi 2 pengőt térít meg a csendőrség. Ingyesen gyógykezelésére nincs mód. Amennyiben hibáján kívül került olyan anyagi helyzetbe, hogy a kórházi költségeket önjerejéből kifizetni nem tudja és ezt a körülményt elfogadható módon igazolni lehet, férje megpróbálhat segítyt kérni a B. M. úrtól.

B. I. II. Írásból ítéelve, nem csodálkozunk a történeteken. A katonai fegyelem iránt igen kevés érdeke lehet, ha

BERECZKY ZOLTÁN

egyenruha és úri szabósága,

KOLOZSVÁR, Wesselényi Miklós-u. 29.

Születés. Dr. Bátky Kázmér századosnak Tibor fia, Szathmáry Károly főhadnagynak Emőke Jolán Erzsébet leánya, dr. Eötvös László századosnak Péter László fia; a budapesti I. kerületben: Gerencsér József törzsermesternek Sándor fia, Papp Sándor II. törzsermesternek Attila Sándor fia, Endrődi Imre törzsermesternek Imre Ferenc fia, Buzási Balázs törzsermesternek Balázs Gyula fia, Kovács Mihály törzsermesternek Erzsébet Júlia leánya, Gimesi György törzsermesternek György fia, Virág Béla főtörzsermesternek László fia, Szilárd Béla főtörzsermesternek Béla János fia, Kulcsár Ferenc őrmesternek Ferenc Kálmán fia, Nyilas Béla törzsermesternek Béla Sándor fia, Miklós Boldizsár őrmesternek István Imre fia, Kovács Pál törzsermesternek Tibor Pál fia és Ildikó Margit leánya; a székesfehérvári II. kerületben: Nyerges József őrmesternek Zoltán József fia, Szendrői István őrmesternek Katalin leánya, Vitéz János őrmesternek Margit leánya; a szombathelyi III. kerületben: Németh Géza törzsermesternek Zsuzsanna leánya, Magyar József őrmesternek Erzsébet leánya, Ori Sándor törzsermesternek Ida Angyalka leánya; a pécsi IV. kerületben: Szegedi Sándor főtörzsermesternek Sándor Béla Árpád fia, Soós Sándor őrmesternek Sándor Árpád fia, Csizmadia József főtörzsermesternek László József fia; a szegedi V. kerületben: Pintér Sándor őrmesternek Ilona Mária Magdolna leánya, Budai József őrmesternek József Attila fia, Szabolcs Lajos alhadnagynak Mária leánya; a debreceni VI. kerületben: Hanszéros István őrmesternek István fia; a miskolci VII. kerületben: Árki László őrmesternek Erzsébet Judit leánya, Béres János őrmesternek János Pál fia, Rác Elemér őrmesternek Edit Erzsébet Mária leánya, Takács Ambrus törzsermesternek Gyula György fia; a kassai VIII. kerületben: Vázsonyi János törzsermesternek Gabriella leánya, Szemes József törzsermesternek Miklós fia, Krasznai András őrmesternek András fia, Nagy József II. őrmesternek Mária Sarolta leánya, Hernádi József II. őrmesternek László János fia, Pintér Sándor I. alhadnagynak Erzsébet Zsuzsanna leánya, Kiss Miklós őrmesternek Katalin leánya, Dávid Lajos főtörzsermesternek Ibolya leánya, Idrányi László törzsermesternek Eva Mária leánya, Hajdu József II. őrmesternek József fia, Révész Gyula őrmesternek Csaba Gyula fia, Ujvári Sándor őrmesternek Miklós Sándor fia, Pocsai Gyula törzsermesternek László Kálmán fia, Molnár Bertalan főtörzsermesternek Irma Irén Ildikó leánya, Lajos Sándor csendőrnek Sándor fia; a kolozsvári IX. kerületben: Havas János törzsermesternek János Ede fia, Tamás József törzsermesternek Katalin Lenka leánya, Szalai István I. törzsermesternek Mária Erzsébet leánya, Böröcz István I. törzsermesternek Tibor János fia, Orbán József törzsermesternek Árpád Péter fia, Kiss Sándor V. törzsermesternek Julianna leánya, Kiss György I. főtörzsermesternek Sarolta Eszter leánya, Boda István II. törzsermesternek Tibor István fia, Fábri Dezso főtörzsermesternek Tibor Sándor fia, Kanyó András törzsermesternek Katalin leánya, Kalocsai András őrmesternek Julianna Mária leánya, Székely János I. főtörzsermesternek Attila Sándor fia, Felföldi György főtörzsermesternek Frigyes György fia; a marosvásárhelyi X. kerületben: Fűrjes György törzsermesternek György fia, Bakonyi Vendei főtörzsermesternek Mária Margit leánya, Fodor István II. őrmesternek László Imre fia, Kovács Ferenc II. őrmesternek Levente Attila László fia, Darvas János főtörzsermesternek Attila János fia, Döbrösy József főtörzsermesternek István Zoltán fia, Polgár József II. törzsermesternek Lajos Imre fia, Nagy Antal törzsermesternek László Tamás fia, Kovács István II. törzsermesternek Klára Ilona leánya.

Halálozás. Dr. Bátky Kázmér százados Tibor fia Désen, Hercsényi Árpád alhadnagy Ilona leánya Budakeszin, Batisz László főtörzsermester felesége szül. Balogh Mária Budapesten, Tóth Mihály alhadnagy felesége szül. Plasch Erzsébet Keszthelyen, Ori Sándor törzsermester Ida Angyalka leánya Orozstonyban, Kovács László őrmester Rozália leánya Nagyabajomban, Czeglédi Gergely törzsermester Eva leánya Bárdfalván, Boda István II. törzsermester Tibor István fia Erendredén meghalt.

BÁCSÉNYSZKI ALAPÍTVÁ: 1881.

„PRECISION” óra és ókszerreltár
KOLOZSVÁR, MÁTYÁS KIRÁLY-TÉR 15.
TELEFON: 87-59.

Ilyen hangú és tartalmú jelentéstételre gondol. Ha azt úgy, ahogy nekünk megírta, feltéjesztendő, függetlenségéről felelősségre vonnánk. Nem vagyunk hivatottak arra, hogy ügyében véleményt mondjunk, mert ez egyedül előjárónak a feladata, de az az érzésünk, hogy levelében egyoldalúan és önmagával szemben elfogultan állította be az ügy körülményeit. Azt tanácsoljuk, legyen tárgyilagossabb és sokkal szigorúbb saját magának megbírálásában. A történetek ne szegjék kedvét. Ha kitartással, igyekezettel teljesíti kötelességét, előjárói részéről is előbb-utóbb kedvezőbb megítélésben részesül. Ehhez azonban az szükséges, hogy hibáit beléssa és erős akarattal leküzdje.

Megfejtést vár. 1. A járőrt csak a csendőrségi fegyverhasználati jog illeti meg, tehát a fegyvert a felhozott példában nem használhatja. Amennyiben a Szut. 330. pont 7. alpontjában foglalt helyzet áll elő, akkor a fegyvert az említett esetben is köteles a csendőr használni. Ehhez azonban a Szut. 342. pontjában előírt külön kormányrendelet szükséges. 2. A rögtönbíráskodás a magánindítványra vonatkozó jogszabályokat nem érinti. A felhozott ú. n. házlopás nyomozásánál a nyilatkozatra szükség van. 3. A Cs.—20. Ut. 38. pontja szerint a közzgazdálkodás helyes és egyszerű vezetéséről elsősorban a közzgazdálkodásvezető felelős. Az ellenőrző a 39. pont szerint a közzgazdálkodás vagyonát, a bevételeket és a kiadásokat vizsgálja felül. Ebből következik, hogy elsősorban a közzgazdálkodásvezető kötelessége a szakcsnó ellenőrzése és irányítása. Önként értetődik azonban az is, hogy ha az ellenőrző szükségét látja, a gazdálkodásvezető munkáját és a szakcsnót is ellenőrizheti, hiszen felelős személye a közzgazdálkodásnak. Egyébként ott van az őrsparancsnok, elsősorban az ő kötelessége — 40. pont — a közzgazdálkodásvezető ellenőrzése. Azt, hogy az ellenőrző napjában hányszor léphet be a konyhába, előírni nem lehet, de nagyon különös helyzet lehet annál a közzgazdálkodásnál, ahol ilyen kérdés is felmerülhet. 4. Ha az arra akár vitézi várományos, akár vitéznek a leánya, akkor is a nőiülési szabályzatban előírt 30 év a korhatár. Abban az esetben, ha az ara apja örökbe fogadás útján vitézesíti a völegényt, a korhatár 28 év.

Konzervatív. 1. Az 1941. évi 4. sz. Cs. K.-ben közzétett 230.932/VI-b.—1941. sz. rend. teljes egészében érvényben van. Ezt még a 232.171/VI-b.—1941. sz. rend. (1941/11. Cs. K. is kiegészíti. A Csűsz. 28. mintájában az 5. R. járőr bevonulásánál a szolg. 4. rovatában a „Lakt. 6 h npő.” bejegyzés tehát hiányzik. A Csűsz. legközelebbi helyesbítésénél a hivatkozott ké. rendelet intézkedéseit is feltüntetik majd. 2. Az eredményes szolgálatteljesítés érdekében kívánatos, hogy a szomszédos őrsparancsnokok minél gyakrabban találkozzanak a kiscserélhessék észleleteiket és gondolataikat. Ezek a találkozások nincsenek semmiféle formához kötve. Sznypp-1 berendelések, célövészet, stb. alkalmával is találkozhatnak. Véleményünk szerint az ilyen találkozásokat is fel lehet tüntetni a 28/a. mintában és csillag alá írt jelenheti annak körülményeit. Az elmondottak azonban nem érintik a Szut. 672. p. utolsó bek.—ének azon rendelkezését, hogy az új állomáshelyre bevonult öpk. legkésőbb 8 héten belül a szomszédos őrsök parancsnokait személyesen köteles felkeresni.

Komárom. 1. Önnel volt igaza, de nem azért, mert az állam háramlott a jogsérelem, hanem mert olyan okirattól van szó, amelyet hatóság hivatali hatáskörben és megfelelő alakszerűséggel állított ki. Ez a cselekmény már jóval több, mint a rendelet megszegése vagy kijátszása. Kétség-telenül a Btk. 391. §-ába ütközött bűncselekmény. De még ha kétes is lenne a minősítés, a csendőr — a gyakorinak

megfelelően — akkor is a súlyosabb cselekményt tekintve irányadónak s azt jelentse fel. 2. Az asszony cselekménye erdei kihágás (1935. évi IV. t.-c. 281. §.), a férfit a Btk. 368. §-ába ütközött birtoklopás vétségének látszik. Ez a § minden törvényszerű zálogjogot véd. Fontos tehát, hogy a záloglás törvényszerű legyen. Amennyiben a lepedő „idegen ingó dolog” volt, a cselekmény — különös figyelemmel az erőszak fokára — rablásá is minősülhet. 3. A cigány a lopás bűntettét követte el, mert zárat is feltört. (Btk. 336. §. 3. pont.) Amennyiben a cselekmény légvédelmi készültséggel kapcsolatos elsőlétes vagy léghíradó ideje alatt történt, rögtönbíráskodás alá is kerül. (L. a 4870/1041. M. E. rendelet II. fejezetének utolsóelötti bekezdését.) Talajdon elleni kihágás semmiképpen sem lehet, mert ennek egyik fontos követelménye, hogy büntetett minősítő körülmény ne legyen.

Csáki őrm. Kiskunhalas. A kéredezett címe: Nagyvárad, cső. tanzászlóalj.

Bri József cső., Cécó. Szervezeti és szolgálati utasítás nem kapható. A többi dolgokért forduljon valamelyik csendőrségi írószer- és nyomtatványkereskedőhöz. Lapunkban több ilyen vállalat hirdet. A szerkesztőség nem „cék”, nem is papirkereskedés.

Détyidék. A kéredezett címe: Szombathely; szárnyarancsnokság.

T. I. őrm., Bp. 53. Pf. 210. Nincs belőle példányunk.

I. J. ny. sv. főőrm., Szeged. A címetek gép nyomja és véletlenül sem maradhat el egy cím sem, így az Öné sem. Csak arról lehet szó, hogy a posta nem nézi meg az utcát és házszámot és a többivel együtt a csendőriaktanyába viszi. Kérje meg a kézbesítő postahivatalt, hogy a lakására címzett küldeményt kézbesítsék is oda. A január 1., 15. és február 1-1 számokat pótlólag elküldtük. Levele árának levonásához nem járulhatunk hozzá. Aki bármilyen lapra előfizet, számolni kell azzal, hogy a posta túlerbelsége miatt valamelyik lap el is kallódhat és e miatt leveleznie kell.

Bajtárs. Vékony József prb.-csendőr címe Bátos, Marostorda m.

Sz. I. prb.-csendőr tiz., Bánffygunyad. Nagy Mátyás csendőr címe Hagymádfalva, Bihar megye.

Sz. I. csendőr, Szilágycseh. A kéredezett könyv nem kapható.

M. I. prb.-csendőr, Bárca. Szut. és Próbacsendőrök tan-könyve nem kapható, a többi megrendelheti a Stádium Sajtóvállalat Rt. könyvosztályától Budapest, VI., Rózsa-u. 111.

R. J. II. prb.-cső. szkv., Nyírmeggyes. Nem kaphatók. Ha lesz, lapunkban közölni fogjuk.

Határszéli. A káli kenőszappant textilipari üzemekben és háztartásokban tisztogatásra, mosásra használják. Permeezésnél is jelentős szerepet játszik, mert permetanyaghoz keverve, annak a növényre tapadását és hatékonyságát segíti elő. A káli kenőszappan a háborús anyag-gazdálkodás egyik fontos cikke. Igénybevételét az Ipari Anyaghivatal vegyl. osztálya engedélyezi.

Tábori posta: F. 971. I. A nőiülési szabály megköveteli, hogy a csendőr menyasszonya tisztességes családból származzék. Ha a menyasszony testvérené női tisztességén folt esett, ez kihat az egész családra s annak erkölcsi meg-

SORSJEGYET Kalotay Árpád
Sorsjegytársító Hivatalában
Bpoc, VIII., József-kt 98
vántarolja.

EPEKÖBETEGEK próbálják ki a rég bevált „SPECOLITH” 2 epokó-teát.

Egy doboz 10 napl adag ára: — P. 8-80 + 0 05
Megrendelhető a készítőnél:

ÁRENDÁSSY LÁSZLÓ „Flóra” gyógyszerháza
Pestszentlőrinc, Üllői-út 175. Telefon: 342-340.

Egyenruházati cikkek

SZABÓ LÁSZLÓ-nál

BUDAPEST, IX., MESTER-Ú. 38. Pontos postal kiszolgálás.

MAGYAR PAPIR ÉS ÍRSZERSZÁLLÍTÁSI VÁLLALAT

SCHULER ISTVÁN ÉS FIAI

BUDAPEST, V., SZALAY-UTCA 3. SZÁM.

TELEFON: 12-43-08 ÉS 12-94-76.

telésére is. A tisztességes nő jogi fogalma (Ll Pinczés-féle BTK.-t), nem egyezik pontosan azzal az általános képpel, amit a közvélemény a tisztességes nőről alkotott. A társadalom egy része enyhébb, más része szigorúbb mértékkel kezeli ezt a kérdést, mint a joggyakorlat. A kivizsgálás feladata annak megállapítása, hogy a levelében közölt körülmény mennyiben érintette hátrányosan a közvélemény szemében a menyasszony családjának jóhírnevét. Véleményünk szerint a leírt tényállás nem lesz akadály a házasságkötésnek engedélyezésének, ha a család és a leány egyébként megfelel a követelményeknek. 2. A betöltött 30. életév elbírálásánál természetesen a napot is tekintetbe kell venni.

Nyiregyháza. A bérbeadó a lakás bérletét — az 5777/1941. M. E. sz. rendelet 6. §-ának 1. bekezdése szerint — csak akkor szüntetheti meg, ha a lakásra magának vagy leszármazójának van méltánylást érdemlő okból szüksége. Ilyen ok pl., ha a bérbeadó, illetve leszármazója nem lakik megfelelő lakásban. Hogy a bérbeadó, illetve leszármazottja jelenlegi lakása megfelelő-e s ha nem, mennyiben, — azt csak az összes körülmények ismeretében lehet elbírálni. Ha a bérbeadója már 20 év óta lakik jelenlegi lakásában ugyanannyi családtaggal, mint ahánnyal az Ön által bérelt lakásban is lakna s az eddigi lakása lakhatóságában lényeges hátrányt jelentő változás nem állott be — méltánylást érdemlő okról aligha lehet beszélni. (Csak az ő szempontjából alapos indok, hogy az anyósával nem fér össze. Ha 20 év óta kibírta, kibírja ezután is.) Pusztán az a körülmény, hogy az Önnek bérbeadott lakás a bérbeadó vagy leszármazottja jelenlegi lakásánál előnyösebb, nem lehet ok a felmondásra. Egyébként Önre, mint nyugdíjasra, nem alkalmazható az említett rendeletnek az az intézkedése, hogy a bérbeadó az igénybeveendő lakás helyett más lakást köteles felajánlani, mert ez csak a tényleges szolgálataiban álló közzolgálati alkalmazottakra vonatkozik. Ha a bérbeadónak sikerül Önrel szemben felmondási jogát érvényesíteni, hírói úton is kényszerítheti a lakás elhagyására. Célszerű volna, ha ilyen ügyben jártas ügyvédhez fordulna.

Menekült. Ügye azon fordul meg, hogy 1940 aug. 30-án a visszacsatolt területen tartózkodott-e (mint bejelentett személy) vagy sem. Amennyiben az említett időpontban itt tartózkodását okmányokkal igazolni tudja, kérheti automatikusan megszerzett állampolgárságának igazolását. Ez esetben kérvényét a B. M. úrhoz címezve, a lakóhelye községi előjárásánál kell benyújtania s csatolnia kell helyhatósági bizonyítványát (lakbizonylat), román állampolgársági bizonyítványát, illetőleg valamilyen igazolást arról, hogy román állampolgár volt s végül saját születési anyakönyvi kivonatát. Ha 1940 augusztus 30-án még nem tartózkodott a visszacsatolt területen, visszahonosítási kérelmet kell előterjesztenie. Ennek elintézése már hosszadalmasabb, mint az előbbi. Ezt is a községi előjárásánál kell beadnia s a B. M. úrhoz címeznie. Az előírt mellékletekre nézve a községi előjárás részletes felvilágosítást nyújt.

55.577. 1. A 6 éves szolgálati jel jogosultságának megállapításánál a honvédségnél töltött szolgálati időt is számításba kell venni. Csak a mozgósítás esetén behívott szolgálati ideje nem számítható be. 2. A kötelező hatálya az aláírás időpontjával kezdődik s csak a csendőrségi szolgálat időtartamára vonatkozik.

Kit ílet. Ha az általános közbiztonsági szolgálat teszi szükségessé a nyomozásnál napszámos felfogadását, az így felmerült költségek a csendőrségi javadalmazást terhelik. Az összeget a nyomozó járőr előlegezi és az érdekelteit nyugtája alapján elszámolja. (Ha menetlevéllel rendelék ki, elszámolhatja azon). Más esetekben (hatósági, bírósági felhívásra teljesített nyomozásoknál) általános szokás szerint a községi előjáróság bocsát napszámot rendelkezésre. Ha nem teszi, úgy szintén elszámolható a napszám az említett módon, de az a felhívást kiadó hatóságot (idegen tárcát) terheli s visszatérítési eljárás útján megtérül a csendőrség részére.

Számtani példatár. A tartalékpéldányokat a csendőrség felszerelési anyagraktára őrzi. Ártérítés ellenében onnan igényelheti.

S. S. cső., Makó. Az 1943-as évfolyam 1., 7. és 9. számából nincs tartalékpéldányunk, a többiből volna, de hiába küldenénk, mert az évfolyamuk így is csonka maradna. Ha a meglévő példányokra mégis szükségük volna, írják meg és helyegben küldjük be a postaköltséget.

Nefelejts 7. Megkísérlelheti valamelyik bajtársával kölcsönösen, saját költségén az áthelyezést kérni. Írásbeli kérelmüket szolgálati úton, saját kerületi parancsnokságukhoz, kell előterjeszteniük. A háború tartama alatt nem szerelhet le, ha azonban egészségi állapota miatt szolgálat teljesítésre alkalmatlannak bizonyul, orvosi vélemény alapján kérheti felülvizsgálatra bocsátását.

Kibéd. A vallásváltoztatás mindenkinek — és így a csendőrnek is — magántügye. Kérjen felvilágosítást az érdekeltektől valásfelekezetek papjaitól. Az áttérés megtörténtét — állományparancsban tárgyalatás végett — be kell jelentenie.

D. Magyarkanizsa. Ilyen hirdetését nem közölhetünk. Jelentse be elhelyezkedési szándékát valamelyik csendőr osztályparancsnokságnál.

Lakás. A lakónak igoza van, mert az 5777/1941. B. M. sz. rendelet 6. §. 1. bek.-e alapján állásánál fogva helyhez kötött polgári közzolgálati alkalmazottal szemben — ilyen a vasutas is — csak akkor van felmondásnak helye, ha a bérbeadó a bérlő részére lakásszükségletének megfelelő más lakást ajánl fel. A rendelet szerint a bérbeadónak ez a kötelezettsége akkor is fennáll, ha a bérlő — felettes hatóságának engedélyével — nem abban a községben (városban) lakik, amelyben szolgálatát teljesíti.

Hortobágy. Furcsa, hogy ezt önmaga nem tudta elbírálni. A becsültséért annyira nyilvánvaló, hogy nem értjük kétségeit. Becsmérőbb kifejezéseket már nem is mondhat valaki a járőrre.

K. V. törm. Szeresse be az iskolai bizonyítványt s a kérvényt mindenképpen terjessze fel. A külföldön szerzett középiskolai végzettség elfogadása tekintetében — a vallás-és közoktatásügyi miniszter úr megkérdezése után — majd a honvédelmi miniszter úr dönt. A főtiszthelyettesi állománycsoport a jövőben a rendelkezésre álló létszámkeret és a mindenkori fogvaték arányában rendszeres utánpótlást kap, a pályázati felhívás későbbi megisméllésével tehát számolni lehet.

Türekvő. Szerencsése, hogy levelét nem olvashatják el azok, akik a pályázók felvételének kérdésében annak idején dönteni hivatalosak, mert megbizonyosodnának arról, hogy nem való főtiszthelyettesnek. Nem az írása és fogalmazása, hanem a feltett kérdése miatt. Ha a rendelet nem említi korhatárt, akkor nyilvánvaló, hogy nincs is korhatár-megállapítás. Vagy lehetségesnek tartja, hogy ilyen fontos feltételt csak úgy egyszerűen kifejejtettek volna a rendeletből? Megnyugtattjuk, a rendelet minden követelményt pontosan és részletesen előír, nem lehet semmit hozzáadni vagy elvenni belőle.

Tűzharcos. Mindenkinek joga, sőt hazafias kötelessége a közrend védeimében a hatóságok és hatósági közegek támogatása. Ehhez hozzátartozik az is, hogy ha valaki büntetendő cselekményt észlel, azt jogában áll a legközelebbi szervnek tudomására hozni. Ez a csendőrnél a jogon túlmenően: kötelesség. A csendőr hivatásával összefüggésben volna a bűn pájástolása, ellussolása. Ebben a vonatkozásban a nyugállományú csendőr sem kivétel. A különbség csak a jogok mértékében és mikénti gyakorlásában van: a tényleges állományú szolgálatban és azon kívül is felléphet szolgálatilag a cselekmény elkövetőjével szemben, ha ez szükséges és indokolt, — a nyugállományú viszont pusztán a polgári egyénekével azonos bejelentési vagy feljelentési jogát érvényesítheti. Ugyeinie kell azonban arra, hogy alaptalan vádakkal és gyanúsításokkal senkit ne illessen, mert ez — egyéb káros következményeken kívül — méltatlan volna hozzá. A leírt esetben nyilván valami félreértésről lehetett szó, mert egyébként alig híhető, hogy az említett úr olyan kijelentéseket tegyen. Egyébként megnyugtattuk, a nyugdíjas bajtársa ellen a közölt okok miatt senki sem indított volna eljárást, mert ilyesmiért inkább dicséret jár.

Cs. J., Tiszalök. Annak idején a H. K. szövege alapján közzítük a nevet a lapban. Ha kérte, bizonyára Önről van szó. Legcélszerűbb, ha az Országos Nemzetvédelmi Bizottsághoz fordul. Címe: Budapest, VII., Rákóczi-út 42. Onnan kérje a Nemzetvédelmi Kereszt megküldését.

Papagály. A házassági törvény (1894: XXX. tc.) 3. §-a az eljegyzés-szegő ellen kártérítési és visszakövetelési jogot biztosít. Eljegyzés-szegés alatt az eljegyzéstől alapos ok nélkül visszalépést vagy a másik jegyesnek a visszalépésre alapos ok szolgálatását kell érteni. Az adott ajándékokat a leány lakóhelye szerint illetékes járásbíró útján

polgári perrel visszakövetelheti. A varrásra átadott ruhák visszaadására a leányt tanuk előtt szólítsa fel, ha a felsőöltés eredménytelen maradna, ellene bünyádi feljelentést tehet.

Péll. Az 1939. évi IV. t.-c. 15. és 16. §-ai mező- vagy erdőgazdasági ingatlanoknak a zsidók által történő megszerzését csupán elők közötti jogügylet útján korlátozzák. Nincs olyan törvény vagy rendelet, amely az idegen honos zsidóknak Magyarországon keresztény embertől öröklés útján történő ingó- vagy ingatlan szerzését korlátozná, feltéve, hogy a végrendeleti örökös hazája öröklésjogi szempontból Magyarországgal viszonyosságban van.

KÉZIRATOK, FÉNYKÉPEK.

H. cső., Laskó. Jó, felhasználjuk.

Kezdő M. J. Jól ír, a foglászökeket felhasználjuk, a másik eset elég közönséges, kevés tanulsággal. Máskor is szívesen látjuk. A nevet azonban olvashatatlanul írja, ami baj. Írja meg pótlólag, hogy mi a neve.

Zs. M. ny. törm., Bpest. Mindkettő jó, különösen a „Meglépő szemle”. Közölni fogjuk.

N. A. törm., Kunhegyes. Igen ügyes, sorra kerül.

Ipolyhídvég. Jó, hozzuk.

Reptér. Hiányos leírás, ebből nemigen ismerik meg a bajtársak a repülőteri őrsök munkáját.

T. S. ny. törm., Bácskuba. A katonái esete érdekes, esetleg felhasználhatjuk. A másik írás is jó, de nem mond benne eleget.

P. J. cső., Csörötnek. Igen éles, jó beállítású képek. Közölni fogjuk.

Pályázat.

Pályázatot hirdetünk csendőr tárgyú dalok, indulók szövegének megírására. A szöveg akkor felel meg, ha abban a csendőri szolgálat, élet van megelevenítve.

A szöveg megzenésítve is beküldhető.

A pályázaton résztvehet mindenki.

Három díjat tűzünk ki: Egy 100 és két 50 pengős díjat.

A díjazott munkák szerzői joga átszáll a Csendőrségi Lapok szerkesztőségére.

A beküldés határideje: 1944. május 1.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

BENEDEK MIHÁLY alezredes.

Stádium Bajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős: Györy Aladár igazgató.

ZONGORÁK Pianók

vétele, eladása, csere
Részletre is.

REISSMANN IMRÉNÉ

Budapest, Rákóczi-út 56. szám.
TELEFON: 117-488 • KIRÁLYTISZTI ÚT

PAPÍR, IROSZER

**Csendőrségi nyomtatvány,
EGYENRUHÁZATI FELSZERELÉS**
szükségletünket szerezzük be
CSERFI ISTVÁN-tól

BUDAPEST, VI., JOKAI-UTCA 22. A nyugati p. u.-tól 2 per.

Megbízható óskeresztény cég! • Pontos postal kiszolgálás.

Pontos ÓRÁT, arany, ezüst KÉSZERT
Ajándéktárgyakat bízalommal vásárolhatunk

GYENGE ISTVÁN

szakképzett órák és óráktervezés,
NAGYVÁRAD, Rákóczi-út 11. • Szakmai tanácsok, • 1. sz. kft., Gyöngyös központi

Magyar gyártmány!

Cipők, calzmák, szlijazatok,
nyergok, tölténytasakák,
pisztolytasakák fánvesítésre
és ápolására.

HUSZÁR PENGE

LÁB-, KÉZ-, HÓNALI-IZZADÁS

caakls helyes testápolással szüntethető meg.
E célra szolgál a 30 évnél régebb idő óta
különösen bevált Molnár-féle **SUDORAN**.
Sok csendőrségen állandóan használják.
Készíti: MOLNÁR J. gyógyszerész Bozsok. (Vasm.)

2 tégelynél kevesebbet nem szállítok. 4 tégelynél a szállítási bérmentes, 6 és több tégelynél ezenkívül 15% engedélyment. Az ország utólag fizetendő.
ÁRA: 2.50 P.

Csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek nagyraktára:

PALLADIS

R. T.

BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-ÚT 130. S. EM.
Tévfeszélfő: 120-013. (A Hősök-tere közelében)

A legmunkasabb láb és hónali
izzadást meggyógyítja, a bőrt
nem szárítja, szelmeesé teszi. Bőrko-
mányodást és tyukszemot megpuhítja,
fájdalmat megszünteti.
Kapható: Gyógyszertárakban és drogó-
riákban.

Főlerakat: Bp. Rókk Szilárd-u. 20

Telefon: 135-414.